

OKTOECHOS, CZYLI KSIĘGA OŚMIU TONÓW

Fragmenty na sobotę i niedzielę

chór

**Przetłumaczył
ks. Henryk Paprocki**

Warszawa, październik 2013

KSIĘGA MODLITEWNA Z BOGIEM ŚWIĘTYM OKTOECHOS, ZAWIERAJĄCA W SOBIE ODPOWIEDNIO UPORZĄDKOWANE NABOŻEŃSTWA NIEDZIELNE OŚMIU TONÓW

Fragmenty na sobotę i niedzielę

TON 1

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

po wstępnym psalmie zwykła recytacja Psalterza. Do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy trzy stichery zmartwychwstania Oktoechosy, trzy Anatoliosa i trzy z Menei. Jeśli świętujemy świętego z Menei, to: **Chwała**, z Menei, **I teraz**, teotokion pierwszego tonu.

Stichery zmartwychwstania Oktoechosy, ton 1:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Wieczorne nasze modlitwy przyjmij święty Panie, i daj nam odpuszczenie grzechów, albowiem Ty jeden objawiłeś w świecie zmartwychwstanie.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Otoczcie ludzie Syjon i obejmijcie go, oddajcie w nim chwałę Temu, który powstał z martwych, On bowiem jest Bogiem naszym, który wybawia nas z nieprawości naszych.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Przyjdźcie ludzie, zaśpiewajmy i pokłońmy się Chrystusowi, sławiąc Jego powstanie z martwych, On bowiem jest Bogiem naszym, który wybawia świat z oszustwa wroga.

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Stichery Anatoliosa, ton 1:

Radujcie się niebiosy, zatrąbcie fundamenty ziemi, zaśpiewajcie radośnie góry, oto bowiem Emanuel grzechy nasze przybił do krzyża i dając życie zniszczył śmierć, wskrzesiwszy Adama, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Temu, który dobrowolnie za nas został cieleśnie ukrzyżowany, cierpiał, został pogrzebany i powstał z martwych, śpiewajmy mówiąc: Umocnij w ortodoksji Kościół Twój, Chryste, i obdarz pokojem życie nasze, jako Dobry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Stojąc przy Twoim grobie, gdzie złożono Życie, przynieśmy, niegodni, naszą chwałę niewypowiedzianej Twojej łaskowości, Chryste Boże nasz,

albowiem Ty, bezgrzeszny, podjąłeś krzyż i śmierć, aby dać światu zmartwychwstanie, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Słowo bez początku, współwieczne z Ojcem, niewypowiedziane zajaśniało z dziewiczego łona, przyjęło dla nas dobrowolnie krzyż i śmierć, i zmartwychwstało w chwale, zaśpiewajmy Mu przeto, mówiąc: Panie, Dawco życia, chwała Tobie, Zbawco dusz naszych.

Inne stichery ku czci Najświętszej Bogurodzicy, poemat Pawła z Amorium, śpiewany, gdy nie ma Menei lub na liti [Niech będzie wiadomym, że w księgach greckich nie ma tych sticher].

Stichery, ton 1. Prosimion: **Niebieskich zastępów.**

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Bardziej święta niż wszystkie święte Moce, czcigodniejsza od wszystkich stworzeń, Matko Boga, Władczyni świata, Ty, która zrodziłaś Zbawiciela, przez Twoje modlitwy wybaw nas ze wszystkich grzechów, chorób i niebezpieczeństw.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Bramo dobroci, nie pogardzaj moją pokorną duszą, z wiarą proszę Ciebie, Dziewico, lecz szybko ulituj się i wybaw ją z oceanu mych grzechów, odnów Twoją łaskę we mnie i oświeć mnie, Przepzysta Dziewico.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Władczyni, Ty Boga połączyłaś z ludźmi, Ty, jedyna, podniosłaś martwą naturę do Bożej niezniszczalności, Ty wytoczyłaś zbawienie zrodzonym z ziemi, Ty, Bogurodzico, uwolnij nas z wszystkich cierpień.

Chwała, z Menei. I teraz. Teotokion:

Śpiewajmy Dziewicy Marii, chwale całego świata, owocowi ludzkości, która zrodziła Władcę, Bramie niebios, pieśni bezcielesnych duchów i umocnieniu wiernych, Ona bowiem objawiła niebo i świątynię Bóstwa; Ona zniszczyła barierę wrogości, zaprowadziła pokój i otworzyła królestwo, przez Nią mamy umocnienie wiary i Obrońcę, zrodzonego z Niej Pana. Czuwaj, przeto, czuwaj ludu Boży, On bowiem zwycięży wrogów jako Wszechmocny.

Wejście. Pogodna Światłości. Po wejściu wyznaczony mnich kłania się przełożonemu i śpiewa prokimenon dnia: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. **Stichos:** Obleczony jest Pan, przepasany potęgą. **Stichos:** A świat, który umocnił, nie zachwieje się. **Stichos:** Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Także zwykła ektenia. **Pozwól, Panie, w wieczór ten. Dopelnijmy wieczorną modlitwę naszą do Pana.** Po ekfonesis śpiewamy sticherę isomelos świętego patrona monasteru. Litia ma miejsce w narteksie, podczas niej śpiewamy stichery Pawła z Amorium lub co nakaże przełożony.

Po zwykłych modlitwach wchodzimy do świątyni, śpiewając stichereę, ton 1:

Przez mękę Twoją, Chryste, zostaliśmy uwolnieni od cierpień, i przez Twoje zmartwychwstanie zostaliśmy wybawieni ze zniszczenia, Panie, chwała Tobie.

Inne stichery, według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczoney. Obleczoney jest Pan, przepasany potęgą.

Niech się radują stworzenia, niech weselą się niebios, niechaj narody zaklaszczą z weselem w dłonie, bowiem Chrystus nasz Zbawiciel przybił grzechy nasze do krzyża i uśmierciwszy śmierć dał nam życie, wskrzesił ród upadłego Adama, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Niedościgniony Król niebios i ziemi dobrowolnie został ukrzyżowany z przyjaźni do człowieka. Otchłań spotkawszy Go w swych głębinach napełniła się goryczą, a dusze sprawiedliwych przyjęły Go z radością, Adam zaś zmartwychwstał widząc w otchłani Ciebie, Stwórcę. O cudzie! Jakże śmierci może zakosztować życie wszystkich? Lecz On zechciał oświecić świat wołający i mówiący: Zmartwychwstała Panie, chwała Tobie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Niewiasty z wonnościami niosąc mirrę z pośpiechem i płaczem przybiegły do Twego grobu i nie znalazłszy przeczystego ciała Twego, dowiedziały się od anioła o nowym i sławnym cudzie, i mówiły Apostołom: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, z Menei. Jeśli zaś nie, to: Chwała, i teraz, teotokion:

Oto spełniło się proroctwo Izajasza, bowiem Dziewica porodziła i po porodzie Dziewicą pozostała, jak i przed zrodzeniem. Oto Bóg narodził się i odnowił naturę. O Bogurodzico, nie odrzucaj modlitwy Twych sług, zanoszone Tobie w Twojej świątyni, a skoro Miłosiernego nosiłaś na swych rękach, przeto zlituj się nad Twymi sługami i módl się o zbawienie dusz naszych.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion, po: Ojciec nasz:

Troparion zmartwychwstania, ton 1:

Mimo kamienia opieczętowanego przez Żydów i żołnierzy strzegących przeczystego ciała Twego, zmartwychwstałaś, Zbawco, trzeciego dnia, dając światu życie. Przeto moce niebios wołają do Ciebie, życia Dawco: Chwała zmartwychwstaniu Twemu, Chryste, chwała królestwu Twojemu, chwała opatrności Twojej, jedyny Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Gdy Gabriel głosił Tobie, Dziewico, „Raduj się”, z jego głosem wcielił się w Ciebie, świętą arkę, Władca wszystkich, jak powiedział sprawiedliwy Dawid. Okazałaś się większą od nieba, nosiłaś bowiem swego Stwórcę. Chwała Temu, który wcielił się w Ciebie, chwała Temu, który narodził się z Ciebie, chwała Temu, który wyzwolił nas przez zrodzenie Twoje.

Ten sam troparion śpiewamy na: **Bóg i Pan. I dalszy ciąg nabożeństwa.**

NA JUTRZNI PO SZEŚCIU PSALMACH.

Bóg i Pan, według tonu 1, i mówimy troparion zmartwychwstania, dwa razy, i teotokion jeden raz, podane na wielkich nieszpórach. Także zwykła recytacja Psalterza.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 1:

Żołnierze strzegący Twego grobu, Zbawco, stali się jakby martwi od jasności anioła, który zjawił się głosząc niewiastom zmartwychwstanie. Sławimy Ciebie, zwycięzcę zniszczenia, przypadamy do Ciebie, powstałego z grobu, jedynego Boga naszego.

Stichos: Powstań, Panie, Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

O Łaskawco, dobrowolnie przygwożdżony do krzyża, zostałeś złożony w grobie jako martwy, Dawco życia, i przez swoją śmierć zniszczyłeś władzę śmierci, Wszechmocny. Zadrżeli przed Tobą strażnicy bram otchłani i od wieków umarli zostali z Tobą podniesieni, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wiemy, że Ty jesteś Matką Boga, prawdziwą Dziewicą także po Twym zrodzeniu. Z miłością przybiegamy do Twej łaskawości, w Tobie bowiem, grzeszni, mamy Orędowniczkę, Ty jesteś dla nas w pokusach zbawieniem, jedyna Najczystsza.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 1:

Prosimion: Mimo kamienia opieczętowanego.

Niewiasty o poranku przyszły do grobu i ujrzały anioła, który im się objawił i przeraziły się. Życie zajaśniało w grobie, cud je zadziwił, przeto poszły i głosiły uczniom zmartwychwstanie. Chrystus jako jedyny silny i potężny zniewolił otchłań i podniósł wszystkich podległych zniszczeniu, krzyżem swym zniszczywszy lęk przed potępieniem.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Na krzyżu zostałeś przygwożdżony, Życie wszystkich, i zaliczony między umarłych, Nieśmiertelny Panie. Zmartwychwstałeś, Zbawco, trzeciego dnia, Adama podniosłeś ze zniszczenia, przeto moce niebios wołają do Ciebie, Chryste, Dawco życia, chwała Twemu zmartwychwstaniu, chwała Twemu uniżeniu, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Mario, godne mieszkanie Władcy, podnieś nas, którzy wpadliśmy w przepaść strasznej rozpacz, grzechów i trosk. Ty bowiem jesteś zbawieniem i pomocą grzeszników, mocnym orędownictwem, i zbawiasz sługi Twoje.

Także: Błogosławieni nieskalani w drodze. Następnie tropariony: Anielski sobór zadziwił się, widząc Ciebie pośród umarłych, podane na końcu tej księgi. Także mała ektenia.

Hypakoe, ton 1:

Pokuta łotra zdobyła raj, płacz zaś niewiast z wonnościami radość ogłosił, albowiem zmartwychwstałeś, Chryste Boże, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi. Antyfona 1:

Gdy cierpię wołam do Pana, usłysz moje boleści.

Mieszkańcy pustyni nieustannie pragną Boga, gdyż daleko są od marności świata.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi cześć i chwała, jak Ojcu wraz z Synem przynależy, śpiewamy przeto jedynej władzy Trójcy.

Antyfona 2:

Wzniosłeś mnie na góry przykazań Twych, oświeć mnie, Boże, łaskami, abym śpiewał Tobie.

Weź mnie w Twoją prawicę, o Słowo, zachowaj mnie i ochraniaj, aby nie spalił mnie ogień grzechów.

Chwała, i teraz. Przez Ducha Świętego odnawia się całe stworzenie i powraca do swego pierwotnego stanu, gdyż On jest w mocy równy Ojcu i Synowi.

Antyfona 3:

Uradowałem się, kiedy mi powiedzieli: Pójdziemy do domu Pańskiego.

W domu Dawida bojaźń wielka, tam bowiem postawiono trony, tam sądzi się wszystkie plemiona i narody ziemi.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi cześć, pokłon, chwała i panowanie, jak przynosić należy Ojcu i Synowi, Trójca jest bowiem jednej natury, lecz Trzy są osoby.

Prokimenon, ton 1: Teraz powstanę, mówi Pan, dam zbawienie i śmiało będę w nim poczynał. **Stichos:** Słowa Pańskie są słowami czystymi. **Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.** Kolejna Ewangelia jutrzni.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy, pokłońmy się świętemu Panu Jezusowi, jedynemu bezgrzesznemu. Krzyżowi Twemu kłaniamy się, Chryste, i święte zmartwychwstanie Twoje śpiewamy i sławimy. Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, oprócz Ciebie innego nie znamy, imię Twoje wyznajemy. Przyjdźcie, wszyscy wierni, pokłońmy się świętemu zmartwychwstaniu Chrystusa: Oto bowiem przez krzyż nadeszła radość dla całego świata. Zawsze błogosławiąc Pana, śpiewamy Jego zmartwychwstanie, albowiem przecierpiawszy ukrzyżowanie, śmiercią śmierć zniweczył.

Psalm 50: Zmiłuj się nade mną, Boże.

Chwała. Dla modlitw Apostołów, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

Także, ton 6: Zmiłuj się nade mną, Boże, w wielkim miłosierdziu Twoim, w ogromie litości Twojej oczyść nieprawość moją.

Także stichera: Powstał Jezus z grobu, jak i przepowiedział, dał nam życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Zbaw, Boże, lud Twój. **I ekfonesis:** Przez miłosierdzie, łaskę i przyjaźń do człowieka.

Kanony: ku czci zmartwychwstania na cztery, ku czci krzyża i zmartwychwstania na trzy, ku

czci Bogurodzicy na trzy i Menei na cztery. Jeśli świętujemy pamięć świętego, to na sześć, krzyża i zmartwychwstania na dwa i Bogurodzicy na dwa.

Kanon ku czci Zmartwychwstania. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Twoja zwycięska prawica wspaniale wysławiła się w mocy, ona bowiem, o Nieśmiertelny, jako wszechmocna starła przeciwników i otworzyła Izraelitom nową drogę na głębokości morza.

Refren: Chwała, Panie, świętemu Twemu zmartwychwstaniu!

Troparion: Na początku Twe ręce przeczyste z prochu Bosko mnie uczyniły i te ręce Ty rozpostarłeś na krzyżu, wzywając z ziemi moje zniszczalne ciało, które wzięłeś z Dziewicy.

Ze względu na mnie podjąłeś śmierć, który dałeś mi duszę przez Boże tchnienie, swoją duszę oddałeś śmierci, i odrzuciwszy wieczne więzy wskrzesiwszy mnie z sobą wysławiłeś mnie niezniszczalnością.

Teotokion: Raduj się, źródło łask, raduj się, drabino i bramo niebios, raduj się, świeczniku, złota wazo, dziewicza góro, która zrodziłaś światu Chrystusa, Dawcę życia.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Pieśń 1, ton ten sam.

Hirmos: Chrystus się rodzi, sławcie! Chrystus z niebios, spotykajcie! Chrystus na ziemi, wysławiajcie! Śpiewaj Panu cała ziemia, z weselem zaśpiewajcie ludzie, bowiem się wysławił.

Chrystus przebóstwia mnie wcielając się, Chrystus podnosi mnie unizając siebie, Chrystus, Dawca życia, wyzwala mnie z cierpień, sam cierpiąc w ludzkiej naturze, przeto śpiewam hymn dziękczynny, bowiem się wysławił.

Chrystus ukrzyżowany mnie podnosi, Chrystus umierając wskrzesza mnie wraz z sobą, Chrystus daje mi życie, przeto z radością klaszcząc rękoma, śpiewam Zbawicielowi zwycięski hymn, bowiem się wysławił.

Teotokion: Dziewico, Ty Boga poczęłaś, Chrystusa urodziłaś w dziewictwie, Syn Jednorodzony wcielił się w Ciebie, Przczysta. Jedna Hipostaza Jednorodzonego w dwóch naturach poznawanego Syna, bowiem się wysławił.

Kanon ku czci Najświętszej Bogurodzicy.

Pieśń 1, ton ten sam.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Jakiż godny Ciebie hymn przyniesie Tobie nasza niemoc, jedynie hymn radości, którego nauczył nas Gabriel: Raduj się, Bogurodzico Dziewico i Oblubienico niezaślubiona.

Zawsze dziewiczej Matce Króla mocy niebieskich z czystego serca zaśpiewajmy wierni w duchu: Raduj się, Bogurodzico Dziewico i Oblubienico niezaślubiona.

O Najczystsza, niezmiernona i niezbadana jest tajemnica Twego zrodzenia. W wierze niezachwianej ofiarujemy Tobie te słowa: Raduj się, Bogurodzico Dziewico i Oblubienico niezaślubiona.

Kanon z Menei.

Katabasja: Otworzę me usta i napelnę się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: Ty jeden znasz ludzkiej natury słabość i we współczuciu w nią się przybrałeś, przepasz mnie mocą z wysoka, abym zaśpiewał Tobie, Święty: Duchowa świątynio niewypowiedzianej Twojej chwały, Przyjacielu człowieka.

O najlepszy Panie, ulitowałeś się nad upadłym i zechciałeś zstąpić aż do mnie, podniosłeś mnie przez ukrzyżowanie, abym śpiewał Tobie, Święty: Duchowa świątynio niewypowiedzianej Twojej chwały, Przyjacielu człowieka.

Chryste, Ty jesteś życiem hipostatycznym i w moje ciało zniszczalne przybrałeś się jako miłosierny Bóg, zstąpiwszy do prochu śmierci, Władco, zniszczyłeś władzę śmierci i martwy z martwych powstałeś trzeciego dnia, przybierając mnie w niezniszczalność.

Teotokion: Dziewico, Ty przez Ducha Świętego poczęłaś Boga w łonie i pozostałaś nietkniętą po przejściu ognia pałającego, Ciebie Mojżesz, Dawca Zakonu, zapowiedział przez krzew gorejący, który przyjął ogień nie do zniesienia.

Inny kanon.

Hirmos: Przed wiekami z Ojca zrodzonemu niezniszczalnie Synowi i w czasach ostatecznych wcielonemu bez nasienia w Dziewicę Chrystusowi Bogu zawołajmy: Podnieś nasz róg, Święty jesteś, Panie.

Chrystusowi Bogu, który na swoje ramiona wziął zbłąkaną owcę i przez drzewo przekreślił jej grzech, zaśpiewajmy: Ty, który podniosłeś nasz róg, Święty jesteś, Panie.

Wierni, służmy Duchowi Bożemu w całej prawdzie, bowiem On wywiódł z otchłani Wielkiego Pasterza, Chrystusa, i pod swą Bożą władzą mądrze prowadzi narody przez Apostołów.

Teotokion: Synowi, który zechciał wcielić się w Dziewicę bez nasienia i który przez swoją Bożą moc zachował swą Matkę w dziewictwie, i czystości także po narodzeniu, Bogu wszystkiego zaśpiewajmy: Święty jesteś, Panie.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Słusznie nazywamy Ciebie, Dziewico, lekkim obłokiem, zgodnie ze słowami Proroka: Pan zstąpił bowiem na Ciebie, aby zrzucić tryumfujące bożki Egiptu, dzieła ludzkich rąk, i oświecić przez to tych, którzy Mu służą.

Ciebie chór Proroków słusznie nazywa zapieczętowanym źródłem, zamkniętą bramą, o najgodniejsza czci, jasno opisując nam znaki Twego dziewictwa, zachowanego po porodzie.

Gabriel stał się godnym ujrzeć, na ile jest to możliwe, Inteligencję, która przekracza całą naturę i skierował do Ciebie słowo radości, Przczysta Dziewico, jasno głosząc Twoje poczęcie Słowa i zwiastując Twoje niewypowiedziane zrodzenie.

Kanon z Menei.

Katabasja: Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, umocnij tych, którzy Tobie śpiewają, i w Twej Boskiej sławie uczynь godnymi wieńców chwały.

Pieśń 4

Hirmos: Jako górę przez Bożą łaskę ocienioną ujrzał Ciebie Habakuk proroczymi oczyma i ogłosił, że z Ciebie wyjdzie Święty Izraela, na nasze zbawienie i odnowienie.

Któż jest tym Zbawcą, który przybywa z Edomu, noszący wieniec cierniowy, ubrany w szatę skrwawioną, wiszący na drzewie, To jest Święty

Izraela, na nasze zbawienie i odnowienie.

Ludu niepokorny, zobacz i zawstydz się, bowiem Ten, którego podstępnie żądałeś od Piłata, by jako złodzieja podnieść na krzyżu, zniszczył moc śmierci i powstał z grobu jako Bóg.

Teotokion: **O** Dziewico, wiemy, że jesteś drzewem życia, bowiem z Twego łona nie zajaśniał owoc ludzkiej śmierci, ale radość życia wiecznego, na zbawienie nas, śpiewających Tobie.

Inny kanon.

Hirmos: **L**aska z korzenia Jessego i kwiat, który z niej zajaśniał z Dziewicy, Chryste, z góry chwały ocienionej czaszy przyszedłeś wcieliwszy się z nieznaną męża, niematerialny Boże, chwała mocy Twojej, Panie.

Któż jest ten, który nadchodzi z Edomu, z winnicy Bosor, ubrany w szatę skrwawioną? On jest piękny, bo jest Bogiem i człowiekiem, nosi szatę czerwoną od krwi ciała. Wierni, zasiewajmy Mu: Chwała mocy Twojej, Panie.

Chrystus okazał się Arcykapłanem przyszłych dóbr, zniszczył bowiem nasz grzech i przez swoją własną śmierć pokazał nam dziwną drogę do lepszej, i doskonalszej arki, wszedłszy jako nasz Poprzednik do świętego przybytku.

Teotokion: **O** najchwalebniejsza, Ty wypłaciłaś dawną winę Ewy u Nowego Adama, który objawił się ze względu na nas, zjednoczywszy w sobie przez czyste poczęcie duchowe i rozumne ciało. Z Ciebie narodził się Chrystus Pan w jednej Osobie i dwóch naturach.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Niebo, słuchaj o cudach, zważ, ziemio, bowiem córka zniszczalnego Adama, upadłego i zrodzonego z ziemi, oddana jest swemu Bogu jako Rodzicielka Stwórcy, na nasze zbawienie i odnowienie.

O najchwalebniejsza, opiewamy Twoją tajemnicę, wielką i przedziwną. Na Ciebie zstąpił Ten, który ukrył to przed mocami niebios, jak deszcz kapiący na runo, na zbawienie nas, śpiewających Tobie.

Święta pośród świętych, najchwalebniejsza Matko Boga, Ty jesteś oczekiwaniem ludów i zbawieniem wiernych. Z Ciebie zajaśniał Zbawiciel, Dawca życia i Pan, do którego módl się, aby zbawił sługi Twoje.

Kanon z Menei.

Katabasja: **J**ezus Najwyższy Bóg, który zasiada w chwale na tronie Bóstwa, przybywa w lekkim obłoku, i swoją najczystsza dłonią zbawia tych, którzy śpiewają: Chryste, chwała mocy Twojej.

Pieśń 5

Hirmos: **O** Chryste, który przez jasność swego przyjścia oświeciłeś swym krzyżem krańce świata, oświeć światłością Twojej Boskiej wiedzy serca tych, którzy śpiewają Tobie według prawosławnej wiary.

Żydzi zabili na drzewie krzyża Wielkiego Pasterza owiec, Pana, a On uwolnił z mocy śmierci wierne baranki pogrzebane w otchłani.

Przez swój krzyż, o mój Zbawco, ogłosiłeś dobrą nowinę pokoju, zwiastowałaś uwolnienie jeńcom, o Chryste. Ty zawstydziłeś mającego władzę, okazawszy go nagim i złupionym, przez Twoje Boskie zmartwychwstanie.

Teotokion: **N**ie pogardzaj, o najchwalebniejsza, modlitwami tych, którzy

błagają z wiarą, lecz przyjmij je i przedstaw Twemu Synowi, jednemu Bogu i Łaskawcy, Ty bowiem jesteś naszą Orędowniczką, Przczysta Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: Będąc Bogiem świata, Ojciec łask Anioła Wielkiej Rady swojej posłał nam, dającego pokój i kierującego nas ku światłości poznania Boga, od nocy czuwając sławimy Ciebie, Przyjacielu człowieka.

O bogactwo i głębio Bożej mądrości! Pan zawstydził mędrców, wybawił nas z ich przebiegłości, dobrowolnie cierpiąc niemoce ciała przez swoją własną moc, Dawca życia, ożywiwszy martwych wskrzesił ich.

Bóg nasz dla nas połączył się z ludzkim ciałem, został ukrzyżowany, umarł, został pogrzebany i zmartwychwstał, ze swoim ciałem Chrystus wstępuje w jasność, do Ojca, skąd i przyszedł, i zbawia tych, którzy pobożnie Mu służą.

Teotokion: O Dziewico przczysta, święta świętych, Ty zrodziłaś świętego świętych, Chrystusa, który wszystkich oświeca, naszego Zbawcę. Przeto Ciebie, Królowo i Władczyni wszystkich, Matką Stwórcy stworzeń głosimy.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Widząc Ciebie weselą się moce niebios, a z nimi radują się zgromadzenia ludzi, gdyż są one zjednoczone przez Twoje zrodzenie. Słusznie więc sławimy Ciebie, Dziewico, Matko Boga.

Niech wszystkie ludzkie języki i myśli kierują się ku pochwalę zaiste ozdoby rodu ludzkiego. Dziewica stoi sławiona przez tych, którzy z wiarą wyśpiewują Jej cuda.

Sławna jest pieśń mędrców, pochwała Dziewicy, Matki Boga, bowiem stała się Ona świątynią chwały Najwyższego, przeto słusznie Ją sławimy.

Kanon z Menei.

Katabasja: Wszystko ulęкло się Boskiej Twojej chwały, Oblubienico niezaślubiona, Ty bowiem nosiłaś w swym łonie Boga rządzącego wszystkimi rzeczami i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który pokój daje wszystkim Ciebie sławiącym.

Pieśń 6

Hirmos: Otoczyła nas głębia otchłani, nie ma nas kto wyzwolić, policzono nas jak owce na rzeź prowadzone, zbaw lud Twój, Boże nasz, Ty bowiem jesteś mocą słabych i uleczeniem.

Przez grzech naszego pierwszego stworzonego, Panie, bardzo zostaliśmy zranieni, ale przez ranę, którą Ty za nas zostałeś zraniony, jesteśmy uleczeni, o Chryste, Ty bowiem jesteś mocą słabych i uleczeniem.

Wyprowadziłeś nas z otchłani, Panie, zniszczywszy jadowite monstrum, i mocą swą zrzuciłeś Jego potęgę, Wszechmocny, Ty bowiem jesteś życie, światłość i zmartwychwstanie.

Teotokion: O Dziewico przczysta, w Tobie radują się praojcowie naszego rodu, przez Ciebie bowiem został im zwrócony Eden, utracony przez grzech, Ty bowiem jesteś czysta po narodzeniu, jak i przed nim.

Inny kanon.

Hirmos: Ze swego wnętrza wyrzucił Jonasz morski zwierz, którego pochłonał, w Dziewicy zaś zamieszkało Słowo, które przyjęło ciało, przeszło zachowując ją nienaruszoną, a nie ucierpiawszy zniszczenia Rodzicielkę zachowało niezniszczalną.

Inteligencja niematerialna i niecierpiętna, Chrystus nasz Bóg, zjednoczył się z ludzką inteligencją, pośrednicząc między naturą Bożą i ociężałym ciałem.

Bez żadnego zniesienia różnicy On całkowicie zjednoczył się ze mną, aby mnie, upadłemu, dać zbawienie przez ukrzyżowanie.

Upada Adam złowiony za piętę, pomylił się w swym zamiarze bycia Bogiem, ale zmartwychwstaje i przebóstwia się przez swój związek ze Słowem, przez mękę jest wyzwolony z męki, a wysławiony Pan zasiada na tronie jako Syn, wraz z Ojcem i Duchem Świętym.

Teotokion: Nie opuszczając łona Przedwiecznego Ojca zamieszkał i przyjął ciało w łonie czystej Dziewicy i niemający matki wciela się bez ojca, Bóg rządzący sprawiedliwie, którego pochodzenie ród budzący bojaźń i niewypowiedziany.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Zastępy niebieskie stają w posłudze przy Twym zrodzeniu, o zawsze Dziewico, i słusznie są zadziwione Twym macierzyństwem bez nasienia, Ty bowiem jesteś czysta po narodzeniu, jak i przed nim.

O Przeczysta, z Ciebie wzięło ciało Słowo, które przedtem było bezcielesne, które stworzyło świat ze swej woli i wyprowadziło zastępy bezcielesne swoją mocą z niebytu jako Wszechmocne.

Zabity został wróg przez życiodajny Twój owoc, Łaski Pełna, i zdeptana została otchłań, a my, skowani, zostaliśmy uwolnieni, przeto wołamy: Zniszcz męki mego serca!

Kanon z Menei.

Katabasja: Obchodząc z łaski Boga to Boskie i chwalebne święto Bogurodzicy, przyjdźcie, zaklaszczmy w dłonie, sławiąc z wiarą zrodzonego z Niej Boga.

Kontakion: Powstałeś z grobu w chwale jako Bóg i świat podniosłeś ze sobą, rodzaj ludzki opiewa Ciebie jako Boga, śmierć zniknęła, Adam raduje się, Władco, Ewa teraz uwolniona z więzów weseląc się woła: Ty, Chryste, jesteś tym, który wszystkim daje zmartwychwstanie.

Ikos: Śpiewajmy Wszechmocnemu Bogu, zmartwychwstałemu trzeciego dnia, który stał bramy otchłani i będących od wieków w grobach podniósł, ukazał się niewiastom niosącym wonności, im pierwszym mówiąc, jak zechciał: „Radujcie się!” i Apostołom głosi radość, jako jedyny Dawca życia. Przeto niewiasty z wiarą głoszą uczniom znaki zwycięstwa, otchłań jęczy, śmierć płacze, świat zaś weseli się i wszyscy radują się wraz z nim, Ty bowiem, Chryste, wszystkim dałeś zmartwychwstanie.

Pieśń 7

Hirmos: Ciebie, Matkę Boga, wierni rozpoznajemy z wiarą, jako duchowy ognisty piec, jak Wywyższany zbawił Trzech Młodzieńców, tak odnowił świat w Twym łonie, Wszechmocny, Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławiał.

Ułękła się ziemia, ukryło się słońce, mrokiem otoczyło się światło, rozdarła się zasłona świątyni, kamienie rozpadły się, gdy Sprawiedliwy zawisnął na krzyżu, Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławiał.

Ty byłeś jakby bez pomocy i umarły pośród umarłych, dobrowolnie za nas

podniesiony, wszystko uwolniłeś władcą ręką i wskrzesiłeś ze sobą, Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławiał.

Teotokion: Raduj się, źródło wody zawsze żywej, Raduj się, raju rozkoszy, Raduj się, murze obronny wiernych, Raduj się, Oblubienico niezaślubiona, Raduj się, radości całego świata, przez którą zajaśniał nam Bóg ojców naszych, bowiem chwalebnie się wysławiał.

Inny kanon.

Hirmos: Pobożnie wychowane dzieci odrzuciły bezbożne polecenie i nie uległy się kary ognia, lecz stojąc pośród płomieni śpiewały: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Dawno już temu ziemia była przeklęta, szcerwieniona krwią Abła zabitego przez brata, ale skropiona przez Boży źród i Twoją Krew, otrzymała błogosławieństwo i radując się woła: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Niech płacze wrogi Bogu lud żydowski, z powodu zabicia Chrystusa, a ludy niech się weselą, klaszczą w dłonie i wołając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Oto zajaśniał niewiastom z wonnościami anioł i zawołał: Przyjdźcie i zobaczcie znaki zmartwychwstania Chrystusa, całun i grób, i zawołajcie: Ojców Boże, błogosławiony jesteś!

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

O Bogurodzico, Jakub prorocznie zobaczył Ciebie jako drabinę, przez Ciebie bowiem Wywyższany objawił się na ziemi i zamieszkał z ludźmi według swojej woli, chwalebny ojców Bóg i wysławiony!

Raduj się, Przczysta, z Ciebie bowiem wyjdzie Pasterz, zaprawdę odziany w skórę Adama, w całe moje człowieczeństwo, według niezbadanego współczucia, chwalebny ojców Bóg i wysławiony!

Ty zaprawdę jesteś Nowym Adamem, z czystej Twojej Krwi Przedwieczny Bóg stał się człowiekiem, którego teraz błagaj, aby mnie odnowił, zniszczonego, gdy wołam: Chwalebny ojców Bóg i wysławiony!

Kanon z Menei.

Katabasja: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy groźny ogień, śpiewali pełni radości: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Pieśń 8

Hirmos: W piecu dzieci izraelskie jak w tyglu bardziej błyszczą niż złoto cnotą pobożności i głosily: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Z Twojej woli stworzyłeś i przemieniłeś wszystko przez Twoją mękę, Słowo Boże, zmieniłeś ciemność śmierci w życie wieczne i Tobie nieustannie wszystkie dzieła Pańskie Panu śpiewamy, i wywyższamy na wszystkie wieki.

O Chryste, który powstałeś z grobu trzeciego dnia, Ty zniszczyłeś zniszczenie i przekleństwo rozbiłeś, i zrujnowałeś bramy i fortece otchłani. Wszystkie dzieła bez przerwy Tobie śpiewają, Panie, i wywyższają na wszystkie wieki.

Teotokion: Śpiewajmy Tej, która przez Boże oświecenie bez nasienia i ponad prawami natury zrodziła najdroższą perłę, Chrystusa, i mówimy: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Pokazując obraz nadprzyrodzonego cudu dawno temu ognisty piec zrosiła rosa, ogień nie spalił bowiem młodych dzieci, okazując bez nasienia zrodzenie Chrystusa z Dziewicy, przeto śpiewając wołamy: Niech całe stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Przyjdźcie, ludzie, pokłońmy się miejscu, na którym stały przezyste nogi i na drzewie były rozciągnięte Boskie i ożywiające dłonie Chrystusa, dla zbawienia wszystkich ludzi, otoczmy życiodajny grób i zaśpiewajmy: Niech wszelkie stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Oskarża nieprawych Żydów niesłuszne oskarżenie i zabicie Pana. On, którego policzyli z oszustami, powstał jako Wszechmocny, wyśmiawszy bezsensowne pieczęcie, przeto radując się zaśpiewajmy: Niech wszelkie stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Triadikon: Serafini bezcieleśni głoszą trzykroć świętym jedyne Pana Boskiej chwały, z bojaźnią właściwą sługom Trójhipostatyczne sławią Bóstwo, a my z nimi pobożnie zaśpiewamy: Niech wszelkie stworzenie błogosławi Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Wszyscy śpiewamy pełnej światła sali weselnej, z której Władca wszystkich, Chrystus, wyszedł jako Oblubieniec, i głosimy: Wszystkie dzieła Pańskie, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Raduj się, chwalebny tronie Boga, Raduj się, murze obronny, przez który będącym w ciemnościach zajaśniała światłość Chrystusa, Ciebie błogosławiącym i śpiewającym: Wszystkie dzieła Pańskie, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty zrodziłaś Pana, przyczynę naszego zbawienia, błagaj Go, Dziewico chwalebna, za tymi, którzy gorliwie śpiewają: Wszystkie dzieła Pańskie, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Kanon z Menei.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wszystkie wieki.

Katabasja: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, **ze stichosem:** Czcigodniejszą od Cherubinów i bez porównania chwalebniejszą od Serafinów, któraś bez zmiany Boga Słowo zrodziła, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę, wysławiamy.

Pieśń 9

Hirmos: Obraz Twego czystego zrodzenia pokazał Krzew gorejący i niespalający się, i teraz wygaś w nas piec gwałtownych pokus, prosimy, abyśmy Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wywyższali.

Jakże bezbożni i niepokorni ludzie dokonawszy zło usprawiedliwią się z hardego i nieczystego czynu? Na drzewie osądził bowiem sprawiedliwego Pana Chwały, którego godnie wywyższamy.

Zbawco, Baranku nieskalany, który wzięłeś grzechy świata, sławimy Ciebie, zmartwychwstałego trzeciego dnia Pana Chwały, którego godnie wywyższamy z Ojcem i Bożym Twoim Duchem.

Teotokion: Zbaw lud Twój, który nabyłeś najdroższą Krwią Twoją, daj

prawowiernym moc przeciwko wrogom, i Kościołom Twym daj pokój, Przyjacielu człowieka, dla modlitw Bogurodzicy.

Inny kanon.

Hirmos: Niewypowiedziana tajemnica Dziewicy, okazała się bowiem niebem, tronem cherubinów i świetlistym pałacem Chrystusa Boga Wszechmogącego, przeto pobożnie uwielbiamy Ją jako Bogurodzicę.

Twój krzyż wysławił się, Panie, niewypowiedzianą mocą Twoją, w Tobie bowiem niemoc okazała się potężniejsza od mocy i przez nią możni zostali zrzuceni na ziemię, a ubodzy podniesieni na niebo.

Nasza nieszczęsna śmierć została uśmiercona przez Twoje powstanie z martwych, gdy Ty objawiłeś się będącym w otchłani, Chryste, aby dać życie. Przeto Ciebie jako życie, zmartwychwstanie i hipostatyczną światłość śpiewając wywyższamy.

Triadikon: Natura bez początku i bez końca poznawana jest w Trzech Osobach, jednych i Bożych Hipostazach, Ojciec, Syn i Duch, jedno tylko Bóstwo, w którym mamy nadzieję zbawienia.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

O Dziewico, Ty wysłaś z korzenia Dawida, według prorocत्व, ale zaprawdę to Ty wysławiłaś Dawida, gdyż zrodziłaś obiecane Pana Chwały, którego godnie wywyższamy.

Wszelkie granice chwały są zwyciężone, Przekzysta, przez wielkość Twej chwały, Władczyni. Przyjmij od Twych niegodnych sług przynoszoną Tobie z gorliwością pieśń chwały.

Cuda Twoje przewyższają wszelkie zrozumienie, Ty bowiem, jedyna Dziewico, bardziej niż słońce dałaś wszystkim poznanie najnowszego cudu Twego niedoścignionego zrodzenia, Przekzysta, przeto wszyscy Ciebie wywyższamy.

Kanon z Menei.

Katabasja: Każdy zrodzony z ziemi niech się raduje oświecony w duchu, niech tryumfują bezielesne duchy, czcząc święte odejście Bożej Matki, i niech śpiewają: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czcigodna Dziewico!

Po katabasji mała ektenia. Także: Święty Pan Bóg nasz, trzy razy. Eksapostilarion zmartwychwstania. Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 1:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Opiewamy, Chryste, Twoją zbawczą mękę i sławimy Twoje zmartwychwstanie.

Stichos: Chwalcie Pana w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Panie, Ty przecierpiałeś krzyż i zniszczyłeś śmierć, i powstałeś z martwych, obdarz nasze życie pokojem, jako jedyny Wszechmocny.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Chryste, Ty zniewoliłeś otchłan i wskrzesiłeś człowieka przez Twoje zmartwychwstanie, uczyn nas godnymi czystym sercem opiewać Ciebie i słać.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Sławimy Twoje Boskie współczucie, Chryste, i śpiewamy Tobie: Urodziłeś się z Dziewicy i nie rozłączyłeś się z Ojcem, cierpiałeś jako człowiek,

dobrowolnie wstąpiłeś na krzyż i zmartwychwstałeś z grobu, wychodząc zeń jak z weselnej komnaty, aby zbawić świat, Panie, chwała Tobie!

Inne stichery Anatoliosa, ton 1:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Gdy zostałeś przygwożdżony na drzewie krzyża, wtedy uśmierciłeś władzę wroga, stworzenie zadrżało z bojaźni przed Tobą i otchłań została zniewolona przez władzę Twoją, zmarłych wskrzesiłeś z grobów i łotrowi otworzyłeś raj, Chryste Boże nasz, chwała Tobie!

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Płacząc i biegnąc święte niewiasty doszły do Twego grobu, znalazły grób otwarty i dowiedziały się od anioła o nowym i przesławnym cudzie, i głosiły Apostołom: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Chryste Boże, kłaniamy się Boskim ranom Twojej męki i zbawczej ofierze Bosko dopełnionej na Syjonie, gdy nadeszło wypełnienie czasów. Słońce śpiących w ciemności oświeciło sprawiedliwych, prowadząc ku niezachodzącej światłości, Panie, chwała Tobie!

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Rodzie żydowski, lubiący tumult, słuchaj! Gdzie jest Ten, który przyszedł do Piłata? Niech powiedzą o tym strażę. Gdzie są pieczęcie grobowe? Gdzie został przeniesiony pogrzebany? Gdzie został sprzedany niesprzedajny? Jak został skradziony skarb? Dlaczego, nieprawie, kłamiecie o zmartwychwstaniu Zbawcy? Powstał bowiem z martwych, wolny pośród zmarłych, i daje światu wielkie miłosierdzie.

Chwała. Eotimon Ewangelii zmartwychwstania.

I teraz. Błogosławiona jesteś, Bogurodzico Dziewico, albowiem przez Tego, który z Ciebie przyjął ciało otchłań została zniewolona, Adam został wezwany, kłątwa zniesiona, Ewa uwolniona, śmierć uśmiercona, i myśmy ożyli, przeto donośnie śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Chryste Boże, który tak zechciałeś, chwała Tobie!

Wielka doksologia. Także troparion zmartwychwstania:

Dzisiaj zbawienie świata, śpiewamy powstałemu z grobu Przywódcy życia naszego. Zniszczył bowiem śmiercią śmierć, dał nam zwycięstwo i wielkie miłosierdzie.

Koniec tonu pierwszego.

TON 2

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do **Panie**, wołam do Ciebie dodajemy dziesięć stichosów i trzy stichery ku czci zmartwychwstania, cztery Anatoliosa, trzy lub cztery z Menei, lub sześć, jeśli obchodzi się pamięć świętego. **Chwała**. Z menei. **I teraz**. Teotokion tonu.

Stichery ku czci zmartwychwstania, ton 2:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca Słowu Bożemu, Wcielonemu w Dziewicę Marię, krzyż bowiem przecierpiawszy poddał się pogrzebowi jak sam zapragnął i powstawszy z martwych zbawi mnie, zbląkanego człowieka.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Chrystus, Zbawiciel nasz, przygwożdżony do krzyża rękopis grzechów naszych wymazał i zniszczył władzę śmierci, kłaniamy się Jego zmartwychwstaniu trzeciego dnia.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Z Archaniołami śpiewajmy zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem jest wybawicielem i Zbawcą dusz naszych, i w chwale strasznej, i w mocy potężnej powróci, aby sądzić świat.

Inne stichery Anatoliosa, ton 2:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Ciebie, ukrzyżowanego i pogrzebanego, anioł głosił, Władco, i mówił do niewiast: Przyjdźcie, zobaczcie gdzie leżał Pan. Powstał bowiem, jak i powiedział, jako Wszechmocny. Przeto kłaniamy się Tobie, jedynemu Nieśmiertelnemu. Dawco życia, Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Przez Twój krzyż zniszczyłeś klątwę z drzewa biorącą swój początek, przez Twój pogrzeb zniewoliłeś władzę śmierci, przez Twoje powstanie oświeciłeś rodzaj ludzki. Przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco, Chryste Boże nasz, chwała Tobie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Przed Tobą, Panie, otworzyły się ze strachem wrota śmierci, ulękły się, widząc Ciebie, bramy otchłani, skruszyłeś bowiem bramy miedziane, starłeś żelazne łańcuchy, wywiodłeś nas z ciemności i mroku śmierci, i rozbiłeś nasze więzy.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Z ust naszych, śpiewając zbawczą pieśń, Tobie ją posyłamy: Przyjdźcie wszyscy, upadnijmy w domu Pańskim, mówiąc: Ukrzyżowany na drzewie, z martwych powstał i będący w łonie Ojca, oczyścić grzechy nasze.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 6:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Znana nadziejo dla pozbawionych nadziei i grzeszników zbawienie, Mario

najchwalebniejsza, czysta Bogurodzico, przyjmij tę moją modlitwę i uproś mi matczynymi Twymi modlitwami odpuszczenie wszystkich grzechów popełnionych w życiu i wybaw od nieszczęść i przyszłego sądu, Władczyni, dla wielkiego Twego miłosierdzia.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Zły czas życia mego, złe i pełne wszelkich nieszczęść, oddane złemu szatanowi, bardzo mnie zawstydzają. Ty, Bogurodzico, wybaw mnie od jego pokus, Ty mnie z ust jego wyrwij, Przeczysta, w Tobie bowiem złożyłem całe moje oczekiwanie, zbaw mnie Twymi odważnymi modlitwami.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Raduj się, niezawstydzona Orędowniczko. Raduj się, najlepsza Bogurodzico. Raduj się, oczyszczenie świata. Raduj się, radości strapionych i przystani miotanych burzą. Raduj się, wspomagająca wszystkich będących w biedach. Ty bowiem i mnie zachowaj, Dziewico, od wszelkich utrapień, najczystsza Władczyni.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przeminał cień Zakonu gdy nadeszła łaska, jak bowiem krzew płonący nie spalił się, tak Dziewica porodziła i dziewicą pozostała. Zamiast ognistego słupa zajaśniało Słońce sprawiedliwości, w miejsce Mojżesza Chrystus, zbawienie dusz naszych.

Wejście z kadzielnicy. Pogodna światłości, prokimenon i ektenie.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 2:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, cały oświeciło świat i wezwałś Twoje stworzenie. Wszechmogący Boże, chwała Tobie.

Inne stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Przez drzewo, Zbawco, zniszczyłeś klątwę z drzewa biorącą swój początek, przez Twój pogrzeb zniszczyłeś władzę śmierci, przez Twoje powstanie oświeciłeś nasz rodzaj, przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco, Chryste Boże nasz, chwała Tobie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Do krzyża będąc przygważdżanym, zmieniłeś dobroć stworzeń i nieładzcy to żołnierze pokazując włócznią bok Twój przebili, żydzi zaś prosili, nie znając Twojej władzy, aby opieczętować grób, ale dla miłosierdzia Twego pogrzebany i trzeciego dnia zmartwychwstały, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Chryste, życia Dawco, który dobrowolnie dla śmiertelnych męki przecierpiałeś, do otchłani zstąpiłeś jako Wszechmocny i tam czekających na Twoje przyjście wyrwałeś z ręki mocnego i w raju życie zamiast otchłani darowałeś. Przeto i nam, sławiącym Twoje powstanie trzeciego dnia, daj oczyszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: O nowy cudzie, większy od wszystkich dawnych cudów! Któż bowiem pozna matkę rodzącą bez męża i noszącą na rękach Tego,

który trzyma wszystkie stworzenia? Takie jest Boże przyzwolenie, więc rodzi się. Jego to jako dziecko, Przczysta, nosiłaś na Twych rękach i macierzyńską odwagę do Niego mając, nie przestawaj modlić się za czczących Ciebie, aby obdarzył łaską i zbawił dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść Twemu słudze. Trisagion i po Ojcie nasz:

Troparion zmartwychwstania, ton 2:

Gdy zstąpiłeś do śmierci, Życie nieśmiertelne, wtedy otchłań zniewoliłeś blaskiem Bóstwa. Gdy zaś i umarłych z głębi otchłani wskrzesiłeś, wszystkie moce niebios wołały: Dawco życia, Chryste Boże, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 2: Wszystko przewyższają przesławne Twoje, Bogurodzico, tajemnice, czystości zapieczętowanej i dziewictwa chronionego, poznana zostałeś jako prawdziwa Matka, zrodziwszy prawdziwego Boga. Módl się do Niego, aby zbawił dusze nasze.

W NIEDZIELE NA JUTRZNI,

po Pan i Bóg troparion: Gdy zstąpiłeś do śmierci, Chwała, i teraz. Teotokion.

Po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 2:

Czcigodny Józef z drzewa zdjąwszy przeczyste ciało Twoje, owinął czystym całunem i namaściwszy w nowym złożył grobie, zatoczywszy kamień. Trzeciego jednak dnia zmartwychwstałeś, Panie, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań Panie, Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Pprzed niewiastami niosącymi wonności stanął przy grobie anioł, wołając: Wonności potrzebne są zmarłym, Chrystus zaś okazał się obcym zepsuciu. Wołajcie więc: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przesławna jesteś, Bogurodzico Dziewico, śpiewamy Tobie, przez krzyż bowiem Twego Syna zniszczona została otchłań i zniszczona śmierć, zmarli powstałi i będziemy godni życia, otrzymamy raj i dawną radość. Przeto dziękczynnie Chrystusa Boga naszego sławimy jako Wszechmocnego i jedyne wielce miłosiernego.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 2:

Nie bronieś opieczęowania kamienia grobowego, opokę wiary zmartwychwstawszy dałeś wszystkim, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Chór uczniów Twoich razem z niewiastami niosącymi wonności raduje się, wspólne bowiem z nimi święto świętuje ku chwale i czci Twego zmartwychwstania, przeto śpiewamy Tobie, Panie, Przyjacielu człowieka: Ludowi Twemu daj wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś, Bogurodzico Dziewico,

otchłań bowiem została zniewolona przez Tego, który z Ciebie przyjął ciało. Adam został wezwany, klątwa zniesiona, Ewa uwolniona, śmierć odrzucona, i my zostaliśmy ożywieni, przeto donośnie śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Chryste Boże, który tak zechciałeś, chwała Tobie!

Po Nieskalanych hypakoe, ton 2:

Po męce do grobu szły niewiasty, aby namaścić ciało Twoje, Chryste Boże, lecz ujrzały aniołów w grobie i ulękły się, bowiem usłyszały od nich, że Pan zmartwychwstał, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 2. Antyfona 1:

Na niebo kieruję oczy serca mego, ku Tobie, Zbawco, zbaw mnie przez Twoją światłość.

Zmiłuj się nad nami, którzy bardzo zgrzeszyliśmy przed Tobą, w każdym czasie, o Chryste mój, i daj mi przed końcem życia wzór pokuty.

Chwała, i teraz. Duch Święty króluje, uświęca i podtrzymuje stworzenie, jest bowiem Bogiem współistotnym Ojcu i Słowu.

Antyfona 2:

Jeśli Pan nie byłby w nas, któż zostałby zachowany od wroga i mordercy ludzi?

Nie oddaj Twego sługi ich zębom, Zbawco, bowiem jako lwy powstają na mnie wrogowie moi.

Chwała, i teraz. Cześć oddajmy Świętemu Duchowi, zasadzie życia, wszystko bowiem stworzone jako Bóg mocą zachowuje w Ojcu i Synu.

Antyfona 3:

Ci, którzy złożyli nadzieję w Panu, upodobnili się do świętej góry, którą nie zachwieje chydrość wrogów.

Niechaj nie wyciąga rąk swoich do nieprawości żyjący po Bożemu, Chrystus bowiem nie pozostawia łaski swemu losowi.

Chwała, i teraz. Święty Duch daje wszelką mądrość, od Niego łaska dla Apostołów, cierpiący męczennicy zostają ukoronowani i prorocy widzą.

Prokimenon, ton 2: Powstań, Panie Boże mój, w zrzędzeniu, które zapowiedziałeś. I tłum ludzi otoczy Ciebie. **Stichos:** Panie, Boże mój, w Tobie mam nadzieję, wybaw mnie.

Wszystko, co oddycha, Ewangelia zmartwychwstania, Psalm 50.

Kanon zmartwychwstania. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławiał.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Książę świata, któremu oddaliśmy się w niewolę nie posłuchawszy Twego przykazania, osądzony został przez Twój krzyż, o Dobry. Przywarł bowiem do Ciebie jako do martwego, a odrzucony został przez władzę Twojej potęgi i okazany jako bezsilny.

Wybawca rodzaju ludzkiego i przywódca niezniszczalnego życia przyszedł na świat i zmartwychwstaniem swoim rozerwał śmiertelne przepaski, przeto

wysławiamy Go wszyscy, chwalebnie bowiem się wysławił.

Teotokion: Okazałaś się przewyższającą wszystkie niewidzialne i widzialne stworzenia, czysta zawsze Dziewico. Zrodziłaś bowiem Stwórcę wszystkich, który zechciał wcielić się w łono Twoje. Módl się do Niego z odwagą, aby zbawił dusze nasze.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Pieśń 1

Hirmos: Cudownie nietknięty, suchy po morskiej ścieżce wędrował Izrael, wołając: Śpiewajmy Panu, bowiem się wysławił.

Chryste, Ty byłeś w cierpieniu Twego ciała mocą słabych, powstaniem upadłych i niezniszczalnością zmarłych, bowiem się wysławił.

Ulituj się nad upadłym obrazem i podnieś zniszczony, Ty bowiem jesteś Bogiem stwórcą i odnowicielem, umarły wszystkich ożywiłeś, albowiem wysławiłeś się.

Kanon ku czci Bogurodzicy.

(akrostych: **Ś**piewam chwałę życiodajnej **có**ry)

Pieśń 1

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Dawno temu niematerialna drabina i przedziwnie otwarta droga przez morze objawiły Twoje zrodzenie, Czysta, przeto śpiewamy Tobie, albowiem się wysławił.

Moc Najwyższego, doskonała Hipostaza, Boża Mądrość, Wcieliła się w Ciebie i przybliżyła do ludzi, bowiem się wysławił.

Słońce Sprawiedliwości przeszło przez nieprzebyte drzwi zamkniętego łona Twego, Czysta, i zajaśniało światu, bowiem się wysławił.

Pieśń 3

Hirmos: Zakwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezpłodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Stworzenie zmieniło się podczas Twojej męki, widząc Ciebie w postaci poniżonego, przez nieprawych wyszydzonego, który wszystko stworzyłeś Boską wolą.

Z prochu na obraz Twój stworzyłeś mnie ręką Twoją i znowu skruszonego w proch śmierci za grzech, zstąpiwszy do otchłani, Chryste, podniosłeś.

Teotokion: Zadziwiły się zastępy aniołów, Przczysta, i ludzkie ulękły się serca z powodu Twego zrodzenia, przeto z wiarą czcimy Ciebie jako Bogurodzicę.

Inny kanon.

Hirmos: Łuk potężnych skruszyłeś władzą Twoją, Chryste, i mocą przepasałeś słabych.

Chrystus, wszystkich przewyższający, jak najmniejszy uniżył cierpieniem ciała anielską naturę.

Martwy, policzony z nieprawymi, jaśniejac wieńcem chwały, Chryste, niewiastom zjawiłeś się zmartwychwstały.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Ten, który przewyższa wszelki czas jako czasu Stwórcy, z Ciebie, Dziewico, dobrowolnie stał się Dziecięciem.

Opiewamy łono większe od nieba, przez które Adam radując się żyje na niebiosach.

Pieśń 4

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Boże mój, stojąc przed sądem, Władco, jako osądzony nie wołałeś, lecz znosiłeś sąd pogan, bowiem przez cierpienia Twoje, Chryste, uczyniłeś zbawienie świata.

Przez Twoje cierpienia, Chryste, zniszczyłeś oręż wroga i poprzez przeciwne dla otchłani zstąpienie Twoje zniszczone zostały jej miasta, i obalona hardość prześladowcy.

Teotokion: Bogurodzico Władczyni, Ciebie wszyscy wierni znamy jako przystań zbawienia i mur obronny. Ty bowiem modlitwami Twymi wybawiasz z bied dusze nasze.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o sławnej opatrności Twojej i wysławilem, Przyjacielu człowieka, niezbadaną Twoją moc.

Widząc Ciebie, Chryste, na drzewie, Dziewica, która bezboleśnie Ciebie zrodziła, przecierpiała macierzyński ból.

Zwyciężona została śmierć, martwy zniewala bramy otchłani, zniszczył bowiem pożerającego i w nadprzyrodzony sposób wszystko mi przebaczył.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Oto wysławiona jest Boża góra domu Pańskiego, przewyższająca moce, znana nam wszystkim Bogurodzica.

Ponad prawami natury jedyna Dziewica zrodziła rządzącego stworzeniem i stała się godną Boskiego zwania.

Pieśń 5

Hirmos: Chryste Boże, Ty byłeś orędownikiem Bogu i ludziom, przez Ciebie bowiem, Władco, do Twego Ojca, Dawcy światłości, z nocy niewiedzy zostaliśmy przeprowadzeni.

Władco, skruszyłeś jak cedry bunty pogan swoją wolą, Chryste, jak zechciałeś, podwyższony na cyprysie, sośnie i cedrze.

W ciemnicy bezdennej położono Ciebie, Chryste, bez oddechu i martwego, ale przez Twoją ranę zapomnianych martwych, którzy spali w grobach, zraniony z sobą wskrzesiłeś.

Teotokion: Dziewico czysta, módl się do Syna Twego i Pana, aby mającym w Tobie nadzieję dał pokój, niewolnikom wybawienie z wrogich pokus.

Inny kanon.

Hirmos: Izajaszowi objawił się gorejący węgiel, zbląkanym w ciemności Słońce zajaśniało z dziewiczego łona, dając oświecenie Bożym poznaniem.

Osiągnął odrzucenie pierwszy Adam poprzez spożycie ze śmiercionośnego drzewa, ale jego grzech niszczy ukrzyżowany Drugi Adam.

Cierpiałeś w ludzkiej naturze i umarłeś, będąc niecierpiętliwym w niematerialnym Bóstwie i niszczałnych martwych, Chryste, z głębin otchłani wskrzesiłeś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Obłoki, kropcie będącym na ziemi słodycz wesela, gdyż dane jest nam dziecko i będący przed wiekami w Dziewicę wciela się Bóg nasz.

Życiu i ciału memu zajaśniała światłość i ból grzechu zostaje zniszczony, w czasach ostatecznych w Dziewicę bez nasienia wcielił się Najwyższy.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Sprawiedliwy osądzony został jak złodziej i z nieprawymi przybity na drzewie, dając winnym odpuszczenie przez swoją krew.

Przez jednego człowieka, pierwszego Adama, dawno temu w świat weszła śmierć i przez jednego Syna Bożego objawiło się zmartwychwstanie.

Teotokion: Dziewico, bez męża porodziłaś i wieczną jesteś Dziewicą objawiając obrazy prawdziwego Bóstwa Syna i Boga Twego.

Inny kanon.

Hirmos: Władco, usłyszawszy głos słów modlitewnych bolejącej duszy, wybaw mnie z okropnych pokus, jedyny bowiem jesteś naszego zbawienia przyczyną.

Postawiłeś strażników upadłemu, cherubiny przy drzewie życia, ale widząc Ciebie drzwi otworzyły się, zjawiłeś się bowiem otwierając łotrowi drogę do raj.

Otchłań została opróżniona i zrzuciona przez śmierć jedynego, wszelkie bowiem ukryte bogactwo Chrystus jedyny dla wszystkich nas wyprowadził.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Ludzka natura, poddana grzechowi, Władczyni czysta, przez Ciebie wolność otrzymała, Twój bowiem Syn jako Baranek za wszystkich został zabity.

Wołamy do Ciebie wszyscy, prawdziwa Bogurodzico, aby sługi, które zagniewały Pana, wybawił, jedyna bowiem masz odwagę przed Synem Twoim.

Kontakion, ton 2: Powstałeś z grobu Wszechmocny Zbawco, otchłań ujrawszy cud ulękła się i martwi powstali. Stworzenie zaś widząc to raduje się z Tobą, Adam współweseli się i świat, Zbawco mój, zawsze Tobie śpiewa.

Ikos: Ty jesteś światłością omroczonych, Ty jesteś zmartwychwstaniem wszystkich i życiem ludzi, i wszystkich wskrzesiłeś, władzę śmierci, Zbawco, rozbiłeś i bramy otchłani skruszyłeś, Słońce. Martwi widząc cud dziwią się i wszelkie stworzenie współraduje się z Twego zmartwychwstania, Przyjacielu człowieka. Przeto wszyscy sławimy i opiewamy Twoje uniżenie, Zbawco mój, i świat zawsze Tobie śpiewa.

Pieśń 7

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Nie ścierpiałeś w Twej łaskawości, Władco, widoku człowieka męczzonego przez śmierć, ale przyszedłeś i zbawiłeś Twoją krwią, będąc człowiekiem. Oto błogosławiony i wywyższony Bóg ojców naszych.

Widząc Ciebie, Chryste, obleczonego w szatę zemsty, ulękły się bramy otchłani, przyszedłeś bowiem zabić głupiego sługę prześladowcę, Władco. Oto

błogosławiony i wywyższony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Dziewico nieskalana, jesteś świętszą od miejsca najświętszego, jako jedyna bowiem zrodziłaś niezmiennego Boga, Matko dziewicza. Wszystkim wiernym przez Twoje Boże zrodzenie wytoczyłaś niezniszczalność.

Inny kanon.

Hirmos: Dawno temu mędrkami okazali się młodzieńcy z powodu łaskawego przyjęcia w duszy błogosławieństwa i ustami śpiewali: Najwyższy ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś.

Dawno temu w Edenie osądziłaś nieposłuszeństwo Praojca i sam dobrowolnie sądzony byłeś, przestępca odpuszczając grzechy, Najwyższy ojców Boże i wywyższony.

Zbawiłaś zranionego językiem przez zawiść mordercy ludzi w Edenie. Dobrowolne spożycie dobrowolnym bowiem cierpieniem uleczyłaś, Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Teotokion: Mnie, który chodziłem w cieniu śmierci, przyzwałaś do światłości, ciemną otchłań rozświetliwszy blaskiem Bóstwa, Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Jakub widział w nocy jakby w widzeniu Boga Wcielonego w Ciebie, który w światłości zjawiał się śpiewającym: Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Oznaki w Tobie niewypowiedzianego boju, z Jakubem walcząc: Przez niego dobrowolnie zjednoczył się z ludźmi, Czysta, Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Obmierzły jest ten, kto nie głosi Ciebie, bez wątpliwości myśli, z Najwyższej Trójcy jedynym Synem Dziewicy, śpiewając językiem: Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Pieśń 8

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalił Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Krwia Twoją, Chryste, widząc czerwoną ciała Twego szatę, lękiem zdjęci z powodu wielkiej Twojej cierpliwości, zastępy aniołów wołały: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Moją śmiertelność Ty przydziałałeś, Szczodry, w nieśmiertelność, przez Twoje powstanie. Przeto weseląc się dziękczynnie śpiewają Tobie wybrani ludzie, Chryste, wołając do Ciebie: Zaprawdę śmierć pochłonięta została przez zwycięstwo.

Teotokion: Ty nierozdzielny z Ojcem w łonie swoim bez nasienia poczęłaś i w niewypowiedziany sposób zrodziłaś, Bogurodzico najczystsza, przeto jesteś zbawieniem nas wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Podobni do złota byli po trzykroć błogosławieni młodzieńcy i widząc niezmienny, i żywy obraz Boży pośród płomieni wołali: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Widziany byłeś przygwożdżony do krzyża, bogaty w miłosierdzie, i dobrowolnie zostałeś pogrzebany. Zmartwychwstałeś trzeciego dnia i wybawiłeś,

Przyjacielu człowieka, wszystkich ludzi z wiarą śpiewających: Niech opiewają Pana wszystkie stworzenia i wywyższają na wszystkie wieki.

Zstąpiłeś do otchłani, Słowo Boże, aby wybawić od zniszczenia tego, którego stworzyłeś, Chryste, mocą Twoją Boską, i jak niezniszczalnym stworzyłeś na początku, tak teraz wiecznej chwały Twojej uczestnikiem uczyniłeś. Niech opiewa Chrystusa całe stworzenie i wywyższa na wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Przez Ciebie widziany był na ziemi i z ludźmi żył Ten, który niezrównany jest w łaskawości i w mocy. Jemu to śpiewając wszyscy wierni wołajmy: Wszystko, co istnieje, niech opiewa Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Zaprawdę głosimy Ciebie czystą, Bogurodzico, Ty bowiem zrodziłaś wcielonego jednego z Trójcy, któremu z Ojcem i Duchem wszyscy śpiewamy: Wszystko, co istnieje, niech opiewa Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana ze stichosem: Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omroczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodzicę wysławiamy.

Jak w raju zasadzone na miejscu czaszki, Zbawco, obfite w owoce drzewo Twojego przeczystego krzyża, krwią i wodą Bożą, jak z Bożego źródła napajane, z Twojego boku, Chryste, życie nam zakiełkowało.

Strąciłeś potężnych, ukrzyżowany Wszechmocny, i w dole leżącą w głębi otchłani naturę ludzką podniosłeś, na Ojcowskim posadziwszy tronie. Z Nim ciebie idącą wielbimy pokłonem.

Triadikon: Jedność trojako liczoną, Trójcę współistotną, prawowiernie opiewający wierni sławimy: Nierozdzielna jest Boża natura, trójświatlista, niezachodząca zorza, jedyna niezniszczalna światłość nam świecąca.

Inny kanon.

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Pośród osądzonych jako Baranek podniesiony byłeś, Chryste, na krzyżu, na miejscu czaszki włócznią w bok przebity życie nam dałeś, którzy jesteśmy prochem, jako Dobry, w wierze czczących Twoje Boskie zmartwychwstanie.

Boga, który swoją śmiercią śmierci władzy moc zniszczył, wszyscy wierni pokłońmy się, bowiem od wieków zmarłych wskrzesił i wszystkim daje życie i zmartwychwstanie.

Inny kanon.

Hirmos: Cały jesteś pragnieniem, cały słodyczą, Słowo Boże, Synu Dziewicy, Boże bogów, Panie, ze świętych najświętszy, przeto wszyscy Ciebie z Twą Rodzicielką uwielbiamy.

Laskę mocy dano zniszczalnej naturze, Słowo Boże, w łonie Twoim, Czysta, i wskrzesił ją Ten, który do otchłani zstąpił, przeto Ciebie, Najczystsza, jako Bogurodzicę uwielbiamy.

Jak i zechciałeś, Władco, przyjmij miłosiernie błagającą za nami Matkę

Twoją i z Twojej łaski wszystko się napełni, niech wszyscy Ciebie jako Łaskawcę uwielbiamy.

Po katabasji mała ektenia. Także: **Święty Pan Bóg nasz. Eksapostilarion jutrzni.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 2:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Wszystko, co oddycha, i wszystkie stworzenia sławią Ciebie, Panie, albowiem krzyżem zniszczyłeś śmierć, aby okazać ludziom Twoje powstanie z martwych jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Niech powiedzą Żydzi, w jaki sposób żołnierze zgubili strzeżonego Króla, dlaczego kamień nie zachował opoki życia? Niech dadzą pogrzebanego, albo niech pokłonią się zmartwychwstałemu, mówiąc z nami: Chwała wielości łask Twoich, Zbawco nasz, chwała Tobie.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Radujcie się ludzie, anioł siedząc na kamieniu grobowym tak nam głosi, mówiąc: Chrystus powstał z martwych, Zbawca świata, i napełnił wszystko aromatem. Radujcie się, ludzie, i weselcie.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Anioł przyniósł Łaski Pełnej pozdrowienie „Raduj się” przed Twoim poczęciem, anioł też odwalił kamień ze sławnego Twego grobu w Twoje zmartwychwstanie. Pierwszy raz w miejscu smutku radość głosi, teraz zaś w miejscu śmierci głosi nam Władcę, Dawcę życia, przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 2:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Niewiasty rozlały ze łzami mirrę na grób Twój i napełniły się radością ich usta, gdy powiedziano: Zmartwychwstał Pan.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Niechaj narody i ludy sławią Chrystusa, Boga naszego, który dobrowolnie dla nas przecierpiał krzyż i w otchłani przebywał trzy dni, i niechaj kłaniają się Jego powstaniu z martwych, którym oświecone zostały wszystkie krańce świata.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech się wzniesie ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Ukrzyżowany i pogrzebany zostałeś, Chryste, jak zechciałeś, zniszczyłeś śmierć i zmartwychwstałeś w chwale jako Bóg i Władca, dając światu życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

O, zaprawdę nieprawi, opieczętowaliście kamień i sprawiliście nam jeszcze większe cuda! Przecież strażę mają rozum, dziś wyszedł z grobu i mówią im: Powiedzcie, że spaliliście i przyszli uczniowie, i wykradli Go. Któż kradnie martwego i to nagiego? Sam zmartwychwstał własną mocą jako Bóg, zostawiwszy w grobie swoje pogrzebowe całuny. Przyjdźcie, Żydzi, i zobaczcie,

że rozerwał pieczęci Ten, który zniszczył śmierć i dał rodzajowi ludzkiemu życie, i wielkie miłosierdzie.

Chwała. Stichera Ewangelii. **I teraz.** Teotokion: **Błogosławiona jesteś.** Wielka doksologia. Po doksologii, troparion:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny Wielce Miłosierny.

Koniec tonu drugiego.

TON 3

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie** dodajemy trzy stichosy i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 3.

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Przez Twój krzyż, Chryste Zbawco, zniszczona została władza śmierci i diabła matactwo zniszczone, rodzaj zaś ludzki przez wiarę zbawiony zawsze Tobie pieśń przynosi.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Wszystko zostało oświecone przez Twoje zmartwychwstanie, Panie, i znowu otwarty został raj. Całe zaś stworzenie sławiąc Ciebie, zawsze Tobie pieśń przynosi.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Sławię moc Ojca i Syna, opiewam władzę Świętego Ducha, nierozdzielne i niestworzone Bóstwo, Trójcę współistotną, królującą na wieki wieków.

Inne stichery Anatóliosa, ton 3:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Krzyżowi Twemu czcigodnemu kłaniamy się, Chryste, i zmartwychwstanie Twoje opiewamy i sławimy, bowiem Twoją raną wszyscy zostaliśmy uleczeni.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Śpiewamy Zbawcy zrodzonemu z Dziewicy, bowiem dla nas został ukrzyżowany i zmartwychwstał trzeciego dnia, dając nam wielkie miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Chrystus zstąpił do będących w otchłani głosząc i mówiąc: Bądźcie odważni, teraz zwyciężyłem, Ja jestem zmartwychwstanie, Ja was wyprowadzę zniszczywszy bramy śmierci.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Stojąc, niegodni, w przyczystym domu Twoim, zanosimy wieczorną pieśń, z głębokości wołając, Chryste Boże: Oświeciwszy świat Twoim zmartwychwstaniem trzeciego dnia, wyrwij lud Twój z ręki wrogów Twoich, Przyjacielu człowieka.

Inne stichery ku czci Najświętszej Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, które śpiewamy, gdy nie ma Menei, ton 7:

Prosomion: Dzisiaj Judasz czuwa.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Miłosierna, łaskawa dla mnie Dziewico, wysłuchująca, gdy przyzywamy Boską Twoją łaskę we wszystkich zaprawdę zdarzeniach. Całą bowiem nadzieję duszy mojej złożyłem na Ciebie i we wszystkim mam nadzieję w Bożej Opatrzności. Ty też uczyni mnie godnym przyszłej chwały i Bożego życia.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Bogurodzico, rozpały się we mnie węgle moich pokus i postarzałem się bardzo z powodu gniewu, gwałtowności, pijaństwa, nierządu, z pożądania bogactw i twardości serca, z nudy i udręczenia, z próżnej pychy i podeptania

sumienia, z których wybaw duszę moją, proszę, Władczyni, i zbaw mnie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Wszyscy z czystym sumieniem przypadamy do Bogurodzicy, wołając nieustannie z głębi serca: Władczyni święta, wybaw wszystkich od gniewu i ucisku, bied i upadków, gdyż Ciebie mamy jako mur warowny i umocnienie przez Ciebie zbawieni pod opiekę Twoją przybiegamy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jakże nie dziwić się Twemu Bożemu narodzeniu, Przeczysta? Nie przyjęłaś bowiem, Najczystsza, pokusy mężczyzny, zrodziłaś bez ojca Boga w ciele, Przedwiecznie z Ojca zrodzonego bez matki, który nie doznał żadnej zmiany, lub pomieszania, ale cechy obu natur zachował w całości. Przeto, Matko Dziewico, Władczyni, módl się do Niego, aby zbawił dusze prawowiernie Ciebie wyznających, Bogurodzico.

Także wejście z kadzielnicą. Pogodna Światłości, prokimenon i ektenie.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 3:

Męką Twoją, Chryste, omroczyłeś słońce i światłością Twego zmartwychwstania wszystko oświeciłeś. Przyjmij, Przyjacielu człowieka, naszą wieczorną pieśń.

Według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Twoje życiodajne powstanie, Panie, oświeciło cały świat i Twoje zniszczone stworzenie wezwało do nieśmiertelności. Przeto wyrwani z kłątwy Adama śpiewamy: Wszechwładny Panie, chwała Tobie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Oto Bóg niezmienny cierpiąc w ciele zmienił świat. Jego to stworzenie nie mogąc znieść widząc wiszącym, z bojaźnią pada na kolana i łkając śpiewa Twoim cierpieniom: Zstąpiłeś bowiem do otchłani, zmartwychwstałeś trzeciego dnia, dając światu życie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Aby rodzaj nasz wybawić ze śmierci, Chryste, przecierpiałeś śmierć i trzeciego dnia powstałeś z martwych, i ze sobą wskrzesiłeś tych, którzy rozpoznali Ciebie jako Boga, i świat oświeciłeś, Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bez nasienia z Ducha Bożego, z woli Ojca poczęłaś Syna Bożego, z Ojca bez matki będącego przed wiekami, dla nas z Ciebie bez ojca będącego w ciele zrodziłaś i dziecko mlekiem karmiłaś. Przeto nie przestawaj błagać, aby zostały wybawione z nieszczęść dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion zmartwychwstania, ton 3:

Niech się weseli niebo, niech się raduje ziemia, bowiem Pan uczynił panowanie prawicą Swoją, śmiercią zdeptał śmierć, stał się pierworodnym umarłych, wybawił nas z łona otchłani i dał światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Śpiewamy Tobie, Bogurodzico Dziewico,

orędowniczko zbawienia rodzaju naszego, w ciele bowiem z Ciebie przyjętym Syn Twój i Bóg nasz na krzyżu przyjął cierpienie i wybawił nas ze zniszczenia jako Przyjaciel człowieka.

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

po sześciu psalmach: **Pan i Bóg, i objawił się nam**, ton 3. Troparion zmartwychwstania, **Chwała, i teraz**, teotokion. Także zwykła recytacja Psalterza.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 3:

Chrystus powstał z martwych, pierworodny umarłych, pierworodny stworzenia i Stwórcą wszystkiego, co się stało, upadłą naturę rodzaju naszego w sobie samym odnowił. Nie masz nad kim panować, śmierci, bowiem Władca wszystkich zniszczył twoją władzę.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Panie, zakosztowawszy w ciele śmierci, gorycz śmierci przeciąłeś przez Twoje powstanie i człowieka przeciwko niej umocniłeś, pierwszą klątwę zwycięsko odrzuciłeś, obrońco życia naszego, Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Gabriel zadziwił się pięknnością Twego dziewictwa i Twoją jaśniejącą czystością, wołając do Ciebie, Bogurodzico: Jakąż godną pochwałę przyniosę Tobie, jakże Ciebie nazwę, wątpię i lękam się. Przeto jako wezwany wołam do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 3:

Otchłań ulękła się, Panie, niezmiennego Bóstwa i dobrowolnej męki Twojej, w obie płacząc: Drzę przed ciałem niezniszczalnej Hipostazy, widzę Niewidzialnego, który tajemniczo mnie zniewala. Przeto i ci, których trzymam, wołają: Chwała, Chryste, Twemu zmartwychwstaniu.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Głośmy, wierni, niewypowiedzianą tajemnicę niedoścignionego ukrzyżowania i niewypowiedzianego powstania. Dziś bowiem śmierć i otchłań zostały zniewolone, rodzaj zaś ludzki przyodział się w niezniszczalność. Przeto dziękczynnie wołamy do Ciebie: Chwała, Chryste, Twemu powstaniu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico, tajemniczo zmieściłaś w łonie Twoim niedoścignionego i nieopisanego, współistotnego Ojcu i Duchowi. Jedynej i niezmiennej Trójcy moc poznaliśmy przez zrodzenie Twoje w świecie je sławiąc. Przeto i dziękczynnie wołamy do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna.

Po Nieskałanych, hypakoe, ton 3:

Anioł jaśniejący dziwiąc się temu, co widzi, zrasza rosą słowa i mówi niewiastom z wonnościami: Dlaczego żywego szukacie w grobie? Powstał

opustoszywszy groby, zniszczenia zwyciężcę zrozumcie niezmiennego. Powiedzcie Bogu: Jakże straszne są czyny Twoje, którymi zbawiłeś rodzaj ludzki.

Anabatmi, ton 3: Antyfona 1:

Uwolniłeś Syjon z niewoli Babilonu i mnie od pożądań przyprowadź do życia, Słowo.

Siejący w znoju łzami Bożymi, żną kłosa z radością życia wiecznego.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi wszelkie dziękczynienie, jak i Ojcu, i Synowi, współjaśniejącemu, w którym wszyscy żyją i poruszają się.

Antyfona 2:

Jeżeli Pan nie zbuduje domu cnót, na próżno trudzimy się, gdy zaś duszę okryje łaska nikt nie zburzy miasta naszego.

Owoc łona, przez Ducha Twoje zrodzenie, Chryste, przez Niego, jak i przez Ojca zawsze są święci.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha zaczyna dojrzewać wszelka świętość, mądrość realizuje bowiem wszelkie stworzenie. Jemu więc posłużmy, jest bowiem Bogiem, jak Ojciec i Słowo.

Antyfona 3:

Błogosławieni są lękający się Pana, chodzący drogą przykazań: spożyją bowiem dające życie owoce.

Wokół stołu Twego rozweselmy się, widząc Twoje, Przywódcu pasterzy, dzieci, niosące gałęzie dobrych uczynków.

Chwała, i teraz. W Duchu Świętym wszelkie bogactwo chwały, od Niego łaska i życie dla wszystkich stworzeń, z Ojcem jest bowiem wywyższany i ze Słowem.

Prokimenon, ton 3: Powiedzcie wśród narodów, że Pan zakrólował, umocnił bowiem świat, że się nie zachwieje. Stichos: Zaśpiewajcie Panu pieśń nową, śpiewaj Panu cała ziemia. Wszystko, co oddycha, Ewangelia zmartwychwstania, Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy. Psalm 50.

Kanon ku czci zmartwychwstania. Ton 3.

Pieśń 1

Hirmos: Dawno temu z woli Bożej wody w jedno zebrawszy miejsce rozdzielił morze dla ludu izraelskiego, oto Bóg nasz pełen chwały, Jemu jednemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Ten, który ziemię osądził, aby przestępcy przynosiła jako owoc ciernie, wieniec cierniowy przyjął z ręki przestępczej, oto Bóg nasz, który przyjął ciało i klątwę rozwiązał, albowiem wysławił się.

Zwyciężył i pokonał śmierć, który zmusił śmierć do ulęknienia się, cierpiące bowiem przyjął uduchowione ciało, oto Bóg nasz, który walcząc z prześladowcą wszystkich podniósł, albowiem wysławił się.

Teotokion: Wszystkie ludy sławią Ciebie jako prawdziwą Bogurodnicę, która zrodziła bez nasienia, Pan zstąpił bowiem do uświęconego łona Twego, oto Bóg nasz stał się takim jak my, Bóg i człowiek z Ciebie narodził się.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania. Ton 3.

Hirmos: Nową pieśń śpiewajmy, ludzie, zrodzonemu z Dziewicy na nasze zbawienie, który w jedno połączył ziemię z niebem, albowiem się wysławił.

Ród ludzki zniewolony przez prześladowcę, miłośnika grzechu, Chrystus

odkupił Bożą krwią i przebóstwiony odnowił, albowiem wysławił się.

Jak śmiertelny śmierci zapragnął i, Życia skarbiec, Chrystus jej zakosztował i jako z natury nieśmiertelny martwych ożywił, albowiem wysławił się.

Kanon ku czci Najświętszej Bogurodzicy,
mający akrostych: **Trzecią pieśń śpiewam Tobie, Bogurodzico.**
Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Dziewico, wszelka natura niebieskich mocy zgina kolano przed Wcielonym w Ciebie, a ze zrodzonymi z ziemi także godnie czyni to otchłań, albowiem wysławił się.

O, jakież pogodzone w Tobie rzeczy! Bóg jako bez zawiści dawca łask, który dał nam Ducha Bożego, z Ciebie, córo, przyjął ciało, albowiem wysławił się.

Katabasja: Otworzę usta moje.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, który wszystko przywiodeś do istnienia Słowem stwarzając, Duchem spełniając, Wszechwładco Najwyższy, w Twojej miłości umocnij mnie.

Krzyżem Twoim zawstydzony został niegodny, uczyniwszy bowiem jamę, którą wykopał, sam w nią wpadł, pokornych zaś róg Chrystus podniósł swoim zmartwychwstaniem.

Przyjacielu człowieka, głoszenie pobożności ludom jak woda pokryło morze, powstałeś bowiem z grobu i objawiłeś światłość Trójcy.

Teotokion: Sławne rzeczy mówiono o Tobie, uduchowione miasto zawsze królującego, przez Ciebie bowiem, Władczyni, Bóg przebywał ze zrodzonymi z ziemi.

Inny kanon.

Hirmos: Skruszyłeś wraży luk i starłeś tarcze mocą swoją, Władco Chryste, umocnienie nasze, Święty jesteś, Panie.

Święty krzyżu, Ty jesteś oczyszczeniem wszelkiego brudu, gdyż Jezus Bóg na Tobie rozpostarł ręce.

Wszyscy wierni, kłaniamy się Tobie, grobie, który przyjął życie, w Tobie bowiem pogrzebany został i powstał Chrystus, zaprawdę Bóg nasz.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Lasko z pokolenia Jessego, proroczno zakwitłaś, Dziewico, zajaśniał nam Chrystus kwiat: Święty jesteś, Panie.

Aby Bożego życia współnikami uczynić zrodzonych z ziemi, z Dziewicy ciało nasze Ty, upokorzywszy się, przyjąłeś: Święty jesteś, Panie.

Pieśń 4

Hirmos: Daleś nam, Panie, wielką miłość, Jednorodzonego bowiem Twego Syna za nas na śmierć wydałeś. Przeto wołamy Tobie z dziękczynieniem: Chwała mocy Twojej, Panie!

Chryste, z miłosierdzia przyjąłeś cierpienia i rany, cierpiąc ból uderzeń po policzkach i cierpliwie znosząc oplucia, przez które uczyniłeś mi zbawienie: Chwała mocy Twojej, Panie!

Poprzez śmiertelne ciało, Życie, stałeś się uczestnikiem śmierci, ze względu na nasze cierpienia i wzdychania Twych ubogich, a tego, który podtrzymywał

zniszczenie sławnie zniszczyłeś i wszystkich podniosłeś, albowiem wysławił się.

Teotokion: Wspomnij, Chryste, jak nabyłeś owczarnię Twoim cierpieniem, przyjmij miłosierne modlitwy Twojej chwalebnej Matki i nawiedziwszy uciśnionych zbaw owczarnię Twoją, Panie.

Inny kanon.

Hirmos: Przedziwna i niewypowiedziana jest tajemnica Twego zrodzenia, usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, radując się wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Przyjacielu człowieka, który stworzyłeś człowieka na swój obraz i umarłego przez przestępstwo grzechu zbawiłeś ukrzyżowany na Golgocie.

Martwi, których pochłonęła śmierć odpadli, rozbite zostało też królestwo zniszczenia otchłani, gdy zmartwychwstałeś z grobu, Panie.

Teotokion: Czysta Mario, złota kadzielnico, bez pomieszania jeden z Trójcy wstąpił w Ciebie, Bóg Słowo wcielił się i świat napełniony został wonnością.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Władco, który ustawiłeś góry miarą Bożego rozumu, a oto odsieczony został z Dziewicy kamień: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Uleczyłeś naszą chorą naturę, Władco, jak najszybciej uczyniwszy w Dziewicy połączone lekarstwo, Twoje przeczyste Bóstwo i ciało, Słowo.

Cząstką moją jesteś, Panie, i dziedzictwem upragnionym, zjednoczywszy mnie w Dziewicy z Twoją Hipostazą, ciałem będąc Hipostazą.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, Stwórcy wszystkiego, dającego pokój przewyższający wszelkie rozumienie, modłę się o poranku: Twoje nakazy są światłością, nimi prowadź mnie.

Zostałeś wydany z zawiści żydów niesprawiedliwemu sędziemu, Wszechwidzący, i całą sprawiedliwie sądząc ziemię dawnego Adama wybawiłeś od osądzenia.

Daj Twój pokój Kościołom Twoim, Chryste, niezwykłą mocą krzyża Twego, powstały z martwych, i zbaw dusze nasze.

Teotokion: Arka święta i przestronniejsza od niebios, gdyż przyjąwszy nieogarnione przez wszystkie stworzenia Słowo Boże, jedyna okazałaś się zawsze Dziewicą.

Inny kanon.

Hirmos: Na ziemi pojawił się Niewidzialny i z ludźmi zechciał żyć Niedościgniony, do Ciebie zwracając się z modlitwą poranną śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

O Chryste mój, włócznią został przebity bok Twój ręką stworzonego człowieka, a Ty ze zgubnej dla wszystkich klątwy nas wyzwoliłeś.

Równy Ojcu według natury, świętą świątynię swego przeczystego i najczcigodniejszego ciała z martwych wskrzesił Chrystus, Zbawca nasz.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Słowo Boże, Syn Twój, Dziewico, Stwórca pierwszego Adama, nie jest stworzeniem, chociaż uczynił sobie z Ciebie ciało uduchowione.

Równy Ojcu Syn Twój, Dziewico, Słowo Boże, doskonała Hipostaza w dwóch naturach, Jezus Chrystus, doskonały Bóg i człowiek.

Pieśń 6

Hirmos: **O**gromna otchłań grzechów otoczyła mnie i słabnie mój duch, lecz Ty, Władco, wyciągnij wszechwładną Twoją prawicę i, dobry Sterniku, zbaw mnie, jak Piotra.

Otchłań miłosierdzia i łaska otoczyła mnie poprzez łaskawe Twoje zstąpienie. Wcieliłeś się bowiem, Władco, i będąc w postaci sługi przebóstwiłeś i wraz z sobą współwysławileś.

Sam śmierci dawca zmarł, uśmierconego widząc ożywionym. Są to obrazy Twego zmartwychwstania, Chryste, i zwycięstwa Twej przeczystej męki.

Teotokion: **P**rzeczysta, która jedyna Stwórcy i ludziom, co rozum przewyższa, wyblagała u Syna Twego miłosiernego dla grzesznych sług Twoich i obrońcę, Jego za nami błagaj.

Inny kanon.

Hirmos: **D**om Jonasza w głębi otchłani był obrazem zmartwychwstania Twego, a on sam wołał: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, Przyjacielu człowieka.

Przez rany Ty oszukałeś i zranionych przez otchłań męką krzyża wskrzesałeś. Przeto wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, Przyjacielu człowieka.

Przed Tobą, Chryste, z lękiem otwierają się bramy otchłani, wraz z naczyńiami zostają rozchwytnane. Przeto niewiasty spotkawszy Ciebie zamiast smutku doznały radości.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Jednym z nas staje się z niezniszczalnej Dziewicy Ten, który nierozłączny pozostał ze swoim obrazem, Obrazem był i stał się człowiekiem niezmienny Bóstwem.

Wybaw mnie, Przechysta, z otchłani grzechów i burzy pożądań, jesteś bowiem przystanią i otchłanią cudów dla tych, którzy z wiarą przybiegają do Ciebie.

Kontakion, ton 3:

Prosomion: Dziewica dzisiaj.

Powstałeś dzisiaj z grobu, Szczodry, i nas wywiodłeś z bram śmierci. Dzisiaj Adam weseli się i dzisiaj raduje się Ewa, a wraz z nimi prorocy i patriarchowie razem nieustannie śpiewają Bożej władzy mocy Twojej.

Ikos: Niechaj weselą się dzisiaj niebo i ziemia, wspólnie w mądrości niech śpiewają Chrystusowi Bogu, bowiem więźniów wyprowadził z grobów. Raduje się wspólnie całe stworzenie przynosząc godne pieśni Stwórcy wszystkiego i naszemu Wybawicielowi, bowiem dzisiaj ludzi z otchłani wywiódł jako Dawca życia i na niebiosa podniósł, zniszczył wrogie budowle i bramy otchłani kruszy Boską władzę mocy swojej.

Pieśń 7

Hirmos: **J**ak dawno temu zesłałeś rosę trzem pobożnym młodzieńcom, wrzuconym do chaldejskiego pieca, tak oświeć światłem Bóstwa i nas, wołających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Rozdarła się piękna zasłona świątyni podczas ukrzyżowania Stwórcy, objawiając wiernym ukrytą w Piśmie prawdę, dla wołających: Błogosławiony

jesteś, Boże ojców naszych.

Z przebitego boku Twego, Chryste, kroplami Bożej życiodajnej krwi opatrnościowo kapiącej na ziemię będących z ziemi podniósł, wołających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Triadikon: Wysławmy Dobrego Ducha wraz z Ojcem i Synem Jednorodzonem, jedyny w trzech początek wierni uczijmy i jedno Bóstwo, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos: Pelen pychy prześladowca był igraszką młodzieńców, bowiem jak proch zdeptawszy siedmiokrotny płomień, śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Słońce nie widziało na krzyżu wiszącego zwykłego człowieka, ale wcielonego Boga i omroczyło się. Jemu to śpiewajmy: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Mocnego Bóstwem przyjęła straszliwa otchłań, Dawcę niezniszczalności, a dusze sprawiedliwych wołały donośnie: Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych.

Teotokion: Przeczysta, okazałaś się skarbnicą najcenniejszego błogosławieństwa dla czystym sercem Ciebie wyznających, Bogurodzico, bowiem w Ciebie wcielił się Bóg ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Król chwały, podtrzymujący moce niebios, który z Ojcem zasiada, był noszony na rękach Dziewicy: Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych.

Silna jest śmierć, ale zjednoczywszy ją ze sobą zniszczyłeś, będąc Bożym Hipostatycznym ciałem z Dziewicy: Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych.

Bogurodzico, wszyscy poznaliśmy Ciebie jako Rodzicielkę Boga, bowiem zrodziłaś jednego z Trójcy, który w Ciebie wcielił się: Błogosławiony jest, Przeczysta, owoc łona Twego.

Pieśń 8

Hirmos: Stojący pobożnie młodzieńcy, objęci przez pożerający płomień, pozostali nienaruszeni, śpiewając Bożą pieśń: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Rozdarła się zasłona świątyni, gdy krzyż Twój został postawiony na Golgocie i stworzenie chyli się z bojaźnią, śpiewając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Powstałeś, Chryste, z grobu i upadłego przez oszustwo przez drzewo uleczyłeś Bożą mocą, wołającego i mówiącego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Okazałaś się świątynią Bożą, miejscem uduchowionym i arką. Stwórcę bowiem z człowiekiem, Bogurodzico Przeczysta, pojednałaś i godnie wszystkie dzieła śpiewają Tobie i wywyższają na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Materialnego ognia płomień niematerialnym wiążąc ogniem Boga widzący młodzieńcy śpiewali: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Słowo niecierpiętliwe, niecierpiące w Bóstwie, cierpi w ciele Bóg, któremu

też śpiewajmy: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Zasnawszy jak śmiertelny, zmartwychwstałeś jako nieśmiertelny, Zbawco, i wybawiasz od śmierci śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Triadikon: Służymy pobożnie Trójhypostatycznemu Bóstwu, niewypowiedzianemu połączonemu, i śpiewamy: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Rozumne zastępy przewyższyłaś jako Matka, będąc blisko Boga: Błogosławimy, błogosławiona Dziewico, Twoje zrodzenie i wywyższamy na wszystkie wieki.

Najpiękniejszą dobroć natury pokazałaś, jaśniejące ciało Bóstwa: Błogosławimy, błogosławiona Dziewico, Twoje zrodzenie i wywyższamy na wszystkie wieki.

Także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana ze stichosem: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Niezwykły i Boży cud, przez zamknięte drzwi Dziewicy jawnie przechodzi Pan, bezielesny w czasie wejścia i nagi w czasie wyjścia, przyobleczony w ciało pozostawił zamknięte drzwi. Przeto Dziewicę jako Bożą Matkę niewypowiedzianemu wywyższamy.

Strasznie jest widzieć Ciebie, Stwórcę, na drzewie podniesione Słowo Boże, w ciele bowiem cierpiał Bóg za sługi i w grobie leżał bez oddechu, zmarłych wywiódłszy z otchłani, przeto Ciebie, Chryste, jako Wszechmocnego wielbimy.

Ze zniszczenia śmiertelnych praocjów wybawiłeś, Chryste, położony zostałeś w grobie jako martwy i życie zakwitło, martwi powstali, prowadzisz ludzką naturę do światłości i w Bożą przyoblekasz niezniszczalność. Przeto wielbimy Ciebie, zawsze żywe źródło światłości.

Teotokion: Okazałaś się świątynią i ołtarzem Bożym, w który wcielił się Najwyższy i urodził się bez mężczyzny, Najczystsza, ciała jednak Twego nie otworzył bram. Przeto przez Twoje modlitwy, Czysta, szybko poddaj pod nasze stopy pogańskie narody.

Inny kanon.

Hirmos: Czysta, zranieni słodką strzałą przeczystego zrodzenia Twego, dziwimy się Twemu upragnionemu pięknu i w pieśniach anielskich godnie Ciebie jako Matkę Bożą wielbimy.

Wytoczyłeś ludziom cześć z czci pozbawionej śmierci, zakosztowałaś jej w ukrzyżowaniu Twym, Zbawco, i mnie, śmiertelnej istocie, dałeś niezniszczalność, Chryste, jako Przyjaciel człowieka.

Zbawiłeś mnie powstawszy z grobu, Chryste, podniosłeś i do Ojca zaprowadziłeś, Rodzica Twego, i posadziłeś po prawicy, z łaskawości miłosierdzia Twego, Panie.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Pobożnym wiernym nie wystarczają już odtąd wszelkie pochwały Twoje,

zawsze bowiem z upragnieniem przyjmując pragnienia Boże i duchowe jako Matkę Bożą Ciebie wielbimy.

Chryste, dałeś nam Orędowniczkę nie do powstydzienia, która Ciebie zrodziła. Dla Jej miłosiernych modlitw dajesz nam Ducha, Dawcę łask, od Ojca przez Ciebie pochodzącego.

Po katabasji mała ektenia. Także: **Święty Pan Bóg nasz i eksapostilarion.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery zmartwychwstania, ton 3:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Przyjdźcie wszystkie ludy, poznajcie moc niezwykłej tajemnicy. Chrystus bowiem, Zbawca nasz, będące na początku Słowo, dla nas został ukrzyżowany, dobrowolnie pogrzebany i powstał z martwych, aby wszystko zbawić. Jemu pokłonimy się!

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Straże opowiedziały wszystkie cuda Twoje, Panie, lecz pełne marności zgromadzenie napełniło zapłatać ich prawice, chcąc ukryć Twoje zmartwychwstanie, które świat sławi: Zmiłuj się nad nami!

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Radością wszystko zostało napełnione przyjąwszy doświadczenie zmartwychwstania. Maria bowiem Magdalena przyszła do grobu i znalazła anioła w błyszczących szatach, siedzącego na kamieniu i mówiącego: Dlaczego szukacie żywego pośród umarłych? Nie ma Go tutaj, powstał jak i powiedział, uprzedzi was w Galilei.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

W światłości Twojej, Władco, ujrzymy światłość, Przyjacielu człowieka. Powstałeś bowiem z martwych dając zbawienie rodzajowi ludzkiemu. Niech wszystkie stworzenia sławią jedyne Bezgrzesznego: Zmiłuj się nad nami!

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Inne stichery Anatoliosa:

Niewiasty mirrę niosące przynoszą Tobie, Panie, poranną pieśń ze łzami, mając bowiem wonności przyszły do Twego grobu chcąc namaścić przeczyste ciało Twoje. Anioł siedzący na kamieniu tak im powiedział: Dlaczego szukacie żywego pośród umarłych? Zwyciężywszy śmierć zmartwychwstał jako Bóg, dając wszystkim wielkie miłosierdzie.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Jaśniejący anioł na Twoim życiodajnym grobie powiedział niewiastom mirrę niosącym: Uczyniwszy groby pustymi Zbawiciel zniewolił otchłań i zmartwychwstał trzeciego dnia jako jedyny Bóg i Wszechmocny.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Szukając Ciebie w grobie Maria Magdalena przyszła w jedną z sobót i nie znalazłszy Ciebie, łkając i płacząc wołała: Biada mi, Zbawco mój! Skradziony został Król wszystkich. Anioł zaś, Oblubieniec życia, z wnętrza grobu zawołał: Dlaczego płaczesz, niewiasto? A ona mówi: Płaczę, bo zabrano Pana mego z

grobu i nie wiem, gdzie Go położono. Obróciwszy się wstecz zobaczyła Ciebie i zawołała: Pan mój i Bóg mój, chwała Tobie!

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Żydzi zamknęli w grobie Życie, łotr zaś otworzył ludom raj słodczy, wołając i mówiąc: Ze mną i dla mnie ukrzyżowany, współwiszący ze mną na drzewie, zjawił mi się na tronie, siedząc z Ojcem. On jest Chrystusem, Bogiem naszym, mającym wielkie miłosierdzie.

Chwała, stichera Ewangelii. I teraz, Teotokion: Błogosławiona jesteś, Bogurodzico Dziewico, wielka doksologia.

Po wielkiej doksologii troparion:

Dzisiaj zbawienie świata, śpiewamy powstałemu z grobu Przywódcy życia naszego. Zniszczył bowiem śmiercią śmierć, dał nam zwycięstwo i wielkie miłosierdzie.

Ektenie i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Koniec tonu trzeciego.

TON 4

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery zmartwychwstania, ton 4:**

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Nieustannie kłaniamy się, Chryste Boże, życiodajnemu Twemu krzyżowi, sławimy Twoje zmartwychwstanie trzeciego dnia, przez nie bowiem odnowiłeś zniszczoną ludzką naturę, Wszechwładny, i odnowiłeś nam wejście na niebo jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Zakaz drzewa nieposłuszeństwa rozwiązałeś, Zbawco, na drzewie krzyża dobrowolnie przygwożdżony i do otchłani zstąpiłeś, Wszechmocny, i więzy śmierci jako Bóg rozwiązałeś. Przeto kłaniamy się Twemu z martwych powstaniu, z radością wołając: Wszechmocny Panie, chwała Tobie!

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Bramy otchłani skruszyłeś, Panie, i Twoją śmiercią królestwo śmierci zniszczyłeś, i rodzaj ludzki uwolniłeś od zniszczenia, życie i nieśmiertelność dałeś światu, i wielkie miłosierdzie.

Inne stichery Anatoliosa:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Przyjdźcie ludzie, opiewajmy zmartwychwstanie Chrystusa trzeciego dnia, przez które zostaliśmy wybawieni z nierozzerwalnych więzów otchłani i wszyscy przyjęliśmy niezniszczalność i życie, wołając: Ukrzyżowany i zmartwychwstały, zbaw nas przez Twoje zmartwychwstanie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Aniółowie i ludzie opiewają, Zbawco, Twoje zmartwychwstanie trzeciego dnia, przez które zostały oświecone krańce świata i wszyscy zostaliśmy wybawieni od wrogiej przemocy, wołając: Dawco życia, Wszechmocny Zbawco, zbaw nas przez Twoje zmartwychwstanie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Bramy spiżowe starłeś i kajdany skruszyłeś, Chryste Boże, i podniosłeś upadły rodzaj ludzki. Przeto zgodnie śpiewamy: Zmartwychwstały Panie, chwała Tobie!

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Panie, Twoje zrodzenie z Ojca jest przedwieczne i wieczne, zaś wcielenie z Dziewicy niewypowiedziane przez ludzi i nie do opowiedzenia zstąpienie do otchłani straszne dla diabła i jego aniołów, śmierć bowiem zwyciężywszy zmartwychwstałeś trzeciego dnia dając ludziom niezniszczalność i wielkie miłosierdzie.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 8:

Prosomion: O, przesławny cud!

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Bóg wszystkich wskazał Ciebie wiernym jako opiekę, przyjmując ciało z

krwi Twojej, Bogurodzico Przczysta, Orędowniczko i Obrończyni będących w potrzebach i trudnościach, doświadczanych burzą cicha przystani. Ty bowiem wybaw z wszelkich bólów i strzał wszystkich przybiegających pod Twoją opiekę.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Będę słauił i cził, będę cził i śpiewał, będę zawsze wywyższał Twoje Boskie imię, błogosławiono Władczyni, abyś nie zostawiła mnie na radość wrogom moim, przybiegającego pod Twoją opiekę, ale strumieniami najdroższych modlitw Twoich zawsze całego uchroni mnie od wszelkich pokus.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Raduj się, Bogurodzico Przczysta. Raduj się, nadziejo wiernych. Raduj się, oczyszczenie świata. Raduj się, która wybawiasz Twoje służy z wszelkich bólów jako śmierci niszczycielka. Raduj się, nosicielko Życia. Raduj się, Pocieszycielko. Raduj się, opiekunko. Raduj się, ucieczko.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie, Bogurodzico, przodek Pana, prorok Dawid, głosił w pieśniach, głosił wspaniałości dla Ciebie uczynione: Stanie Królowa po prawicy Twojej. Ciebie bowiem Matkę, Orędowniczkę życia, pokazał bez ojca z Ciebie zrodzony Bóg, jak sam zachciał, aby odnowić mój obraz, zniszczony przez pokusy, i zbłąkaną w górach odnalazł owcę, wziął na ramiona i przyniósł do Ojca, ze swej woli połączył z mocami nieba i zbawił świat, Chrystus mający wielkie i obfite miłosierdzie.

Także: Pogodna światłości. Prokimenon: Pan zakrólował, i ciąg dalszy jak zwykle.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 4:

Panie, wstąpiwszy na krzyż zniszczyłeś naszą klątwę praojcowską, zstąpiłeś do otchłani, wiecznych więźniów uwolniłeś, dając rodzajowi ludzkiemu niezniszczalność, przeto śpiewamy Twemu życiodajnemu i zbawczemu powstaniu.

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Jedyny Wszechmocny, powieszony na drzewie, całym stworzeniem wstrząsnąłeś, a położony w grobie będących w grobach wskrzesiłeś, dając rodzajowi ludzkiemu niezniszczalność i życie. Przeto śpiewając słauiwymy Twoje zmartwychwstanie trzeciego dnia.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Chryste, ludzie nieprawi wydali Ciebie Piłatowi, skazali na ukrzyżowanie i okazali się niewdzięczni za łaskę. Ty jednak dobrowolnie przecierpiałeś pogrzeb i własną mocą trzeciego dnia zmartwychwstałeś jako Bóg, dając nam życie nieskończone i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Z łzami niewiasty doszły do grobu, szukając Ciebie, i nie znalazłszy z płaczem i jękiem wołały, mówiąc: Biada nam, Zbawco nasz, Królu wszystkich, jak zostałeś wykradzony? Jakie miejsce trzyma Twoje życiodajne ciało? Anioł zaś odpowiedział im: Nie płaczcie, rzekł, ale idąc głóście, że Pan zmartwychwstał,

dając nam radość jako jedyny Łaskawy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wejrzyj na modlitwy sług Twych, Przczysta, utulająca ciężkie na nas powstania, wyzwalająca nas z wszelkich trosk, Ciebie bowiem mamy jako jedyne mocne i znane umocnienie i Twoje orędownictwo zdobyliśmy, obyśmy nie zostali zawstydzeni, Władczyni, Ciebie przyzywając w gorliwym błaganu i Tobie z wiarą wołając: Raduj się, Władczyni, wszystkich pomocy, radości i opieko, i zbawienie dusz naszych.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz:

Troparion, ton 4:

Radosną nowinę zmartwychwstania poznały od anioła uczennice Pana i pradawne osądzenie odrzuciwszy, Apostołom sławiącym mówiły: Zrzucona została śmierć, zmartwychwstał Chrystus Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Od wieków ukryta i aniołom nieznana tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg wcielony w niepomieszonym zjednoczeniu i krzyż dobrowolnie dla nas przyjął, aby wskrzesiwszy pierwszego stworzonego zbawić od śmierci dusze nasze.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

po: Pan i Bóg, troparion: Radosną nowinę zmartwychwstania, dwa razy. Chwała, i teraz.

Teotokion: Od wieków ukryta. Także zwykła recytacja psalmów.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 4:

Spojrząwszy na wejście do grobu i nie mogąc znieść ognistego anioła, niewiasty z wonnościami z lękiem dziwiły się, mówiąc: Czyż wykradziono Tego, który otworzył łotrowi raj? Czyż powstał Ten, który i przed męką głosił powstanie? Zaprawdę zmartwychwstał Chrystus, dając będącym w otchłani życie i zmartwychwstanie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Z wolnej swojej woli krzyż przecierpiałeś, Zbawco, i w nowym grobie śmiertelni ludzie złożyli Ciebie, który swym słowem umocniłeś krańce świata. Przeto związany został wróg, śmierć zniewolona i wszyscy będący w otchłani wołają Twemu życiodajnemu powstaniu: Chrystus zmartwychwstał, Dawca życia trwa na wieki.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zdziwił się Józef widząc to, co przewyższa naturę i wnikając myślą w kapiący na runo deszcz, w Twoje poczęcie bez nasienia, Bogurodzico, krzewie ogniem opalany i niespalany, zakwitła lasko Aarona i świadcząc, zaręczony Tobie i opiekun Twój, wołał do kapłanów: Dziewica porodziła i po urodzeniu pozostała Dziewicą.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Zmartwychwstałeś z grobu jako nieśmiertelny, Zbawco, podniosłeś Twój świat mocą Twoją Chryste, Boże nasz, skruszyłeś mocą Twoją władzę śmierci, Miłosierny, i wszystkim pokazałeś zmartwychwstanie, przeto sławimy Ciebie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Z niebieskich wyżyn zstąpił Gabriel w białych szatach i przystąpił do kamienia gdzie opoka życia, wołając do płaczących: Przestańcie łkać i płakać, mając i teraz, Miłosierne, Tego, którego szukacie płacząc. Czuwajcie, bowiem zaprawdę powstał. Przeto zawołajcie do Apostołów: Ponieważ zmartwychwstał Pan, pokłońmy się powstałemu przyjąwszy radość, czuwajcie przeto, niech także czuwa Ewa.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zadziwiły się, Czysta, wszystkie chóry aniołów budzącą bojaźń tajemnicą Twego zrodzenia, jak bowiem Ten, który wszystko trzyma jednym ruchem, trzymany jest w Twych objęciach jako człowiek, Przedwieczny bierze początek i karmiony jest mlekiem Ten, który wszystko, co oddycha, karmi niewypowiedzianą łaskawością i Ciebie jako prawdziwą Matkę Bożą chwaląc sławimy.

Po Nieskalanych hypakoe, ton 4: Niewiasty z wonnościami przybiegły do Twego sławnego powstania, Chryste, głosząc Apostołom, że zmartwychwstałeś jako Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 4: Antyfona 1:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac troistą jednością świętej tajemnicy.

Antyfona 2:

Wołam do Ciebie gorąco z głębi mej duszy i niech mnie wysłuchają Boskie Twoje uszy.

Ten, kto złożył nadzieję w Panu jest większy niż wszyscy święci.

Chwała, i teraz. Święty Duch toczy źródło łaski, napajając wszelkie stworzenie ku ożywieniu.

Antyfona 3:

Niech me serce podniesie się do Ciebie, Słowo, i niech nic nie pociągnie mnie ku pięknu świata na mą zgubę.

Gdy do Jego Matki ktoś ma miłość, przez Pana goręcej jest umiłowany.

Chwała, i teraz. W Świętym Duchu bogactwo poznania Boga, widzenia i mądrości, wszystkie bowiem w Nim Ojcowskie nakazy objawia Słowo.

Prokimenon, ton 4: Powstań, Panie, pomóż nam i wybaw nas dla imienia Twego. Stichos: Boże, usłyszeliśmy na własne uszy i ojcowie nasi opowiedzieli nam. Wszystko, co oddycha. Ewangelia zmartwychwstania, Psalm 50.

Kanon ku czci zmartwychwstania. Poemat Jana z Damaszku. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Morza Czerwonego głębią suchymi stopami dawno temu wędrował Izrael, przez wyciągnięte na krzyż ręce Mojżesza zwyciężył moc Amaleka w pustyni.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Wzniosłeś się na przezręczym drzewie krzyża nasze naprawiając odpadnięcie, na drzewie lecząc zarazę, Władco, jako Dobry i Wszechwładny.

W grobie Ciałem, w otchłani duszą jako Bóg, w raju zaś z łotrem, na tronie z Ojcem i Duchem byłeś, Chryste, wszystko napełniający, Ty, którego żadne słowo opisać nie może.

Teotokion: Bez nasienia z woli Ojca i Ducha Bożego poczęłaś Syna, i zrodziłaś w ciele Tego, który z Ojca bez matki dla nas z Ciebie bez ojca się narodził.

Inny kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: Otworzę me usta i napełnię się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Uleczyłeś rozbicie ludzkości, Panie, Boską krwią Twoją odnowiwszy ją i skruszyłeś silnego w mocy, który dawno temu skruszył Twoje stworzenie.

Zmarły stałeś się zmarłych powstaniem, zabrałeś bowiem śmierci moc i zaręczyłeś nas życiu wiecznemu, Ty, który wszystkimi rządysz, Wcielony Boże.

Teotokion: Pięknem przewyższyła moce nieba Twoja Boża uduchowiona świątynia, Ty bowiem nosiłaś w łonie Boga naszego, Dziewico, Góro święta.

Inny kanon ku czci Bogurodzicy,

mający akrostych: Czwarta pieśń najślawniejszej Córy.

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamietności mocnych wódzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbałach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Zadrżeli ludzie, ulękli się poganie, potężne królestwa skłoniły się, Czysta, w bojaźni przed Twym zrodzeniem. Przyjdzie bowiem mój Król, pokona prześladowcę i wybawi świat ze zniszczenia.

Żyjący na wysokościach do ludzi zstąpił, przybytek swój uświęcił i okazał nienaruszonym, jedyna bowiem skarbnica dziewictwa Stwórcę zrodziwszy po porodzie Dziewicą pozostała.

Pieśń 3

Hirmos: Weselać się w Tobie Kościół Twój, Chryste, woła: Tyś moją mocą, Panie, ucieczką i umocnieniem.

Drzewo życiodajne, prawdziwa duchowa winnica, wisi na krzyżu, wszystkim wytaczając nieśmiertelność.

Jakżeś wielki, jakżeś budzący bojaźń, który zniszczyłeś hardość otchłani i jako Bóg niezniszczalny teraz zmartwychwstałeś w ciele.

Teotokion: Ty jedyna dla będących na ziemi jesteś orędowniczką dóbr nadprzyrodzonych, Matko Boża, przeto przynosimy Tobie: Raduj się.

Inny kanon.

Hirmos: Twoich pieśniarzy, Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, w chór zgromadziwszy, duchowo umocnij, w boskiej chwale Twej, wieńców chwały uczynь godnymi.

Jadem napełniony wąż zęby wbił we mnie, Zbawco, Ty zaś, Wszechmocny

Panie skruszyłeś go gwoździami Twych rąk, nie ma bowiem świętego w świętych większego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Byleś widziany, Przyjacielu człowieka, dobrowolnie martwym w grobie, Stwórco życia, i otworzyłeś bramy otchłani dla będących tam od wieków dusz, nie ma bowiem świętego w świętych większego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Okazałaś się nieprzeoraną bruzdą, kłosem rodzącym życie, wszystkich uczestniczących w nieśmiertelności orędowniczką przed w świętym Świętego święcie spoczywającego.

Inny kanon.

Hirmos: **Z** wysokości zstąpiłeś dobrowolnie na ziemię, ponad wszelką zasadą i pokorną podniosłeś z bardzo głębokiej otchłani naturę ludzką: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Oczyszcza się ludzka natura, łącząc się przez Ciebie z Bożym nie do ścierpienia ogniem, w Tobie bowiem, Przczysta Dziewico, upiekł się chleb i Ciebie zachował nieskalaną.

Kim jest Ta, która zaprawdę stoi tak blisko Boga, przewyższa bowiem jedyna pięknem dziewictwa wszystkie zastępy aniołów, jako Matka jaśniejącego Wszechmocnego Pana.

Pieśń 4

Hirmos: **Podniesionego** widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc w swym porządku radując się godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Wstąpiłeś na krzyż lecząc moje cierpienia cierpieniem przeczystego ciała Twego, w które dobrowolnie przyoblekłeś się, przeto wołamy do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Śmierć zakosztowawszy bezgrzesznego i życiodajnego Twego ciała, Władco, została uśmiercona, my zaś wołamy do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Teotokion: **B**ez męża zrodziłaś, Dziewico, i po porodzie także okazałaś się Dziewicą, przeto niemilknięcymi głósy z niezachwianą wiarą wołamy Tobie, Pani: Raduj się.

Inny kanon.

Hirmos: **Prorok Habakuk** widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Izrael zobowiązany przez Prawo Ciebie, Chryste, Dawcę Prawa, nie rozpoznał, ale jako nieprawego i przestępcę na krzyżu przygwoździł, okazując się niegodnym Dawcy Zakonu.

Boska Twoja dusza, Zbawco, zniewoliwszy skarbnice otchłani wskrzesiła zmarłe od wieków dusze, życiodajne zaś ciało wszystkim wytoczyło niezniszczalność.

Teotokion: Ciebie, zawsze Dziewicę, prawdziwą Bogurodnicę, wszyscy sławimy, którą prorok Mojżesz ujrzał w obrazie przeczystego gorejącego krzewu, niepochłoniętego przez ogień.

Inny kanon.

Hirmos: **Z**asiadający w chwale na tronie Bóstwa, na lekkim obłoku przyjdzie Jezus nadboski i niezniszczalną dłonią zbawi wołających: Chwała, Chryste, mocy Twojej.

Pośród ludzi żył i widziany był Niewidzialny w postaci sługi niedościgniony Bóstwem i przywracając w Tobie, Córo, pojednanie, zbawia znających Ciebie jako czystą Bogurodnicę.

Dziewica przyjąwszy w materii niematerialnego, zrodziła Dziecię z Niej będące, przeto w dwóch naturach jeden poznawany jest noszący ciało Bóg i człowiek.

Ten, który w Ciebie, Dziewico, wcielił się i urodził bez nasienia, Słowem i Bogiem pozostał, i w zrodzeniu Dziewicę zachował jako Władca i Stwórca wszystkich stworzeń.

Pieśń 5

Hirmos: Ty, Panie mój, Światłości, przyszedłeś na świat, Światłość święta, aby z mroku niewiedzy nawrócić tych, którzy z wiarą Ciebie sławią.

Ty, Panie, zstąpiłeś miłosiernie na ziemię, Ty podniosłeś upadłą ludzką naturę, na drzewie podniesiony.

Ty, Chryste, wziąłeś ode mnie osądzenie za grzechy, Ty rozwiązałeś boleści śmierci, Szczodry, przez Twoje Boskie zmartwychwstanie.

Teotokion: Ty jesteś orężem niezwykłym przeciwko wrogom, Ty jesteś umocnieniem i nadzieją naszego zbawienia, Boża niewiasto.

Inny kanon.

Hirmos: Ulękło się wszystko Bożej Chwały Twojej, Ty bowiem nieznająca małżeństwa Dziewico nosiłaś w łonie nad wszystkimi Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, dającego pokój wszystkim opiewającym Ciebie.

Całego przyjęła Ciebie ustami bezmyślna otchłań, na krzyżu bowiem widziała Ciebie przygwożdżonego, włócznie przebitego i bez oddechu, Żywego Boga, i za zwykłego wzięła Cię człowieka. Rozumie to ten, który wodził na pokuszenie moc Twego Bóstwa.

Zburzona świątynia Twego ciała, Przyjacielu człowieka, dzieląc grób i otchłań oba osądziła na zniewolenie, jedno bowiem dusze Twych świętych, drugie zaś ciała oddało, Nieśmiertelny.

Teotokion: Oto teraz spełniło się proroctwo, Ty bowiem męża nie znająca Dziewico nosiłaś w łonie Boga wszystkich i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który wszystkim Ciebie miłującym daje pokój.

Inny kanon.

Hirmos: Teraz powstanę, proroczo rzekł Bóg, teraz wysławię się, teraz wzniosę się, upadłego przyjąwszy od Dziewicy i podnosząc do Światłości duchowej mego Bóstwa.

Domem chwały, świętą i czystą Górą Bożą, Oblubienicą, arką, uświęconą świątynią okazał Ciebie Syn Boży, który wcielił się w Ciebie i uczynił nam raj wiecznej słodyczy.

Ciało z dziewiczego łona przyjąłeś, Chryste, bez nasienia, przeczyste, osobowe, duchowe i rozumne, uduchowione, rzeczywiste, obdarzone wolą, samowładne i samowładne.

Rozum prześladowców zawstydziło łono dziewicze, Dziecię bowiem zgubną dla duszy ranę smoka zbada własną ręką i złożywszy hardego odstępcę, wiernym rzuci pod nogi.

Pieśń 6

Hirmos: Z pieśniami pochwalnymi będę przynosił Tobie, Panie, dary, woła do Ciebie

Kościół, oczyściwszy się z krwi pogańskich ofiar krwią, która z miłosierdzia Twego wypłynęła z Twego boku.

Wstąpiłeś na krzyż przepasany mocą Twoją i splotłeś się z prześladowcą jako Bóg, z wysokości zrzuciłeś go, Adama zaś niezwycejoną mocą wskrzesiłeś.

Powstałeś jaśniejący i piękny z grobu, Chryste, i rozpędziłeś wszystkich wrogów Boską Twoją mocą, i wszystko jako Bóg nappełniłeś radością.

Teotokion: Oto cud nowszy od wszystkich cudów! Dziewica bowiem poczęła w łonie bez męża i ciasno zmieściła Tego, który wszystko trzyma.

Inny kanon.

Hirmos: Przyszedłem na głębiny morskie i zatopiła mnie burza licznych grzechów, ale jako Bóg z głębiny wyprowadź życie moje, wielce miłosierny.

Otchłań otworzy swoją paszczę i pochłonie mnie, i duszę głupia uwolni, Chrystus bowiem zstąpił i podniósł życie moje jako Przyjaciel człowieka.

Śmierć zginęła przez śmierć, zmartwychwstał bowiem umarły dając mi niezniszczalność i Nieśmiertelny objawił się niewiastom, głosząc radość.

Teotokion: Twoje łono okazało się czystym mieszkaniem Bóstwa nie do ścierpienia, Bogurodzico, na którego bez lęku nie mogą patrzeć zastępy niebieskie.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Dawno temu zwiódł mnie wąż i uśmiercił mnie przez moją Pramatkę Ewę, a teraz, Czysta, przez Ciebie Stwórcą wezwał mnie ze zniszczenia.

Otchłań okazała Ciebie otchłanią miłosierdzia, Córo, wybranką cudów, z Ciebie bowiem błyskawicą Bóstwa zajaśniał bisior Chrystusa.

Kontakion: Zbawca i Wybawiciel mój wskrzesił z grobów jako Bóg z więzów zrodzonych z ziemi i skruszył bramy otchłani, i jako Władca zmartwychwstał trzeciego dnia.

Ikos: Opiewajmy wszyscy zrodzeni z ziemi powstałego z martwych trzeciego dnia Chrystusa, Dawcę życia, i kruszącego dzisiaj bramy śmierci mocą swoją, i zniewalającego otchłań, ścierającego żądło śmierci i uwalniającego Adama i Ewę, śpiewajmy należną chwałę, On bowiem jako jedyny mocny, Bóg i Władca, zmartwychwstał trzeciego dnia.

Pieśń 7

Hirmos: Potomkowie Abrahama w piecu perskim miłością bardziej rozpaleni, niż płomieniem, wołali: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Ludzkość wezwana do nieśmiertelności, umyta Boską krwią Chrystusa, z dziękczynieniem śpiewa: Błogosławiony jesteś w świątyni chwały Twojej, Panie.

Zaprawdę piękniejszy od rajy i jaśniejszy od weselnej komnaty królewskiej, okazał się dla nas, Chryste, grób Twój życiodajny, źródło naszego zmartwychwstania.

Teotokion: Raduj się Boski przybytku uświęcony przez Najwyższego, przez Ciebie bowiem dana została radość, Bogurodzico, wołającym: Błogosławionaś

Ty między niewiastami, najczystsza Władczyni.

Inny kanon.

Hirmos: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy groźny ogień, śpiewali pełni radości: Chwalebny ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Upokorzyłeś oko wysokie na drzewie podnoszony i wywyższony, krew na ziemi złożyłeś zbawiwszy człowieka: Chwalebny ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Mocą Twoją róg nasz podniosłeś, służących Tobie, powstały z martwych, wyniszczywszy przedtem wielkie ludzkie bogactwo, Władco: Chwalebny ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Triadikon: Naśladując Słowo Boże, sławimy jedno Bóstwo jaśniejące bez pomieszania w Trzech, nierozdzielne, wieczny płomień oświecający całe stworzenie wołające: Pan mocy z Tobą.

Inny kanon.

Hirmos: Trzej młodzieńcy w Babilonie nakaz prześladowcy uznawszy za brednie, pośród płomienia śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Do śpiewania przyzywa mnie ogień dziewiczej miłości, który jest w sercu, aby wołać do Matki i Dziewicy: Błogosławiono, Pan mocy z Tobą.

Okazałaś się przewyższającą stworzenia rodząc Stwórcę i Boga, przeto śpiewamy Tobie, Bogurodzico: Błogosławiona, Pan mocy z Tobą.

Triadikon: Jedną władzę Twoją czczę w trzech będących świętą nierozdzielnie, śpiewam trójhipostatycznej i błogosławionej naturze, wołając do Ciebie, rządzącego wszystkim.

Pieśń 8

Hirmos: Daniel w jamie rozpostarł ręce i zagroził otwarte paszcze lwów, moc zaś ognia ugasiwszy i przepasawszy się cnotą młodzieńcy wołali: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Ręce rozpostarłeś na krzyżu gromadząc wszystkich pogan i jeden, Władco, okazałeś Kościół, śpiewający Tobie, ziemski i niebieski zgodnie wołający: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie i wywyższajcie Go na wieki.

Niewiastom okazał się anioł jaśniejący niedostępną światłością zmartwychwstania i zawołał: Po cóż Żywego szukacie jako umarłego, zaprawdę powstał Chrystus, któremu zaśpiewajmy: Wszystkie dzieła śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Ty jedyna we wszystkich pokoleniach, Czysta Dziewico, stałaś się Matką Boga, Ty byłaś mieszkaniem Bóstwa, Najczystsza, nie spalona przez ogień niedostępnej Światłości, przeto wszyscy błogosławimy Ciebie, Mario, Oblubienico Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Stworzenie widząc Twe niewypowiedziane przebicie otacza się mrokiem i płacze, ziemia bowiem drży, w ciemność jak w szatę obleka się słońce, my zaś

nieustannie śpiewamy Tobie i wywyższamy, Chryste, na wieki.

Zstąpiłeś do mnie aż do otchłani i wszystkim uczyniłeś drogę zmartwychwstania, i znowu wstąpiłeś, wzięwszy mnie na Twe ramiona i doprowadziłeś do Ojca. Przeto wołam do Ciebie: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wieki.

Triadikon: Pierwszy Rozum i Przyczynę wszystkiego, Ojca jednego bez przyczyny sławimy, Słowo bez początku i Ducha Pocieszyciela, jedynego Boga wszystkich, Trójcy nierozdzielnej kłaniamy się i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Ten, który stworzył Ciebie z żebra Adama, wcielił się w Twoje dziewictwo, Pan wszystkich, któremu śpiewając wołamy: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Abraham zobaczył ukrytą Twoją tajemnicę, Bogurodzico, Syna bowiem Twego bezcielesnego przyjąwszy, śpiewa: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Tylu, ile Osób liczy Trójca, zbawiło wyobrażenie Twego dziewictwa, w dziewiczych bowiem ciałach płomień zdeptali młodzieńcy, śpiewając: Błogosławcie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana, z: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Z Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, uwielbiamy.

Całego mnie przyjąłeś w zjednoczeniu bez pomieszania, całemu dając mi, Boże mój, zbawienie przez mękę Twoją, którą cielesnie przecierpiałeś na krzyżu z wielkiego miłosierdzia Twego.

Twoi uczniowie widząc otwarty Twój grób i otaczające Ciebie całuny, porażeni zmartwychwstaniem Twoim i widokiem anioła, mówili: Zaprawdę powstał Pan.

Triadikon: Jedna Boska natura, ale Trzy Osoby, wszyscy wierni, kłaniajmy się w niepomieszanych Hipostazach równie potężnej i teraz pobożnie wielbmy Ją w Jej jednej czci.

Inny kanon.

Hirmos: Każdy powstały z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje bezcielesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Chytrze podpełznął wąż, aby z Edenu wyprowadzić mnie jako niewolnika, ale na twardym węgielnym kamieniu niczym dziecko rozbił go Wszechwładny Pan i znowu wejście do słodczy raj otworzył drzewem krzyża.

Skazałeś teraz mocne wrogie opoki na zapuszczenie, potężną ręką bogactwo ich porwałeś i z otchłani ponizenia wskrzesiłeś mnie ze sobą, Chryste, i wyśmianym okazałeś od dawna bezmiernie chwalącego się.

Przyjdź, nawiedzając Twych ubogich ludzi zniewolenie, miłosierną zaś i potężną ręką Twoją umocnij ludzi noszących krzyż, Twoje nabyte dziedzictwo, Chryste, jako Przyjaciel człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Okazana Tajemnica Boża niewypowiedzianie spełnia się w Tobie, Dziewico przeczysta, bowiem z miłosierdzia Bóg wcielił się w Ciebie, przeto Ciebie czcimy jako Bogurodnicę.

Widzę Ciebie jako lilię upiękzoną purpurową szatą, Przeczysta, Bożym duchem, pośród ciernia jaśniejącą i wonnością napełniającą tych, którzy prawdziwie Ciebie wywyższają.

Przyjąwszy zniszczalną ludzką naturę z Twego łona, Najczystsza, Niezniszczalny w sobie z miłosierdzia okazał niezniszczalność tym, którzy Ciebie szczerze wywyższają.

Ty, który rządysz wszystkimi stworzeniami, ludowi Twemu daj zwycięstwo niezwykione, okazując ukorzonego wroga Kościoła, przeto Ciebie jako Bogurodnicę wywyższamy.

Po katabasji mała ektenia i Święty Pan Bóg nasz. Następnie eksapostilarion. **Chwała, i teraz.**
Teotokion.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 4:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Krzyż i śmierć przecierpiałeś, i powstałeś z martwych, Wszechmocny Panie, sławimy Twoje zmartwychwstanie.

Stichos: Chwalcie Pana w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Krzyżem Twoim, Chryste, z dawnej klątwy nas uwolniłeś i śmiercią Twoją diabła prześladowającego naszą naturę zniszczyłeś, a powstaniem Twoim radością wszystko napełniłeś, przeto śpiewamy Tobie: Powstały z martwych Panie, chwała Tobie.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Krzyżem Twym, Chryste Zbawco, skieruj nas ku prawdzie Twojej i wybaw nas z sieci wraźych, powstały z martwych podnieś nas upadłych w grzechu, wyciągnąwszy rękę Twoją, Przyjacielu człowieka, Panie, dla modlitw świętych Twoich.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Nie odłączyłeś się od ojcowskiego łona, Jednorodzone Słowo Boże, przyszedłszy na ziemię z przyjaźni do człowieka, człowiekiem byłeś bez zmiany, krzyż i śmierć przecierpiałeś w ciebie, niecierpieliwy Bóstwem. Powstawszy z martwych nieśmiertelność dałeś rodzajowi ludzkiemu jako jedyny Wszechmocny.

Inne stichery Anatoliosa, ton ten sam:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Śmierć przyjąłeś cielesnie, Zbawco, orędując nam nieśmiertelność i w grobie zamieszkałeś, aby uwolnić nas z otchłani, i wskrzesiłeś ze sobą. Ucierpiawszy bowiem jako człowiek, zmartwychwstałeś jako Bóg. Przeto śpiewamy Tobie: Chwała Tobie, Dawco życia, Panie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Kamienie rozpadły się, Zbawco, gdy na Golgocie krzyż Twój umieszczono, ulękły się bramy otchłani, gdy w grobie jako martwy zostałeś złożony, gdyż zniszczywszy moc śmierci wszystkim zmarłym dałeś nieśmiertelność przez Twoje zmartwychwstanie, Zbawco, Dawco życia, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Niewiasty zapragnęły ujrzeć Twoje zmartwychwstanie, Chryste Boże, Maria Magdalena przysłała nieoczekiwanie, znalazła kamień odsunięty od grobu i anioła siedzącego, i mówiącego: Dlaczego Żywego szukacie pośród umarłych, powstał jako Bóg, aby wszystko zbawić.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Gdzie jest Jezus, którego oddaliście straży, powiedzcie żydzi, gdzie jest Ten, którego złożyliście w grobie, kamień opieczętowawszy? Dajcie zmarłego, którzy wyrzekliście się Życia, dajcie pogrzebanego lub uwierzcie zmartwychwstałemu. Jeśli wy przemilczycie zmartwychwstanie Pana, zawoła odsunięty od grobu kamień. Wielkie jest miłosierdzie Twoje, wielka tajemnica Opatrzności Twojej, Zbawco wszystkich, chwała Tobie.

Chwała. Stichera Ewangelii. **I teraz.** Teotokion: **Błogosławiona jesteś. Wielka doksologia.**

Po wielkiej doksologii troparion zmartwychwstania:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny Wielce Miłosierny.

Także ektenie i rozesłanie. Następnie pierwsza godzina i ciąg dalszy jak zwykle oraz rozesłanie.

TON 5

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do Panie, wołam do Ciebie dodajemy dziesięć stichosów
i śpiewamy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Czcigodnym Twym krzyżem, Chryste, diabła zawstydziles i zmartwychwstaniem Twoim stępiłeś oścień śmierci, i wybawiłeś nas od bram śmierci, przeto sławimy Ciebie, Jednorodzony.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Zmartwychwstanie dając rodzajowi ludzkiemu jak baranek na zabicie byłś prowadzony, czego ulękli się książęta otchłani i odstąpiły bramy płaczu, wszedł bowiem Król Chwały, Chrystus, mówiąc do będących w więzach: Wyjdźcie, i do będących w ciemnościach: Ujawnijcie się.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Wielki cud, Stwórca bytów niewidzialnych z przyjaźni do człowieka cierpiał i powstał nieśmiertelnym. Przyjdźcie, pokolenia narodów, pokłońmy się Jemu, przez Jego bowiem łaskawość wybawieni zostaliśmy z oszustwa i nauczeni wysławiania w Trzech Hipostazach jedyne Boga.

Inne stichery Anatoliosa, ton 5:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Wieczorny pokłon składamy Tobie, niezachodzącej Światłości, przy końcu wieków, albowiem w zwierciadle ciała zajaśniałeś światu i zstąpiłeś aż do otchłani, i tam będącą ciemność zniszczyłeś, i światłość zmartwychwstania pokazałeś narodom, Dawco Światłości, chwała Tobie!

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętał o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Wysławiamy Przywódcę zbawienia naszego, Chrystusa, gdyż Jego powstaniem z martwych świat został zbawiony z oszustwa. Raduje się chór aniołów, ucieka demonów oszustwo, Adam upadły powstał, diabeł został związany.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem, Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Żołnierze ze straży zostali pouczeni przez nieprawych, aby ukryli zmartwychwstanie Chrystusa, wzięli srebrniki, i powiedzieli, że gdy spali, z grobu skradziony został martwy. Któż to widział, któż to słyszał, żeby kiedyś ukradziono martwego? To raczej namaszczony i nagi zostawił w grobie pogrzebalne całuny, nie błądzcie, żydzi, przyjmijcie słowa prorocze i zrozumcie, że On jest zaprawdę Zbawicielem świata i Wszchemocnym.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Panie, który otchłań zniewoliłeś i śmierć zdeptałeś, Zbawco nasz, który oświeciłeś krańce świata czcigodnym krzyżem, zmiłuj się nad nami.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 5:

Prosomion: Raduj się.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Jesteś zaprawdę ołtarzem Cherubinów, albowiem przewyższyłaś całe stworzenie, w Tobie bowiem zamieszkało Słowo Boże chcąc przyjąć na siebie naszą postać i narodziło się z ciałem z Ciebie, Najczystsza. Ze względu na nas przyjął cierpienia na krzyżu i zmartwychwstanie darował jako Bóg, przemieniając naszą osądzoną naturę. Przeto jako do Stwórcy modlimy się do Syna Twego, Matko Boga, aby otrzymać przebaczenie i miłosierdzie w godzinie sądu.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Jakże nazwę Twoją świątynię sławną w Bogu, Bogurodzico Czysta? Nazwę pustynią edeńską i arką nazwę Noego, zbawione przez Boga królewskie kapłaństwo, cały święty lud, Chrystusa Boga naszego sobór. Upodobnię Cię do namiotu przymierza Mojżesza, w którym ubłagalnia i zakwitła laska, w niejże świecznik i waza, kadzielnica szczerozłota, do której przybiega każdy wierny i wyprasza wielkie miłosierdzie.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Jedyna nadziejo dla niemających nadziei, dla pozbawionych pomocy pomoc gotowa, któraś zrodziła Władcę Jezusa, zmiłuj się teraz nad moją niemocą, Czysta, i daj mi pokorę myśli, w strumieniach łez zatop niezwykłą głębię grzechów moich. Ucisz burzę mych niezmiernych żądz i napełnij ciszą moje upokorzone serce, błagając Chrystusa, aby dał mi całkowite odpuszczenie grzechów.

Chwała, i teraz. Teotokion: Obraz Oblubienicy dziewiczej zapisano niegdyś w Morzu Czerwonym, tam bowiem Mojżesz rozdzielił wody, tu zaś Gabriel jest sługą cudu. Wtedy po głębi wędrował suchy Izrael, teraz zaś Chrystusa bez nasienia rodzi Dziewica. Morze po przejściu Izraela pozostało nieprzebyte, Nieskalana po urodzeniu Emanuela pozostała nienaruszona. Będący i zawsze będący Boże, który objawiłeś się jako człowiek, zmiłuj się nad nami.

Także: Pogodna światłości, prokimenon i dalej jak zwykle.

Na stichownie stichery ku czci Zmartwychwstania, ton 5:

Ciebie, wcielonego Zbawcę Chrystusa, który nie rozłączył się z niebem, wysławiamy w harmonijnych śpiewach, albowiem przyjął krzyż i śmierć za nasz rodzaj jako Przyjaciel człowieka, Bóg, który rozbił bramy otchłani, zmartwychwstał trzeciego dnia, zbawiając dusze nasze.

Inne stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Z przebitego boku Twego, Dawco życia, wszystkim wytoczyłaś strumienie odpuszczenia, życia i zbawienia. Gdy zaś w ciebie śmierć przyjąłeś, wtedy dałeś nam nieśmiertelność, a gdy zechciałeś zamieszkać w grobie nas uwolniłeś, wskrzeszając chwalebnie wraz z sobą jako Bóg, przeto śpiewamy Tobie: Przyjacielu człowieka, Panie, chwała Tobie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Przedziwne jest Twoje ukrzyżowanie i aż do otchłani zstąpienie, Przyjacielu człowieka. Zniewoliłeś bowiem otchłań i dawnych więźniów

chwalebnie współskrzesiłeś ze sobą jako Bóg, raj stworzywszy na ich przybycie. Przeto i nam, sławiącym Twoje powstanie trzeciego dnia, daj oczyszczenie grzechów i uczyn mieszkańcami raju jako jedyny wielce miłosierny.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Ty, który ze względu na nas w ciele przyjąłeś cierpienie i trzeciego dnia powstałeś z martwych, ulecz nasze cielesne żądze i zabierz ciężkie grzechy, Przyjacielu człowieka, i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jesteś świątynią i bramą, pałacem i ołtarzem Króla, Dziewico najczystsza, dzięki której Wybawiciel mój, Chrystus Bóg, objawił się śpiącym w ciemnościach jako Słońce Sprawiedliwości, chcąc oświecić tych, których stworzył na obraz swój ręką swoją. Przeto, Chwalebna, która zdobyłaś matczyną odwagę ku Niemu, módl się nieustannie, aby zbawił dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz:

Troparion zmartwychwstania, ton 5:

Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi, zrodzonemu z Dziewicy na nasze zbawienie, śpiewajmy wierni i kłaniajmy się, zechciało bowiem ciałem wstąpić na krzyż, przecierpieć śmierć i wskrzesić zmarłych sławnym swoim zmartwychwstaniem.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, bramo Pańska nieprzebyta, raduj się murze obronny i opieko przybiegających do Ciebie. Raduj się, przystani miotanych burzą i oblubienico dziewicza, któraś zrodziła w ciele Stwórcę Twego i Boga. Nie ustawaj w modlitwach za śpiewającymi Tobie i kłaniającymi się Twemu zrodzeniu.

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

Po: Pan i Bóg troparion zmartwychwstania: Słowu współwiecznemu, dwa razy. Chwała, i teraz.

Teotokion: Raduj się, bramo Pańska nieprzebyta. Także zwykła recytacja Psalterza.

Po pierwszej recytacji Psalterza kacyzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Krzyż Pański pochwalmy, pogrzeb Twój uczcijmy pieśniami i zmartwychwstanie Twoje wysławmy, albowiem ze sobą wskrzesił z grobów martwych jako Bóg, zniewoliwszy władzę śmierci i moc diabła, i będącym w otchłani światłość zajaśniała.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Pan został nazwany martwym, który uśmiercił śmierć, i został złożony w grobie, który opustoszył groby. Na górze żołnierze strzegli grobu, na dole On wskrzesił od wieków martwych. Wszechmocny i Niedościgniony Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, święta Góro, przebyta przez Boga, raduj się, uduchowiony krzewie i niespalający się, raduj się, jedyny ku Bogu moście dla świata, przeprowadzający martwych do życia wiecznego. Raduj się,

niezniszczalna Córo, któraś bez męża zrodziła zbawienie dusz naszych.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Panie, Po Twym zmartwychwstaniu trzeciego dnia i po pokłonie Apostołów, Piotr zawołał do Ciebie: Niewiasty z odwagą przyjęły Ciebie, a ja się uląkłem. Łotr błogosławił Ciebie, ja zaś wyrzekłem się. Czy więc wezwiesz mnie, abym znowu był uczniem Twoim? Bądź też okażesz mnie rybakiem na głębinie? Jednakże pokutującego przyjmij mnie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Panie, pośrodku osądzonych przygwoździli Ciebie nieprawi i włócznią przebili bok Twój. O miłosierny! Pogrzeb przyjąłeś, zniszczyłeś bramy otchłani i powstałeś trzeciego dnia. Niewiasty przybiegły, aby Ciebie ujrzeć i ogłosiły Apostołom Twoje powstanie. Wywyższany Zbawco, którego opiewają aniołowie, błogosławiony Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Oblubienico dziewicza, Rodzicielko Boga, któraś ból Ewy w radość przemieniła, śpiewamy Tobie, wierni, i kłaniamy się Tobie, albowiem uwolniłaś nas od dawnej klątwy, i teraz módl się nieustannie, Chwalebna, Najświętsza, abyśmy zostali zbawieni.

Hypakoe, ton 5:

Na widok anioła lęka się rozum i niewiasty z wonnościami, mając dusze oświecone Bożym powstaniem, głosiły Apostołom: Głóście wśród narodów zmartwychwstanie Pana, który towarzyszy wam cudami, i daje światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 5. Antyfona 1:

Kiedy ogarnia mnie smutek, śpiewam Tobie pieśń Dawida, Zbawco mój: Wybaw duszę moją od języka fałszywego.

Życie pustelników jest błogosławione, którzy na słowo Boże uskrzydłają się.

Chwała, i teraz. Święty Duch wszystko utrzymuje, widzialne i niewidzialne, Samowładcą bowiem jest, prawdziwie jeden z Trójcy.

Antyfona 2:

Na górę wstępuj, duszo, idź tam, skąd przychodzi pomoc.

Prawa Twoja ręka, Chryste, i mnie dotykająca, od wszelkiego fałszu niech ustrzeże.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi błogosławiąc, mówimy: Ty jesteś Bogiem, Życiem, Pocięcią, Światłością, Rozumem, Ty jesteś dawcą łask, Ty królujesz na wieki.

Antyfona 3:

Za tych, którzy powiedzieli mi: „Idźmy do przybytków Pańskich”, radością przepełniony modlitwy zasyłam.

W domu Dawidowym dokonują się rzeczy straszne, ogień bowiem pali tam wszelki zawstydzony rozum.

Chwała, i teraz. Święty Duch życia ma przywódczą godność, przez Niego wszystko, co żyje, uduchawia się, albowiem w Ojcu jest zarazem i w Synu.

Prokimenon, ton 5: Powstań, Panie, Boże mój, niechaj wzniesie się ręka Twoja, albowiem Ty królujesz na wieki. **Stichos:** Będę wyznawał Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje. **Wszystko, co oddycha.** **Stichos:** Chwalcie Pana w świętych Jego.

Kolejna Ewangelia jutrzni.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy, pokłońmy się świętemu Panu Jezusowi, jedynemu bezgrzesznemu. Krzyżowi Twemu kłaniamy się, Chryste, i święte zmartwychwstanie Twoje śpiewamy i sławimy. Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, oprócz Ciebie innego nie znamy, imię Twoje wyznajemy. Przyjdźcie, wszyscy wierni, pokłońmy się świętemu zmartwychwstaniu Chrystusa: Oto bowiem przez krzyż nadeszła radość dla całego świata. Zawsze błogosławiąc Pana, śpiewamy Jego zmartwychwstanie, albowiem przecierpiawszy ukrzyżowanie, śmiercią śmierć zniweczył.

Psalm 50: Zmiłuj się nade mną, Boże.

Chwała. Dla modlitw Apostołów, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy, o Miłosierny, oczyść liczne grzechy nasze.

Także, ton 6: Zmiłuj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego i według mnóstwa litości Twojej oczyść nieprawości moje.

Także stichera: Powstał Jezus z grobu, jak i przepowiedział, dał nam życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Zbaw, Boże, lud Twój. **I ekfonesis:** Przez miłosierdzie, łaskę i przyjaźń do człowieka.

Kanon ku czci zmartwychwstania. Ton 5:

Pieśń 1

Hirmos: Konia i jeźdźca w Morzu Czerwonym Chrystus zatopił krusząc wojska prawicą mężną i Izrael ratując, który śpiewa pieśń zwycięstwa.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Tobie tłum Żydów niesie cierniowy wieniec, miłości do Ciebie nie zachowując, Dawco łask, i wieńczy Chrystusa, przywódcę ludów, który rozwiązuje cierniową klątwę.

Podniosłeś mnie, upadłego w jamę, schyliłeś się nade mną, Bezgrzeszny Dawco życia, i bez wahania zniosłeś mój odór zniszczenia, Chryste, Bożej istoty mirrą otoczyłeś mnie.

Teotokion: Rozwiązana klątwa, odstępuje smutek, błogosławiono i Łaski Pełna, radość bowiem wiernym zajaśniała, błogosławieństwo wszystkim krańcom ziemi, niosącym kwiaty Chrystusowi.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Pieśń 1

Hirmos: Zbawicielowi Bogu, który w morzu kierował ludem z suchymi nogami i faraona z całym wojskiem zatopił, Jemu jedynemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Ten, który dobrowolnie został przygwożdżony ciałem do krzyża i z dawnego osądzenia przez drzewo uwolnił upadłego, Jemu jedynemu zaśpiewajmy, albowiem się wysławił.

Chrystus, który martwym będąc z grobu powstał, upadłego podniósł i współzasiadaniem z Ojcem uczcił, Jemu jedynemu zaśpiewajmy, albowiem się

wysłał.

Teotokion: Przczysta Matko Boża, w Ciebie wcielonego i z Tronem Rodzica nierozłączanego Boga nieustannie błagaj, aby wybawił z wszelkich kłopotów tych, których stworzył.

Kanon ku czci Bogurodzicy,
mający akrostych: Światłość zrodziłaś, oświeć mnie, Dziewico

Pieśń 1

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Do Światłości wcielonej w Ciebie, Przczysta, oświecającej świat promieniami Bóstwa, módl się do Chrystusa, aby oświecił wszystkich śpiewających Tobie, Matko Dziewico.

Jako upiększona pięknem cnót, Łaski Pełna, cnotliwy przybytku, promienie Ducha przyjęłaś, Najczystsza, Tego, który wszystkich napęlnia pięknem.

Ciebie dawno temu przedstawiał nie spalający się krzew na Synaju, Dziewico, otoczony przez ogień, Dziewica bowiem zrodziła i Dziewicą pozostała, co przewyższa rozum, Matko Dziewico.

Pieśń 3

Hirmos: Ten, który na nicości ziemię zawiesił rozkazem swoim i zawiesił ją w sposób niepodlegający poruszeniu, na niewzruszonej, Chryste, opoce przykazań Twoich, Kościół Twój umocnij, jedyny błogosławiony i Przyjacielu człowieka.

Przynieśli Tobie, Chryste, żółć ci, którzy z kamienia ssali miód w pustyni cudownie dany, ocet zaś za manę jako zapłatę dały Tobie niewdzięczne dzieci izraelskie.

Ci, którzy niegdyś okryci zostali świetlistym obłokiem, położyli w grobie Chrystusa-Życie, On jednak sam powstał, wszystkim wiernym tajemniczo dając oceniające z wysoka Ducha jaśnienie.

Teotokion: Ty, Matko Boża, w niezrównany sposób zrodziłaś bez maczyny bólów Tego, który zajaśniał z wiecznego Ojca, przeto Ciebie, Bogurodzico, któraś zrodziła wcielone Słowo, prawowiernie wyznajemy.

Inny kanon.

Hirmos: Mocą krzyża Twego, Chryste, umocnij moje myśli, abym śpiewał i sławił Twoje zmartwychwstanie po trzech dniach.

Powstałeś z grobu, Chryste, ze zniszczenia śmierci wybaw, Dawco życia, tych, którzy opiewają Twoje dobrowolne ukrzyżowanie.

Niewiasty z wonnościami pragnęły namaścić mirrą ciało Twoje i nie znalazłszy Ciebie powróciły, opiewając Twoje powstanie.

Teotokion: Módl się nieustannie, Czysta, do wcielonego w Ciebie, aby wybawił z oszustwa diabła tych, którzy opiewając Ciebie, Dziewico, czczą.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Tyś, Czysta, jawnie była drabiną, po której zstąpił do nas Najwyższy, aby naprawić zniszczoną naturę. Przez wszystkich jesteś teraz czczona, przez Ciebie bowiem, Najczystsza, Bóg zechciał połączyć się ze światem.

Dawno temu, Dziewico, okazana została tajemnica i przed wiekami przewidziana przez wszystko znającego Boga, a teraz w czasach ostatecznych w łonie Twoim, Najczystsza, On zechciał w końcu się objawić.

Rozwiązane zostało dawnej klątwy osądzenie przez wstawiennictwo Twoje, Dziewico najczystsza, z Ciebie bowiem Pan objawił się, tocząc wszystkim błogosławieństwo jako najłaskawszy, jedyne ludzi upiększenie.

Pieśń 4

Hirmos: Poznając Twoje Boże uniżenie, Chryste, Habakuk proroczo wołał z lękiem do Ciebie: Przyszedłeś na zbawienie ludu Twego, zbawić Twoich pomazańców.

Ten, który w strumieniu gorzkiej wody jak na obrazie rysując czcigodny krzyż Twój, Dobry, przewidział uśmiercenie grzesznego skosztowania, któreś przez drzewo uczynił słodkim.

Krzyż za drzewo wiadomości, za słodki pokarm żółć, Zbawco mój, przyjąłeś, za zniszczenie zaś śmierci krew Twoją Boską wylałeś.

Teotokion: Oprócz bowiem połączenia poczęłaś w łonie Niezniszczalnego i bez bólów zrodziłaś i po urodzeniu dziewictwo zachowałaś, Boga w ciele zrodziwszy.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem wieść o mocy krzyża, że raj nam otworzył, i zawolałem: Chwała mocy Twojej, Panie!

Postawiony na ziemi w miejscu Czaszki kruszy bramy i więzy wieczne tych, którzy wołają: Chwała mocy Twojej, Panie.

Gdy Zbawca zstąpił do związanych jako martwy, wraz z Nim powstałi umarli od wieków i zawołali: Chwała mocy Twojej, Panie.

Teotokion: Dziewica urodziła i bólów macierzyństwa nie poznała, jest jednak Matką będąc Dziewicą, której śpiewając wołamy: Raduj się!

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Sercem i rozumem, duszą też i ustami z wszelką czcią wyznaję Ciebie, Bogurodzico, zaprawdę czystą, któraś objęła owoc zbawienia i przez modlitwy Twoje, Bogurodzico, zbawiam się.

Stworzyciel wszystkiego z nicości zechciał jako Łaskawca stać się w Tobie człowiekiem, Czysta, na zbawienie tych, którzy śpiewają Tobie z wiarą i miłością, o Nieskalana.

Niebieskie anioły śpiewają Twemu zrodzeniu, Najczystsza, radując się ze zbawienia i mądrze nazywają Ciebie prawdziwą Bogurodzicą, Dziewico najczystsza.

Ciebie Izajasz nazwał laską, z której wyrośnie nam piękny kwiat, Chrystus Bóg, na zbawienie tych, którzy z wiarą i miłością przybiegają pod Twoją opiekę.

Pieśń 5

Hirmos: Do Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, wcześniej rano wołam: Omroczoną duszę moją oświeć, Chryste, jako jedyny Łaskawy.

Pan Chwały w postaci niesławnej na drzewie pozbawiony czci dobrowolnie zawisnął, myśląc w niewypowiedziany sposób o mojej Bożej chwale.

Ty mnie przybrałeś w niezniszczalność, Chryste, zniszczenia śmierci zakosztowawszy niezniszczalnym ciałem, i zajaśniałeś z grobu trzeciego dnia.

Teotokion: Ty, Bogurodzico, bez nasienia zrodziłaś nam sprawiedliwość i wybawienie, Chrystusa, który dobrowolnie wyzwala z klątwy naturę Praojca.

Inny kanon.

Hirmos: Od poranka wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Wyciągnąłeś ręce, Zbawco nasz, na drzewie, wszystkich do siebie przyzywając, Przyjacielu człowieka. Zniewoliłeś otchłań, Zbawco mój, przez Twój pogrzeb i Twoim zmartwychwstaniem wszystko napełniłeś radością.

Powstałeś z grobu trzeciego dnia, Dawco życia, i wszystkim wytoczyłeś nieginącą nieśmiertelność.

Teotokion: Opiewamy Ciebie, Dziewicę po narodzeniu, Bogurodzico, Ty bowiem Boga Słowo światu w ciele zrodziłaś.

Inny kanon

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Wszyscy Prorocy jawnie Ciebie ogłosili, że chcesz być Matką Boga, Bogurodzico czysta, jedyna bowiem zostałaś znaleziona jako czysta, doskonale nieskalana.

Poznajemy Ciebie, Czysta, jako świetlisty obłok życiodajnej wody, który nam, zagubionym, zrosił obłok niezniszczalności, Chrystusa.

W Tobie zamieszkał Bóg jako jedyny Łaskawy, albowiem Ciebie umiłował, Czysta, bliską całemu dobru i nieskalaną, zapieczętowaną dziewictwem.

Pieśń 6

Hirmos: Władco Chryste, ukróć morze żądz, nienaturalną burzę niszczącą duszę, i ze zniszczenia wyprowadź mnie jako Łaskawy.

W zniszczalność wszedł Praojciec nasz, Władco Chryste, gdy spożył zakazany owoc i został przywrócony do życia przez Twoją mękę.

Życie zstąpiło do otchłani, Władco Chryste, i było to zniszczeniem niszczącego, poprzez bowiem zniszczenie wytoczyłeś zmartwychwstanie.

Teotokion: Dziewica urodziła i po urodzeniu dziewczicą pozostała czystą, na rękach nosząc noszącego wszystko, albowiem zaprawdę jest Matką Dziewicą.

Inny kanon.

Hirmos: Otoczyła mnie otchłań, grobem moim jest wieloryb, ja zaś zawolałem do Ciebie, Przyjacielu człowieka, i zbawiła mnie prawica Twoja, Panie.

Wyciągnąłeś dłonie Twoje gromadząc daleko rozproszone ludów Twoich zgromadzenia, Chryste Boże nasz, życiodajnym krzyżem Twoim jako Przyjaciel człowieka.

Zniewoliłeś śmierć i skruszyłeś bramy otchłani, spętany Adam uwolniony został i woła do Ciebie: Zbawiła mnie prawica Twoja, Panie.

Teotokion: Godnie sławimy Ciebie jako krzew niespalający się, górę i uduchowioną drabinę, i bramę niebios, Mario chwalebna, prawowiernych pochwało.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Przyczyna wszystkiego i wszystkiego Dawca jako Przyczyną być mając wciela się w Ciebie, Matko Boga, aby stać się takim jak my, Najczystsza.

Władco karmiący dusze, uleczeni przez źródło toczące światłość, przybiegamy z wiarą pod błogosławioną opiekę Twoją, znamy bowiem Ciebie, Najczystsza.

Zrodziłaś nam zbawienia Przyczynę, Dawcę życia, dającego wieczne zbawienie, przeto prawdziwą Bogurodzicą Ciebie głosimy.

Kontakion, ton 5:

Prosomion: Słowu współwiecznemu Ojcu i Duchowi.

Do otchłani, Zbawco mój, zstąpiłeś i bramy skruszyłeś jako Wszechmocny, zmarłych jako Stwórca wskrzesiłeś ze sobą i śmierci starłeś oścień, Adam został wybawiony z klątwy, Przyjacielu człowieka, przeto wszyscy wołamy: Zbaw nas, Panie.

Ikos: Niewiasty usłyszały słowa anioła, porzuciły płacz i były pełne radości i bojaźni, widziały bowiem rzeczy przerażające, a oto Chrystus przybliżył się do nich, mówiąc: Radujcie się i bądźcie odważne. Ja zwyciężyłem świat i uwolniłem jeńców, pospieszcie więc do uczniów głosząc im: Uprzedzam was w mieście galilejskim, aby głosić. Przeto wszyscy wołamy do Ciebie: Zbaw nas, Panie!

Pieśń 7

Hirmos: Wywyższany ojców Pan płomień wygasił, młodzieńców rosą zrosił, zgodnie śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

W ciało przybrałeś się jak Panie i Bożą Twoją mocą węza zrzuciłeś, wprowadzając śpiewających: Boże, błogosławiony jesteś.

Ten, który ziemi nie do przebycia sprawił ułożenie, w grobie zostaje przykryty jako nieogarniony ciałem; Jemu wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Najczystsza, Ty zrodziłaś jedną Hipostazę w dwóch naturach, Wcielonego Boga; Jemu to wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który w piecu ognistym zbawiłeś sławiące Ciebie dzieci, błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Drzewem krzyża oszustwo bożków zniszczył błogosławiony Bóg ojców naszych.

Powstał z martwych i będących w otchłani podźwignął ze sobą błogosławiony Bóg ojców naszych.

Przez Twoją śmierć, Chryste, śmierci zniszczyłeś władzę, błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Ty, któryś z Dziewicy narodził się i Bogurodzicą Ją okazałeś, błogosławiony Bóg ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Nieopisany pozostał bez zmiany, ciałem bowiem zjednoczył się z Hipostazą jako Łaskawy, w Tobie, Najświętszej, jedyny błogosławiony Bóg ojców naszych.

Zgodnie sławimy Ciebie, najczystsą Niewiastę, Bogurodzico Władczyni, i ołtarzu Stwórcy Twego; Jemu to wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Matko Króla wszystkich, oczyściwszy się przez Ducha Świętego byłaś mieszkaniem Twego Stwórcy; Jemu to wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony

jesteś.

Zbawi mnie Pan, najczystsza Matko Boża, który z Ciebie przywdział szatę ciała, Jemu wszyscy śpiewamy: Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Tobie, Stwórco wszystkich, młodzieńcy w piecu uczyniwszy chór, śpiewali: Wszystkie dzieła Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, jak niewolny modliłeś się o dobrowolnej męki kielich, oto dwie wole, w obu bowiem wolach, zgodnie z dwoma naturami, Chrystus na wieki.

Przez Twoje wszechwładne uniżenie, Chryste, zgorzkniała otchłań wydała wszystko, co dawno temu oszustwem uśmierciła, Ciebie wywyższając na wszystkie wieki.

Teotokion: Ty w sposób przewyższający rozum przez słowo zrodziłaś człowieczeństwo Pana i pozostałaś Dziewicą, wszystkie dzieła, Dziewico, błogosławimy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Z Ojca przed wiekami zrodzonemu Synowi i Bogu, a w czasach ostatecznych wcielonemu w Dziewicę Marię, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty na krzyżu dobrowolnie wyciągnąłeś dłonie i więzy śmierci zniszczyłeś, Chryste Boże, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty jako Oblubieniec z grobu zajaśniałeś, Chryste Boże, i niewiastom z wonnościami objawiłeś się, i radość wszystkim ogłosiłeś, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Okazałaś się, Bogurodzico czysta, większą od Cherubinów, nosząc w łonie Twoim Tego, który nosi wszystko, Jego to wraz z bezcielesnymi mocami wysławiamy, ludzie, na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Ustał teraz ból Praojca i przemienia się w radość dzięki Twemu macierzyństwu, przeto nieustannie śpiewamy Tobie, Dziewico, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Z nami sobór bezcielesnych śpiewa, Dziewico, Twemu niedoścignionemu zrodzeniu, jeden chór stanowiąc z miłości i wywyższając na wszystkie wieki.

Z Ciebie, Córo, wyszedł widzialny strumień nieśmiertelności, wszystkich Pan, omywając brud z wiarą Tobie śpiewających i wywyższających na wszystkie wieki.

Zaprawdę jesteś Bożym i światłość noszącym ołtarzem i tablicami łaski, wyznajemy Ciebie, Dziewico, któraś przyjęła Słowo Ojca; Jego wywyższamy na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana ze stichosem: Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Upadłego człowieka przyjąłeś, Władco Chryste, w łonie dziewiczym z wszystkimi łączącego się, ale niemającego żadnej wspólnoty nawet z jednym grzechem. Całego ze zniszczenia uwolniłeś mnie przez przeczyste Twoje

cierpienia.

Przez wylaną Bożą krew, Władco Chryste, z Twego przezczystego i życiodajnego boku, ustała ofiara bożkom, cała zaś ziemia Tobie pochwalną przynosi ofiarę.

Teotokion: Nie bezcielesnego Boga, ani też prostego człowieka wydała czysta i nieskalana Dziewica, ale doskonałego człowieka i bez zmiany doskonałego Boga, Jego to wywyższamy z Ojcem i Duchem.

Inny kanon.

Hirmos: Ciebie, która ponad zrozumienie i słowa jako Matka Boża w czasie pozaczasowego niewypowiedzianego zrodziłaś, wierni jednomyślnie uwielbiamy.

Ciebie, któryś na krzyżu podjął cierpienie i przez śmierć skruszył moc otchłani, wierni, prawowiernie wywyższamy.

Ciebie, któryś zajaśniał z grobu trzeciego dnia, zniewolił otchłań i świat oświecił, wierni, jednomyślnie wywyższamy.

Teotokion: Raduj się, Bogurodzico, Matko Chrystusa Boga, któregoś zrodziła, módl się o danie nam odpuszczenia grzechów, wiernie Tobie śpiewających.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Z przezczystej krwi Twojej gęstniało ciało nadprzyrodzonego Stwórcy wszystkich, Jednorodzonego Syna Rodzica, nie z męża, lecz bez nasienia, duchowo i rozumowo, Bogurodzico zawsze Dziewico.

Powstrzymałaś wszędzie obecne śmierci niepowstrzymane dążenie rodząc w ciele zaprawdę ponad rozum pojmowanie życie wieczne, które otchłań dotknąwszy gorzkimi ustami doznała zniszczenia, Najświętsza Matko Dziewico.

Na tronie zasiadając Syn Twój władczo zdobiąc Ciebie złotymi naszywkami Bożych cnót światłością jaśniejącymi, po prawicy swojej postawił, Czysta, cześć oddając jako Matce swojej, Najnieskalańsza.

Zrodzenie Twoje przewyższa rozum, Matko Boga, bez męża bowiem poczęcie Twoje i dziewicze było zrodzenie, Bóg oto urodził się, którego wywyższając Ciebie, Dziewico, sławimy.

Po katabasji mała ektenia. Także: Święty Pan Bóg nasz. Eksapostilarion jutrzni.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 5:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Panie, pomimo grobu opieczętowanego przez nieprawych wyszedłeś z grobu jak i zrodziłeś się z Dziewicy. Nie poznali jak wcieliłeś się bezcielesni aniołowie Twoi, nie czuli, kiedy zmartwychwstałeś, strzegący Ciebie żołnierze. Obie bowiem tajemnice zapieczętowałeś przed badającymi, objawiając zaś cuda kłaniającym się z wiarą Twoim tajemnicom. Odpłać Tobie śpiewającym, odpłać nam radością i wielkim miłosierdziem.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Panie, skruszyłeś wieczne okowy i rozwiązałeś więzy, z grobu powstałeś

zostawiwszy Twoje szaty pogrzebowe na świadectwo Twego prawdziwego pogrzebania na trzy dni i strzeżony w pieczarze uprzedziłeś uczniów w Galilei. Wielkie jest Twoje miłosierdzie, niedościgniony Zbawco, zmiłuj się nad nami i zbaw nas.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Panie, niewiasty szły do grobu, aby zobaczyć Ciebie, Chryste, któryś za nas cierpiał, i po przyjsciu znalazłszy anioła siedzącego na kamieniu, ze strachu cofnęły się, a on do nich zawołał: Zmartwychwstał Pan, powiedzcie uczniom, że powstał z martwych zbawiając dusze nasze.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Panie, jak wyszedłeś z zapieczętowanego grobu, tak i wszedłeś przy drzwiach zamkniętych do uczniów swoich, pokazując im znaki cielesnych cierpień, które podjąłeś, Zbawco wielce łaskawy, albowiem przecierpiałeś rany od potomków Dawida i jako Syn Boży świat wyzwoliłeś. Wielkie jest Twoje miłosierdzie, niedościgniony Zbawco, zmiłuj się nad nami i zbaw nas.

Inne stichery Anatoliosa, ton 5:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Panie, Królu wieków i Stwórco wszystkich, który ze względu na nas przyjąłeś cielesnie ukrzyżowanie i pogrzebanie, aby nas wszystkich uwolnić od otchłani, Ty jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Panie, któż opowie jaśniejsze Twoje cuda lub też, kto ogłosi Twoje budzące bojaźń tajemnice? Okazałeś władzę mocy Twojej, krzyżem zaś Twoim łotrowi raj otworzyłeś i przez pogrzeb Twój łańcuchy otchłani skruszyłeś, przez zmartwychwstanie Twoje wszystko wzbogaciłeś, Łaskawco, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Niewiasty z wonnościami dotarły do grobu Twego wcześniej rano pragnąc Ciebie namaścić mirrą, nieśmiertelne Słowo i Boga, i usłyszawszy głos anioła powracały z radością głosząc jawnie Apostołom, że zmartwychwstałeś, Życie wszystkich, i dałeś światu oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Przy grobie, który przyjął Boga strażę mówią do Żydów: O wasza bezsensowna rada! Pokusiliście się strzec Nieopisanego, na próżno trudzicie się chcąc ukryć jawnie okazane zmartwychwstanie ukrzyżowanego. O wasze bezsensowne zgromadzenie! Cóż jeszcze radzicie ukryć, co się ukryć nie da? Raczej od nas usłyszcie i zechciejcie uwierzyć znającym prawdę: Anioł jak błyskawica zstąpił z niebios odwalił kamień, i byliśmy przez anioła ogarnięci strachem śmiertelnym, a on ogłosił mądrym wielce niewiastom z wonnościami, mówiąc: Czyż nie widzicie straży zmartwiałej i złamanych pieczęci, opróżnioną otchłani? Dlaczego jako martwego szukacie Tego, który zniszczył zwycięstwo otchłani i skruszył oścień śmierci? Idąc szybko do Apostołów głoscie więc

zmartwychwstanie i bez bojaźni wołajcie: Prawdziwie zmartwychwstał Pan, mając wielkie miłosierdzie.

Chwała, stichera Ewangelii, I teraz: Błogosławiona jesteś, wielka doksologia.

Także troparion zmartwychwstania:

Dzisiaj zbawienie świata, śpiewamy powstałemu z grobu Przywódcy życia naszego. Zniszczył bowiem śmiercią śmierć, dał nam zwycięstwo i wielkie miłosierdzie.

TON 6

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 6:**

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Chcąc zwyciężyć otchłań, Chryste, na krzyż wstąpiłeś, aby siedzących w cieniu śmierci wskresić wraz z sobą, pośród umarłych wolnych, tocząc życie ze swej światłości, Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Dzisiaj Chrystus zdeptał śmierć, jak i powiedział, zmartwychwstał i dał światu radość, aby wszyscy wołający taką zaśpiewali pieśń: Źródło życia, Światłości nieprzystępna, Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Przed Tobą, Chryste, który jesteś w całym stworzeniu, gdziez uciekniemy, grzeszni? Na niebiosach sam mieszkasz, w otchłani zdeptałeś śmierć, w głębinie morskiej, tam jest ręka Twoja, Władco. Do Ciebie przybiegamy, do Ciebie przypadając modlimy się: Powstały z martwych, zmiłuj się nad nami.

Inne stichery Anatoliosa, ton 6:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Krzyżem Twoim, Chryste, chlubimy się i zmartwychwstanie Twoje śpiewamy i sławimy, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym i poza Tobą innego nie znamy.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Zawsze błogosławiąc Pana, śpiewamy zmartwychwstanie Jego, krzyż bowiem przecierpiawszy śmiercią zniszczył śmierć.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Chwała mocy Twojej, Panie, albowiem zniszczyłeś mającego władzę śmierci, odnowiłeś nas bowiem krzyżem Twoim, dając nam życie i niezniszczalność.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Pogrzebanie Ciebie, Panie, więzy otchłani skruszywszy rozerwało, a z martwych powstanie świat oświeciło, Panie, chwała Tobie.

Inne Stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 3:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Widząc moją niemoc cielesną i duchowe cierpienie, i serca rozdrażnienie, uczyn mnie godnym nawiedzenia Bożego, najnieskalańsza Dziewico, i zbaw mnie, błagam, gorącymi modlitwami Twymi.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Wszystkich przewyższyłem grzechami, Władczyni, ale ich wielość oczyść, Dziewico, uczyn mnie godnym, Czysta, otrzymania miłosierdzia na przyszłym sądzie Syna i Boga Twego.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami, i prawda Pańska trwa na

wieki.

Mnóstwo grzechów moich, wołającego, oczyść, Czysta, i zmysłów moich nieuporządkowane poruszenia mieczem modlitewnym odetnij, albowiem z wiarą i miłością śpiewam Twoje zrodzenie bez nasienia.

Chwała, i teraz. Teotokion: Któż Ciebie nie wysławi, Najświętsza Dziewico? Któż nie zaśpiewa Twemu przeczystemu zrodzeniu? Albowiem przedwiecznie z Ojca zajaśniały Syn Jednorodzony, z Ciebie, Czysta, przyszedł, wcieliwszy się w niewypowiedziany sposób, Bogiem będąc z natury ze względu na nas stał się człowiekiem, nie w dwóch oddzielnych osobach, ale w dwóch niepomieszanych naturach poznawany. Módl się do Niego, Czysta, najbardziej błogosławiona, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Także: **Pogodna Światłości, prokimenon dnia i ciąg dalszy jak zwykle.**

Na stichownie stichery, ton 6:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, aniołowie śpiewają na niebiosach i nam na ziemi pozwól czystym sercem Ciebie słać.

Stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Skruszywszy bramy miedziane i starłszy okowy otchłani jako Bóg Wszehmocny upadły rodzaj ludzki wskrzesiłeś, przeto i my zgodnie śpiewamy: Powstały z martwych Panie, chwała Tobie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Chcąc wyrwać nas z dawnego zniszczenia, Chrystus pozwala przygwoździć się do krzyża i w grobie zostaje złożony, którego niewiasty z wonnościami ze łzami szukając z płaczem mówiły: Biada nam, Zbawco wszystkich, jakże pozwoliłeś złożyć się w grobie? A gdy złożony zostałeś, to jakże zostałeś wykradzony? Jakże zmieniłeś się? Jakież to miejsce skryło życiodajne Twoje ciało? Jednakże, Władco, jak obiecałeś nam zjawić się, utul nasze łkanie i łzy. Gdy one płakały zawołał do nich anioł: Przestańcie płakać i powiedzcie Apostołom, że zmartwychwstał Pan, dając światu oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Ukrzyżowany zostałeś jak zechciałeś, Chryste, i śmierć przez pogrzeb Twój zniewoliłeś, zmartwychwstałeś trzeciego dnia jako Bóg w chwale, dając światu nieskończone życie i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Stwórca i Zbawiciel mój, Chrystus Bóg, przyszedł z łona Twego, przyoblekł się w moje ciało i uwolnił Adama z pierwotnej klątwy. Przeto Tobie, Najczystsza, jako Bożej Matce i Dziewicy, zaprawdę bez przerwy śpiewamy: Raduj się anielsko, raduj się, Władczyni, orędowniczko i opieko, i zbawienie dusz naszych.

Troparion zmartwychwstania, ton 6:

Anielskie moce na grobie Twoim i zamarty strażę, Maria stojąc w grobie szuka przeczystego ciała Twego. Zniewoliłeś otchłan, nie zakosztowawszy jej,

spotkałeś Dziewicę, dając życie, Powstały z martwych Panie, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Teotokion: Twoją Matkę nazwałeś błogosławioną, przyszedłeś bowiem dobrowolnie, aby cierpieć, zajaśniałeś na krzyżu odszukać chcąc Adama i mówiłeś do aniołów: „Radujcie się wraz ze mną, albowiem odnalazła się zagubiona drachma”. Wszystko mądrze urządziłeś, Boże nasz, chwała Tobie.

Następnie rozesłanie.

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg, troparion zmartwychwstania: Anielskie moce na grobie Twoim, dwa razy.**

Chwała, i teraz: Twoją Matkę nazwałeś błogosławioną.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 6:

Przy otwartym grobie płaczącej otchłani Maria wołała do apostołów, który się ukryli: Wyjdźcie, pracownicy winnicy, ogłoście zmartwychwstania słowo: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Panie, stojąc przy grobie Twoim Maria Magdalena płacząc wołała, biorąc Ciebie za ogrodnika i mówiąc: Gdzie ukryłeś życie wieczne? Gdzie położyłeś Tego, który siedzi na tronie Cherubinów, albowiem strzegący Go ze strachu zmartwiali. Dajcie mi mojego Pana, albo ze mną zawołajcie: Temu, który był pośród umarłych i martwych wskrzesił, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Prorokuje Gedeon o poczęciu i zapowiada Dawid zrodzenie Twoje, Bogurodzico, zstąpi bowiem jako deszcz na runo Słowo w łono Twoje i wyrośnie bez nasienia, Ziemia Święta, zbawienie światu, Chrystus Bóg nasz, Łaski Pełna.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 6:

Życie spoczęło w grobie i pieczęć położono na kamieniu, jako śpiącego Króla żołnierze strzegli Chrystusa i wrogów swoich poraziwszy zmartwychwstał Chrystus.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Jonasz prorokuje o grobie Twoim i Symeon opowiada o Bożym zmartwychwstaniu, nieśmiertelny Panie. Zstąpiłeś bowiem jako martwy do grobu, który zniszczyłeś bramy otchłani. Zmartwychwstałeś bowiem bez zniszczenia jako Władca na zbawienie światu, Chryste Boże nasz, oświecając będących w ciemnościach.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico Dziewico, módl się do Syna Twego, dobrowolnie przygwożdżonego do krzyża i powstałego z martwych, Chrystusa Boga naszego, aby zbawił dusze nasze.

Po Nieskalanych hypakoe, ton 6:

Przez Twoją dobrowolną i życiodajną śmierć, Chryste, bramy otchłani skruszyłeś jako Bóg, otworzyłeś nam bramy raj, powstałeś z martwych i wybawiłeś ze zniszczenia życie nasze.

Także anabatmi, ton 6: Antyfona 1:

Na niebo oczy moje podnoszę, ku Tobie, Słowo, otocz mnie łaską i będę żył dla Ciebie.

Zmiłuj się nad nami, uniżonymi, przygotowując Twoje potrzebne naczynia, Słowo.

Chwała, i teraz. Święty Duch jest wszelką zbawczą przyczyną, jeśli bowiem On godnie tchnie komuś, szybko podniesie myśli, rozwinie, porwie z ziemi i postawi na wysokościach.

Antyfona 2:

Jeśli by Pan nie był z nami, każdy z nas uległby i został pokonany przez wrażą moc. Zwycięzający bowiem zabiera nas od wrogów naszych.

Oby dusza nasza nie była gryziona przez ich zęby jako pisklę, Słowo: Biada mi, jakże mam uratować się przed wrogiem, gdy jestem miłośnikiem grzechu.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha przebóstwienie wszystkich, miłosierdzie, rozum, pokój i błogosławieństwo, współtwórcą jest bowiem z Ojcem i Słowem.

Antyfona 3:

Mający nadzieję w Panu straszeni są dla wrogów i dla wszystkich dziwni, patrzą bowiem na wysokości.

Ku nieprawości rąk swoich, los sprawiedliwy, za opiekuna mając Ciebie, Zbawco, nie wyciągaj.

Chwała, i teraz. Świętego Ducha władza na wszystkich, Jemu to kłaniają się niebieskie zastępy, ze wszystkim, co oddycha na ziemi.

Prokimenon, ton 6: **Panie, wzbudź moc Twoją i przyjdź, aby nas zbawić. Stichos: Pasterzu Izraela posłuchaj, Ty, który kierujesz Józefem jak barankiem. Wszystko, co oddycha. Ewangelia zmartwychwstania, Psalm 50.**

Kanon ku czci zmartwychwstania. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Rozpostartymi dłońmi na krzyżu wszelkie ojcowskie spełniłeś zrządzenie, Łaskawy Jezusie, przeto zwycięską pieśń wszyscy Tobie śpiewamy.

Ze strachem przystąpiła do Ciebie, zgodnie z prawem, niewolnica śmierć, do Władcy życia, który daje nam nieskończone życie i zmartwychwstania.

Teotokion: Swojego przyjąwszy Stwórcę, jak sam zechciał, z nieznanego nasienia Twego łona, wcielającego się w sposób przewyższający rozumienie, Czysta, zaprawdę okazałaś się Władczynią stworzeń.

Inny kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: Tego, który niegdyś pokrył falami morza prześladowcę dręczyciela, pod ziemią

ukryły dzieci zbawionych, ale my, jak niegdyś dziewice, zaśpiewamy Panu, chwalebnie bowiem się wysławił.

Pprzed sądem Piłata stoi, chociaż przed nieprawym sądem, jako sądzony Sędzia i z ręki niesprawiedliwej po obliczu policzkowany jest Bóg, przed którym drży ziemia i niebo.

Wyciągnąłeś, Boże, dłonie Twoje, Zbawco, na Twym przezczystym i życiodajnym krzyżu, i zgromadziłeś narody ku poznaniu Ciebie, Władco, kłaniające się Twemu chwalebnemu zmartwychwstaniu, Panie.

Teotokion: **S**toi Najczystsza przy krzyżu Twoim, łez źródła tocząc, Zbawco, i widząc krople krwi kapiące z boku Twego, Chryste, sławi Twoje bezprzykładne miłosierdzie.

Inny kanon ku czci Bogurodzicy,
mający akrostych: **Matko Boża, wielką daj mi łaskę**
Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Ewa skosztowała w rajach zakazanego owocu i sprowadziła klątwę, ale ją rozwiązałaś, Czysta, rodząc Chrystusa, początek błogosławieństw.

Któraś jak bisior z Bożej błyskawicy Chrystusa zrodziła, żądz moich mgłę i grzechów podburzanie, Czysta, rozpędź światłością Twojej światłości.

Jakub przewidując w Ciebie wcielonego, narodów oczekiwanie, tajemniczo ujrzał swoimi rozumnymi oczyma Boga wybawiającego nas przez Twoje pośrednictwo.

Syn Twój i Bóg przyszedł jako opuszczony książę z pokolenia Judy, Przechytny, i zaprawdę zakrólował nad krańcami ziemi jako wódz.

Pieśń 3

Hirmos: **N**ie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Widząc Boga krzyżowanego ciałem stworzenie okryło się lękiem, lecz mocno było trzymane władcą dłonią dla nas ukrzyżowanego.

Śmiercią zniszczona śmierć leży bez oddechu, przeklęta, nie zniosła bowiem dotknięcia Bożego, zostaje uśmiercona będąc mocną i wszystkim dano zmartwychwstanie.

Teotokion: **B**oże Twoje zrodzenie, Czysta, przewyższa wszelki cud porządku natury, Boga bowiem w nadprzyrodzony sposób poczęłaś w łonie i zrodziwszy pozostajesz zawsze Dziewicą.

Inny kanon.

Hirmos: **C**iebie, który na wodach zawiesiłeś całą ziemię, stworzenie zobaczywszy na miejscu trupiej czaszki, zadrżało w wielkim bólu, wołając: „Nie ma świętego poza Tobą, Panie!”

Będąc trzy dni w grobie wskrzesiłeś życiodajnym powstaniem Twoim dawno zmarłych i uwolnieni od osądzenia radośnie weselą się, wołając: Oto na zbawienie przyszedłeś, Panie.

Chwała Twemu powstaniu z martwych, Zbawco nasz, albowiem wybawiłeś nas z otchłani zniszczenia i śmierci jako Wszechmocny, i śpiewając wołamy: Nie ma świętego poza Tobą, Panie, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: **K**iedyś z Ciebie zrodzonego widziała przebitego włócznią, przebite zostało serce Twoje, Najświętsza, Najnieskałsana, i z lękiem mówiłaś:

Czym Tobie, Dziecię, odpłacił najbardziej nieprawy naród.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Zniszczalne i śmiertelne moje ciało, najczcigodniejsza Matko Boga, w łonie Matki w niewypowiedziany sposób przyjąwszy, Dobry, pozbawiłeś je zniszczalności, wiecznie je ze sobą złączywszy.

Widząc, Dziewico, wcielonego w Ciebie Pana, lękiem otoczyły się zastępy anielskie i jako Matkę Boga niemilknącymi pieśniami Ciebie uwielbiają.

Prorok Daniel przeraził się widząc Ciebie jako rozumną górę, z której kamień bez pomocy ręki zostaje odsieczony i demonów świątynie zburzy do fundamentów, Matko Boża.

Ludzkie słowo, ani też język, nie może Ciebie, Dziewico, godnie wysławić, w Ciebie bowiem, Przeczysta, bez nasienia zechciał wcielić się Dawca życia, Chrystus.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Jesteś, Chryste, zakwitłym drzewem prawdziwego życia, krzyż bowiem został ustawiony i napojony krwią i wodą z niezniszczalnego Twego boku, aby nam wyrosło życie.

Na próżno wąż fałszywie proponuje mi przebóstwienie, Chrystus bowiem, łaskawca ludzkiej natury, teraz bez przeszkód ścieżkę życia mi otworzy.

Teotokion: Albowiem zaprawdę dla będących na ziemi i na niebie tajemne, niezbadane i niezgłębione jest Twoje, Bogurodzico, zawsze Dziewico, zrodzenie Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Habakuk widząc Twoje na krzyżu boskie uniżenie, w lęku zawołał: „Ty, dobry, zrzuciłeś władzę książąt ciemności, zstąpiwszy do będących w otchłani jako Wszechmocny”.

Czcigodny krzyż Twój czcimy i gwoździe, Chryste, i świętą włócznię z gąbką, a także koronę cierniową, przez które zostaliśmy wybawieni od zniszczenia otchłani.

Grób przyjął Ciebie, Zbawco, martwego, za nas w nim złożonego, ale w żaden sposób nie może, Słowo, utrzymać Ciebie, jako Bóg zmartwychwstałeś bowiem, zbawiając nasz rodzaj.

Teotokion: Rodzicielko Boga, zawsze Dziewico, któraś zrodziła ludziom Zbawcę Chrystusa, od bied i mąk wybaw nas, przybiegających z wiarą pod Twoją Bożą opiekę.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Opiewamy Ciebie, Przeczysta, jako najnieskalańszą, gdyż dzięki Tobie zostaliśmy zbawieni i pobożnie śpiewając wołamy: Błogosławionaś, która Boga zrodziła, zawsze Dziewica.

Zrodziłaś, Dziewico, pozostającym w ciemnościach życia Światłość niezachodzącą, ciałem jaśniejąca, najbłogosławięsza, i śpiewającym Tobie radość wytoczyłaś, zawsze Dziewico.

Łaska zakwitła, Zakon ustaje przez Ciebie, Najświętsza, Ty bowiem, Czysta, zrodziłaś Pana dającego nam odpuszczenie, zawsze Dziewico.

Martwym uczyniło mnie spożycie w ogrodzie, życia zaś drzewo, które z Ciebie objawiło się, Przepczysta, wskrzesi mnie i ustanowi dziedzicem rajskiej słodyczy.

Pieśń 5

Hirmos: **Bożą** Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Obecnie ustępują Cherubini i płomienny oręż odwraca się ode mnie, Władco, widząc Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, który łotrowi otworzył drogę do raj.

Już nie lękam się, Władco Chryste, powrotu do ziemi, Ty bowiem zabrałeś mnie, zapomnianego, z ziemi, ze względu na wielkie Twoje miłosierdzie, ku wysokościom niezniszczalności, przez zmartwychwstanie Twoje.

Teotokion: **Zbaw** tych, którzy Ciebie, dobra Władczyni świata, z duszy wyznają jako Bogurodnicę, w Tobie bowiem mamy niewyciężone orędownictwo, prawdziwą Rodzicielkę Boga.

Inny kanon.

Hirmos: **Izajasz** zobaczywszy niezachodzącą światłość Twego boskiego objawienia, Chryste, będącego dla nas z Twego miłosierdzia, wstał wcześniej o poranku i wołał: Powstaną martwi i zmartwychwstaną będący w grobach, i wszyscy zrodzeni z ziemi rozradują się.

Nasz Prarodziec przez spożycie w Edenie z drzewa oszukany popełnił ku zniszczalności gdyż nie posłuchał, najlepszy Panie, przykazania Twego, ale poprzez krzyż znowu przywróciłeś go do pierwotnego piękna, będąc posłusznym Ojcu, Zbawco.

Przez Twoją śmierć, Dobry, została zniszczona władza śmierci, wytoczone zostało nam źródło życia i dana nieśmiertelność, przeto pogrzebowi Twemu i zmartwychwstaniu z wiarą kłaniamy się, przez nie bowiem jako Bóg cały świat oświeciłeś.

Stauroteotokion: **Mieszkający** na niebiosach Stwórca wszystkich, Pan, w niewypowiedziany sposób wcielił się w Twoje łono wysławiając Ciebie jako przewyższającą niebiosów i bardziej świętą niż niematerialne zastępy, przeto teraz my na ziemi Ciebie wysławiamy.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Czystością zajaśniawszy stałaś się Bożym mieszkaniem Władcy, Chwalebna. Ty bowiem jedyna byłaś Matką Boga i w swoich objęciach jako Dzieciatko nosiłaś Go.

Pełna piękna duchowego, najpiękniejsza Twoja dusza, Oblubienicą byłaś Bożą, zapieczętowaną dziewictwem, Czysta, i światłością czystości świat oświeciłaś.

Niechaj płacze zgromadzenie nieprawych, nie głoszących Ciebie jawnie czystą Matką Boga, Tyś bowiem stała się dla nas bramą Bożej światłości rozpędzając ciemności grzechu.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twojej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Krzyżowany gwoździami, Władco, zniszczyłeś rzuconą na nas klątwę, włócznie zaś w bok przebity podarłeś spis grzechów Adama i świat wyzwoliłeś.

Adam oszustwem chytrym zwiedziony upadł w przepaść otchłani, jednakże to Bóg z natury i miłosierny zstąpił, aby go odszukać i na ramię wzięwszy, wskrzesił go wraz ze sobą.

Teotokion: Przeczysta Władczyni, któraś zrodziła ludziom Władcę Pana, utul żądz moich niestałość i zło, ciszę dając memu sercu.

Inny kanon.

Hirmos: Połknięty został, ale nie był utrzymany we wnętrzu wieloryba Jonasz, bowiem nosząc Twój obraz, cierpiącego i dającego się pogrzebać, wyszedł ze zwierza jak z pałacu i wołał do straży przy Twym grobie: Wy, którzy trzymacie się fałszywych bogów, utraciliście samo Miłosierdzie.

Zabójcą Chrystusa i zabójcą proroków był żydowski tłum, skoro bowiem dawno temu prawdy istotnej tajemniczych promieni nie ulękli się zabić, tak i teraz Pana, którego oni wtedy głosili, zabili kierowani zawiścią, ale Jego zabicie jest dla nas życiem.

Złożony zostałeś, ale nieutrzymany w grobie, Władco, chociaż bowiem dobrowolnie zakosztowałeś śmierci, Słowo, to jednak zmartwychwstałeś jako Bóg nieśmiertelny, podnosząc więźniów będących w otchłani i radość niewiastom w miejsce poprzedniego smutku znowu dałeś.

Teotokion: Bez czci i nędzna wydała się Twoja cielesna postać, bardziej niż innych ludzi, w czasie męki bowiem istotą Bóstwa piękny dobrocią okazałeś się Dawidowi, a Czysta mówi: Berłem Twego królestwa zetrzyj moc wrogów, o Synu mój i Boże, powstań z grobu.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Wielki wśród proroków Mojżesz opisał Ciebie jako arkę i ołtarz, świecznik i złotą wazę, obrazowo oznaczając tym wcielenie w Ciebie Najwyższego, Matko Dziewico.

Zniszczona zostaje śmierć i zlikwidowane osądzenie Adama, o Władczyni! Przywieram do Owocu Twego, życie bowiem zrodziłaś, wybawiając od zniszczenia śpiewających Tobie.

Zakon zaniemógł i mrok przechodzi obok, ponad rozum i sens objawiona mi zostaje łaska, zrodzenie z Ciebie Boga i Zbawiciela, Dziewico w wielu wysławiana pieśniach.

Kontakion, ton 6: Życiodajną dłonią wszystkich zmarłych z mrocznych głębin Dawca życia wskrzesił, Chrystus Bóg, zmartwychwstanie dając rodzajowi ludzkiemu, jest bowiem Zbawicielem, Zmartwychwstaniem, Życiem i Bogiem wszystkich.

Ikos: Krzyż i pogrzeb Twój, Dawco życia, opiewamy wierni, i kłaniamy się, albowiem związałeś otchłań, Nieśmiertelny, jako Bóg Wszechmocny i martwych

wskrzesiłeś, bramy śmierci skruszyłeś i władzę otchłani zniosłeś jako Bóg. Przeto my, zrodzeni z ziemi, wysławiamy Ciebie z miłością, Zmartwychwstałego, który zniósł wrogie panowanie, zgubne dla wszystkich, i wskrzesił wszystkich w Ciebie wierzących, wybawiając świat od strzał węża i wrogiego oszustwa jako Bóg wszystkich.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Płacząc z powodu Twoje męki słońce przyodziało się w ciemność i pośród dnia na całej ziemi, Władco, światłość pociemniała, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Otchłań przyoblekła się, Chryste, w światłość przez zstąpienie Twoje, Praojciec zaś radością przepelniony pojawił się ciesząc i weseląc się, i zawołał: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Teotokion: Przez Ciebie, Matko Dziewico, jasna światłość zajaśniała całej ziemi, Ty bowiem zrodziłaś Stwórcę wszystkich, Boga. Błagaj Go, Najczystsza, aby nam, wiernym, zesłał wielkie miłosierdzie.

Inny kanon.

Hirmos: Niewypowiedziany cud! Ten, który w piecu zachował od ognia pobożnych młodzieńców, w grobie składany jest bez oddechu, martwy, dla zbawienia nas, śpiewających: „Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś!”

O jakże to przedziwny obraz! Ten, który Izrael wybawił z niewoli faraona, z własnej swej woli zostaje przezeń ukrzyżowany i niszczy okowy grzechów. Jemu to z wiarą śpiewamy: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Dzieci wielce nieprawych Ciebie, Zbawcę, ukrzyżowały na miejscu Czaszki, a Ty połamałeś bramy miedziane i okowy na zbawienie nas, wołających: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Ty, któraś zrodziła dawnej Ewy wyzwolenie z klątwy, Dziewico czysta, uwalniasz Adama. Przeto wraz z aniołami Ciebie i Syna Twego opiewamy i śpiewamy: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Trzech młodzieńców piec nie spalił, obrazując w ten sposób zrodzenie Twoje, Boży bowiem płomień Ciebie nie spalił, wcieliwszy się w Ciebie, i wszystkich nauczył wołać: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Błogosławiaj Ciebie krańce ziemi, Najczystsza Matko, jak to wyprorokowałaś, i oświeceni pełnymi światłości promieniami Twymi, i łaską, śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Zgubne zęby wpił we mnie wąż pełen zła, jednak skruszył je Twój Syn, Matko Boża, dając mi moc wołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Oczyszczeniem natury Ty jesteś, jedyna błogosławiona przez Boga, w swych ramionach nosiłaś bowiem Boga siedzącego na skrzydłach Cherubinów: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś,

wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Naród żydowski dawno temu zabijający proroków teraz zawiść uczyniła Bogobójczym, Ciebie na krzyżu podnosząc, Słowo Boże, które wywyższamy na wszystkie wieki.

Nie porzuciłeś kręgu niebieskiego i zstąpiłeś do otchłani całego podnosząc leżącego na gnojowisku człowieka, Chryste, Ciebie wywyższającego na wszystkie wieki.

Teotokion: Ze światłości poczęłaś Dawcę Światłości, Słowo, i zrodziwszy w niewypowiedziany sposób wysławiłaś się. Duch Boży bowiem zamieszkał w Tobie, Córko, przeto śpiewamy Tobie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Zadrżało z lęku niebo i zatrzęsły się fundamenty ziemi. Oto bowiem ze zmarłymi został policzony i w cudzym złożony małym grobie, Ten, który mieszka na wysokościach. Jego to błogosławcie młodzieńcy, wysławiajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki!

Uląkł się wszystkich słuch, że Najwyższy dobrowolnie przyjdzie na ziemię, moc otchłani zniszczy krzyżem i pogrzebem, i podźwignie wszystkich wołających: Dzieci błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Ustaje męka otchłani i jej królestwo zostaje poniżone, na krzyżu bowiem podniesionym na ziemi nad wszystkimi Bóg niszczy jej potęgę. Jego to dzieci błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

O niewypowiedziana Twoja, Chryste, przyjaźń do człowieka i niewypowiedziane łaski! Widząc bowiem mnie ginącego w ciemnicy otchłani, męki przecierpiawszy wybawiłeś. Przeto błogosławimy Ciebie, wszystkich Władcę, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

W pozłoconej szacie, jako Królową, Syn Twój oświeciwszy zorzą Ducha Ciebie po prawicy swojej postawi, Przeczysta, Jego to wywyższamy na wszystkie wieki.

Ten, który jednym pragnieniem stworzył świat, przyjął ciało z preczystego łona Twego z wysoka chcąc je odnowić: Jego to wywyższamy na wszystkie wieki.

Zjednoczywszy Słowo z ciałem, byłaś Bożym mieszkaniem, Przeczysta, zajaśniawszy jawnie światłością dziewictwa, przeto opiewamy Ciebie na wszystkie wieki.

Płonący złoty świecznik przedstawiał Ciebie, któraś w niewypowiedziany sposób przyjęła nieprzystępną Światłość, rozumem swoim wszystko oświecając, przeto Ciebie, Czysta, opiewamy na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana, ze stichosem: Czciгодniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Pozostając wolnym od cierpień, Słowo Boże, ciałem stałeś się wspólny cierpieniom, ale od cierpień uwolniłeś człowieka cierpiąc, Zbawco nasz, jedyny

bowiem jesteś niecierpięliwy i Wszechmocny.

Przyjąwszy zniszczenie śmierci ciało Twoje zachowałeś wolnym od zniszczenia, Twoja zaś życiodajna i Boża dusza, Władco, w otchłani nie była opuszczona, ale powstałeś jak ze snu i nas podźwignąłeś.

Triadikon: Boga Ojca, Syna współprzedwiecznego, wszyscy ludzie ustami czystymi sławimy, czcimy moc niewypowiedzianego i najślawniejszego Ducha Najświętszego, jedna bowiem jest wszechmocna Trójca nierozdzielna.

Inny kanon.

Hirmos: Nie płacz nade Mną, Matko, widząc w grobie Syna, którego w łonie poczęłaś bez nasienia, powstanę bowiem i wysławię się, i jako Bóg wyniosę w chwale tych, którzy nieustannie w wierze i miłości Ciebie wywyższają.

Chociaż i do grobu zstąpiłeś jako martwy, Dawco życia, to otchłani moc skruszyłeś, Chryste, podniosłeś ze sobą martwych, których ona pochłonęła i zmartwychwstanie jako Bóg dałeś wszystkim z wiarą i miłością Ciebie wywyższających.

Niech się raduje stworzenie i niech rozkwita jak krynica, Chrystus bowiem z martwych powstał jako Bóg. Zawołajmy więc: Gdzież teraz, śmierci, oścień Twój? Gdzież twoje, otchłani, zwycięstwo? Rzucił Ciebie na ziemię Ten, który podniósł nasz róg, jako wielce miłosierny.

Stauroteotokion: Nosisz wszystko noszącego i trzymasz jako Dzieciątko na rękach, a On wybawia nas z ręki walczącego wroga, Przeczysta Władczyni, i widzisz na drzewie krzyża podnoszonego, który nas podnosi z jamy złości.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Gwiazda z Jakuba jaśniejąc promieniami Bóstwa przez Ciebie, Najczystsza, zajaśniała trzymanym w ciemnościach, Chrystus Bóg, Słowo wcielone, przez które jesteśmy oświeceni i z zastępami niebios Ciebie wysławiamy.

Umocniwszy się Twoją mocą i łaską gorliwie z serca pieśń Tobie układam, a Ty przyjąwszy ją, Dziewico czysta, daj łaskę Twoją wielce świetlistą z niezniszczalnych skarbnic Bożych, Błogosławiona.

Utkawszy ciało okazałaś się jawnie mieszkaniem Bóstwa, w którym szatę ciała utkało Słowo, Bosko uczyniwszy moją postać, w którą przyoblekł się Zbawca wszystkich Ciebie wywyższających, czysta Dziewico.

Martwi teraz radują się zmartwychwstaniem przez Twoje niewypowiedziane i niedoścignione zrodzenie, Bogurodzico najczystsza, Życie bowiem w Tobie przyoblekło się w ciało, wszystkim zajaśniało i zniszczyło śmiertelną zniszczalność.

Po katabasji mała ektenia. Także: Święty Pan Bóg nasz. Eksapostilarion jutrzni.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 6:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwala ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Krzyż Twój, Panie, jest życiem i zmartwychwstaniem dla ludu Twego i w nim mając nadzieję Tobie, zmartwychwstałemu Bogu naszemu śpiewamy: Zmiłuj

się nad nami.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Pogrzeb Twój, Władco, raj otworzył rodzajowi ludzkiemu i od zniszczenia wybawieni Tobie, zmartwychwstałemu Bogu naszemu, śpiewamy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Z Ojcem i Duchem Chrystusa wywyższamy, z martwych powstałego, i do Niego wołamy: Ty jesteś naszym życiem i zmartwychwstaniem, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Trzeciego dnia, Chryste, powstałeś z grobu, jak jest napisane, podnosząc naszego Praojca. Przeto rodzaj ludzki sławi Ciebie i wyśpiewuje Twoje zmartwychwstanie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 6:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Panie, wielka i budząca bojaźń jest tajemnica zmartwychwstania Twego, tak bowiem wyszedłeś z grobu jak oblubieniec z komnaty weselnej, śmiercią zniszczywszy śmierć, aby uwolnić Adama. Przeto na niebiosach aniołowie weselą się i na ziemi ludzie wysławiają okazaną nam łaskawość Twoją, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

O nieprawi Żydzi, gdzież są pieczęcie i srebrniki, które daliście żołnierzom? Skarb nie został ukradziony, ale zmartwychwstał jako możny. Sami zaś zawstydzicie się, że odrzuciliście Chrystusa, Króla Chwały, który cierpiał i został pogrzebany, i powstał z martwych, Jemu to pokłońmy się.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

W zapieczętowanym grobie jakże dokonano kradzieży, o Żydzi? Postawiliście strażę i położyliście pieczęcie, lecz przez zamknięte drzwi przeszedł Pan. Albo uznacie Go za martwego, albo pokłońcie się Jemu jako Bogu, śpiewając z nami: Chwała, Panie, krzyżowi Twemu i zmartwychwstaniu Twemu.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Niewiasty z wonnościami płacząc przyszły do Twego grobu, który przyjął Życie, i niosąc mirrę pragnęły namaścić preczyste ciało Twoje. Znalazły zaś pełnego światłości anioła, siedzącego na kamieniu i do nich mówiącego, i głoszącego: Dlaczego oplakujecie Tego, który z boku wytoczył światu życie? Dlaczego jako martwego szukacie w grobie Nieśmiertelnego? Raczej idźcie ogłosić uczniom Jego chwalebne zmartwychwstanie, radość dla całego świata, którym i nas oświeciwszy, Zbawco, daj oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Chwała, stichera Ewangelii. I teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś. Wielka doksolgia.

Także troparion zmartwychwstania:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom

Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny wielce Miłosierny.

TON 7

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy i trzy stichery zmartwychwstania, ton 7. Poemat Jana Damasceńskiego.

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wyznawał imię Twoje.

Przyjdźcie, rozradujmy się w Panu, który skruszył władzę śmierci i oświecił rodzaj ludzki, z bezcielesnymi wołajmy: Zbawco nasz, chwała Tobie.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Krzyż przecierpiałeś dla nas, Zbawco, i pogrzeb, śmiercią zaś jako Bóg śmierć utrupiłeś, przeto kłaniamy się Twemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Apostołowie widząc zmartwychwstanie Stwórcy dziwili się, śpiewając chwałę anielską. Ta chwała jest kościelna, to jest bogactwo królestwa, cierpiący za względu na nas Panie, chwała Tobie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 7:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Chociaż i wzięty zostałeś, Chryste, przez nieprawych mężów, lecz Ty jesteś moim Bogiem i nie powstydzę się. Bity byłeś po plecach, nie odwracając się od tego, do krzyża przygwoźdzony zostałeś i nie taję: Zmartwychwstaniem Twoim chlubię się, śmierć bowiem Twoja jest życiem moim, Wszechmocny i miłujący człowieka Panie, chwała Tobie.

Stichos: Jeśli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Chrystus, wypełniając prorocstwo Dawida, na Syjonie odkrył uczniom wielkość swoją, okazał siebie chwalebny i zawsze sławionym z Ojcem i Duchem Świętym. Najpierw bowiem bezcielesny jako Słowo, potem zaś dla nas wcielony i zabity jako człowiek z władzą zmartwychwstał jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Zstąpiłeś, Chryste, do otchłani, jak i zechciałeś, zrzuciłeś śmierć jako Bóg i Władca, i zmartwychwstałeś trzeciego dnia, podnosząc ze sobą Adama z więzów otchłani i zniszczenia, wołającego i mówiącego: Chwała zmartwychwstaniu Twemu, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

W grobie położony zostałeś jako śpiący, Panie, i zmartwychwstałeś trzeciego dnia jako możny w sile, podnosząc ze sobą Adama ze zniszczenia śmierci jako Wszechmocny.

Stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 2:

Prosomion: Kiedy z drzewa.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Ty jesteś radością aniołów, Ty jesteś chwałą ludzi, Ty jesteś wiernych nadzieją, Władczyni chwalebna, Orędowniczko nasza. Do Ciebie przybiegamy w

każdej potrzebie, albowiem modlitwami Twymi od strzał wrogich, zgubnych dla duszy, i od wszelkich bólów wszyscy zostajemy wybawieni, opiewający Ciebie, Oblubienico Boga.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Ty, Bogurodzico, jesteś moją nadzieją, Ty jesteś moją orędowniczką, murem obronnym i ucieczką, Władczyni chwalebna, któraś Boga w ciele bez męża zrodziła, Zbawiciela. Ty modlitwami Twymi wybaw nas z niewoli pokus i bied, jedyna ucieczko chrześcijan.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Ukróć dążenia ciała mego, wygaś płomień żądz moich, zabierz ode mnie złe pragnienia moje, Bogurodzico, wyrwij moje złe nawyki z wszelkich więzów biesowskich, abym w ciszy serca i w niecierpliwości duszy mojej w pieśniach słał Ciebie, Chwalebna.

Chwała, i teraz. Teotokion: Stałaś się Matką w nadprzyrodzony sposób, Bogurodzico, pozostając przy tym Dziewicą, co przewyższa słowa i rozum, a cudu Twego zrodzenia język wypowiedzieć nie może. Sławne jest Twoje poczęcie, Czysta, niedościgniony jest obraz zrodzenia, jeśli bowiem Bóg zechce, zwyciężony zostaje porządek natury. Przeto wszyscy znając Ciebie, Matko Boża, modlimy się do Ciebie gorliwie, módl się o zbawienie dusz naszych.

Także: Pogodna światłości, prokimenon dnia: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony, ciąg dalszy jak zwykle.

Na stichownie stichery według alfabetu, ton 7:

Zmartwychwstałeś z grobu, Zbawco świata, i podźwignąłeś ludzi z ciałem Twoim: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Przyjdźcie, pokłońmy się powstałemu z martwych, który wszystkich oświecił, wyzwolił nas z niewoli otchłani, przez swoje zmartwychwstanie trzeciego dnia dał nam życie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Do otchłani zstąpiłeś, Chryste, śmierć zniewoliłeś i trzeciego dnia zmartwychwstałeś nas wskrzeszając, sławiących Twoje powstanie w mocy, Panie, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Jako budzący bojaźń objawiłeś się, Chryste, leżąc w grobie jako śpiący, zmartwychwstałeś zaś trzeciego dnia jako silny, Adama wskrzesiłeś wołającego: Chwała zmartwychwstaniu Twemu, jedyny Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Pod Twoją opiekę, Władczyni, przybiegamy, wszyscy zrodzeni z ziemi, wołając do Ciebie: Bogurodzico, nadziejo nasza, wybaw nas z niezmiernych grzechów i zbaw dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, mówimy:

Troparion zmartwychwstania, ton 7:

Zniszczyłeś krzyżem Twoim śmierć, otworzyłeś łotrowi raj, płacz niewiast niosących wonności utuliłeś i Apostołom nauczać kazałeś, albowiem zmartwychwstałeś, Chryste Boże, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Mając w Tobie nadzieję jako w skarbnicy naszego zbawienia, Chwalebna, z rowu i głębin grzechów wyprowadź nas, Ty bowiem zbawiłaś winnych grzechu rodząc zbawienie nasze, będąc przed zrodzeniem Dziewicą i w zrodzeniu, i po zrodzeniu także pozostając Dziewicą.

Następnie rozesłanie.

W NIEDZIEĘ NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg, troparion zmartwychwstania, ton 7: Zniszczyłeś krzyżem Twoim śmierć.**

Chwała, i teraz. Teotokion: Mając w Tobie nadzieję.

Zwykła recytacja Psalterza.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 7:

Życie w grobie spoczęło i pieczęć na kamieniu położono, jako Króla śpiącego żołnierze strzegą Chrystusa, aniołowie zaś sławią jako nieśmiertelnego Boga, niewiasty wołają: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Chryste Boże, który przez Twój pogrzeb na trzy dni zniewoliłeś śmierć i zniszczonego człowieka życiodajnym powstaniem Twoim wskrzesiłeś jako Przyjaciel człowieka, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Do Chrystusa, Boga naszego, dla nas ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, który zrzucił władzę śmierci, nieustannie módl się, Dziewico, aby zbawił dusze nasze.

Po drugiej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 7:

Pomimo zapieczętowanego grobu, zajaśniałeś z grobu, Chryste Boże, życie nasze, i mimo zamkniętych drzwi stanąłeś pośród uczniów, zmartwychwstanie wszystkich, przez nich ducha prawego odnawiając dla nas, z wielkiego Twego miłosierdzia.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Niewiasty ze łzami niosąc mirrę zdążyły do grobu, w którym żołnierze strzegli Ciebie, Króla wszystkich, i mówiły do siebie: Kto odsunie nam kamień? Zmartwychwstał Wielkiej Rady Anioł, który zdeptał śmierć, Wszechmocny Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, Łaski Pełna, Bogurodzico Dziewico, przystani i orędowniczko rodzaju ludzkiego, w Ciebie bowiem wcielił się Wybawiciel świata, albowiem jesteś jedyną Matką i Dziewicą, zawsze błogosławiona i chwalebna, módl się do Chrystusa, aby dał pokój całemu światu.

Hypakoe, ton 7: Ty, który przyjąłeś naszą postać i przecierpiałeś w ciele krzyż, zbaw mnie zmartwychwstaniem Twoim, Chryste Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Anabatmi, ton 7. Antyfona 1:

Niewolę Syjonu, przez oszustwo osiągniętą, odwróciłeś, Zbawco, i mnie ożyw, zabierając niewolnicze żądze.

Kto w znoju sieje bóle postu ze łzami, ten radośnie garściami zbierze plony, zawsze żywy pokarm.

Chwała, i teraz. Święty Duch jest źródłem Bożych skarbów, z Niego mądrość, rozum, bojaźń, Jemu chwała i sława, cześć i panowanie.

Antyfona 2:

Jeśli to nie Pan zbuduje duchowy dom, na próżno trują się budowniczy, gdyż ani ich czyny, ani słowo nie spełnią się.

Jako owoc łona święci przez natchnienie rodzą tradycje ojców, usynowienie.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha wszystko się staje, jest bowiem wszystkich Bogiem, nad wszystkim panuje, Światłość nieprzystępna, życie wszystkich.

Antyfona 3:

Lękający się Pana znajdą drogi życia, teraz i zawsze cieszą się chwałą niezniszczalną.

Wokół stołu Twego jako gałązki widząc lwiątko Twoje, raduj się i wesel, prowadząc je do Chrystusa, Przywódcy Pasterzy.

Chwała, i teraz. Święty Duch daje głębię darów, bogactwo chwały, rządzeń głębia wielka, Współślawiony z Ojcem i Synem, posłużmy Jemu.

Prokimenon, ton 7: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich. Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje. Także: Wszystko, co oddycha. Ewangelia zmartwychwstania, Psalm 50 i ciąg dalszy.

Kanon ku czci Zmartwychwstania. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Na znak Twój na obraz ziemi przemieniła się przedtem łatwo rozlewająca się natura wody, Panie. Przeto po suchym lądzie wędrował Izrael śpiewając Tobie pieśń zwycięską.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Osądzona została śmiertelna męka przez drzewo, niesprawiedliwie na śmierć skazany, Panie, stąd też księżę ciemności Ciebie nie zwyciężywszy sprawiedliwie został wygnany.

Otchłań przybliżyła się do Ciebie i nie mogąc zębami zetrzeć ciała Twego, sama szczęki sobie skruszyła. Dlatego też, Zbawco, śmiertelne choroby zniszczywszy, trzeciego dnia zmartwychwstałeś.

Teotokion: Rozwiązane zostały bóle Pramatki Ewy, boleści bowiem uniknąwszy bez męża zrodziłaś. Przeto znając Ciebie, Bogurodzico Przeczysta, wszyscy Ciebie sławimy.

Inny kanon ku czci krzyż i zmartwychwstania. Ton 7:

Pieśń 1

Hirmos: Głębią morza Pan pokrył faraona z rydwanami, krusząc w wojnach wysoko podniesioną prawicę, śpiewajmy Jemu, albowiem się wysławiał.

Dwa życiodajne źródła wytoczył nam na krzyżu Zbawiciel ze swego przebitego boku. Śpiewajmy Jemu, albowiem się wysławił.

Chrystus, oczekiwane śmiertelnych, w grobie zamieszkał, zmartwychwstał trzeciego dnia i dał niezniszczalność. Jemu śpiewajmy, albowiem się wysławił.

Teotokion: Jedyną Dziewicą okazałaś się także po zrodzeniu, Stwórcę bowiem wcielonego zrodziłaś światu, przeto wszyscy Tobie mówimy: Raduj się.

Inny kanon ku czci Bogurodzicy,
mający akrostych według alfabetu. Ton 7:
Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Łaskawa Dziewico, któraś zrodziła nieskończoność, duszę moją oświeć promieni Twych jaśnieniem, abym godnie wyśpiewał cudów Twoich nieskończoność.

Widząc nas, zranionych strzałą grzechów, Słowo jako dawca łask, łaskami otoczył. Przeto w niewypowiedziany sposób Najwyższy Bóg zjednoczył się w Tobie z ciałem, Najświętsza.

Przez śmierć była zniewolona ludzka natura, zniszczalna i śmiertelna, Władczyni, Ty zaś Życie poczęłaś i oto ze zniszczenia podniosłaś ją do życia.

Pieśń 3

Hirmos: Na początku niebiosa wszechwładnym Słowem Twoim umocniłeś, Panie, Zbawco, wszystko uczyniłeś, i Bożym Duchem dałeś im całą ich moc, umocnij mnie na trwałej opoce wyznania Twego.

Ty wstąpiłeś na drzewo, za nas dobrowolnie cierpiąc, Łaskawy Zbawco, i cierpisz ranę, orędowniczkę pojednania i zbawienia dla wiernych, przez którą pojednaliśmy się, Łaskawco, z Twoim Rodzicielem.

Ty oczyściłeś mnie z rany duszy zranionej ukąszeniem węża, Chryste, i pokazałeś mi światłość, dawniej leżącemu w ciemności i zniszczeniu, przez krzyż bowiem zstąpiłeś do otchłani i mnie wskrzesiłeś.

Teotokion: Przez modlitwy Twej nieznającej męża Matki daj światu pokój, Zbawco, i sławiących Ciebie uczyni godnymi Twojej niewypowiedzianej sławy.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który niebiosa umocniłeś Słowem i ziemi fundamenty utwierdziłeś na licznych wodach, umocnij mój rozum wolą Twoją, Przyjacielu człowieka.

Ty, któryś na krzyżu cierpienia przecierpiał i łotrowi otworzył raj, jako Łaskawca i Bóg umocnij mój rozum w woli Twojej, jedyny Przyjacielu człowieka.

Ty, któryś trzeciego dnia powstał z grobu i życie światu zajaśniało, jako życia Dawca i Bóg umocnij mój rozum w woli Twojej, jedyny Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Dziewico Matko Miriam, Ty Boga bez nasienia poczęłaś i od klątwy wybawiłaś Ewę, módl się do Wcielonego w Ciebie Boga, aby zbawił owczarnię swoją.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Wąż, który wypełznął z Edenu, zwiódł mnie pragnieniem przebóstwienia i rzucił na ziemię, ale Bóg miłosierny i z natury łaskawy otoczywszy łaską uczynił bogiem, gdy wcielił się w łono Twoje i stał się mnie podobnym, Matko Dziewico.

Błogosławiony jest owoc łona Twego, Dziewico Bogurodzico, wszystkich radości, bowiem zrodziłaś radość całemu światu i wesele zaprawdę rozpedzające ból grzechu, Niewiasto Boża.

Bogurodzico Dziewico, zrodziłaś nam życie wieczne, światłość i pokój, ukrócając przez wiarę i wyznanie łaski walkę dawnych ludzi z Bogiem Ojcem.

Pieśń 4

Hirmos: Łona Ojca nie porzuciłaś i zstąpiłaś na ziemię, Chryste Boże, usłyszałem o tajemnicy Opatrzności Twojej i wysławiłem Cię, jedyny Przyjacielu człowieka.

Wcielony w Dziewicę swoje plecy wydał na rany dla grzesznego sługi i bity był niewinny Władca, rozwiązując moje grzechy.

Stojąc przed sądem przestępczych sędziów jako osądzony, badany był i policzkowany umocnioną ręką Ten, który stworzył człowieka jako Bóg i sprawiedliwie sędzi ziemię.

Teotokion: Zaprawdę jako Matka Boża módl się do Stwórcy Twego i Boga, aby skierował mnie do zbawczej przystani chwalebego Jego pragnienia, Najczystsza.

Inny kanon.

Hirmos: Kontemplując Twoje przyjście, Chryste, prorok zawołał w czasach ostatecznych: Usłyszałem o mocy Twojej, Panie, że Ty przyszedłeś zbawić wszystkich pomazańców Twoich.

Nie znający grzechu Panie, ze względu na grzech wcieliłeś się przyjmując to, co obce, aby zbawić świat i zniszczyć oszustwo prześladowcy.

Na krzyżu podwyższony zostałaś i Praojca Adama grzech rozwiązałaś, albowiem przyszedłeś, aby zbawić wszystkich pomazańców Twoich.

Teotokion: Ty rodzisz się z Dziewicy, umierasz i ożywasz Adama, który zbłądził w swych myślach, albowiem śmierć uległa się mocy Twojej, przyszedłeś bowiem zbawić wszystko to, co jest zniszczone.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Cąła wybrana i piękna okazałaś się Bogu przed stworzeniem światłości, Chwalebna, oświeć śpiewających Twojej światłości.

Boga zrodziłaś ludziom, Czysta, wcielonego w czyste łono Twoje, który wybawia z wielu grzechów tych, którzy z miłością sławią i czczą Ciebie, Matko Dziewico.

Dokonując kapłańską posługę duchowa natura Temu, który z Ciebie zajaśniał, Chwalebna, w niewypowiedzianej tajemnicy zrodzenia Twego teraz jest nauczana, Błogosławiono.

Pieśń 5

Hirmos: Noc nie jest światłością dla niewiernych, Chryste, dla wiernych zaś jest oświeceniem w słodczy słów Twoich, przeto dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Za Twoje sługi zostajesz wydany, Chryste, i cierpisz policzkowanie za tych, którzy w wolności śpiewają Twemu orędownictwu: Dla Ciebie czuwam od poranku i opiewam Twoje Bóstwo.

Boską Twoją mocą, Chryste, niemoc ciała zniszczyłeś i przez zmartwychwstanie okazałeś się zwycięzcą śmierci, Zbawco.

Teotokion: Boga zrodziłaś, czysta Matko, w Ciebie chwalebnie wcielonego,

gdyż nie poznałaś łoża małżeńskiego i rodzisz ze Świętego Ducha.

Inny kanon.

Hirmos: Panie Boże mój, od godzin nocnych czuwając do Ciebie modłę się: Daj mi odpuszczenie grzechów moich i ku światłości Twoich nakazów skieruj drogi moje, modłę się.

Kiedy zostałeś policzony z nieprawymi, podniesiony zostałeś na miejscu Czaszki, gwiazdy skryły się, ziemia zadrżała i rozdarła się zasłona świątyni, okazując odpadnięcie Żydów.

Ciebie, któryś zniszczył całą wielką moc prześladowcy niezbadaną mocą Twego Bóstwa i martwych wskrzesiłeś przez Twoje zmartwychwstanie, sławimy pieśniami.

Teotokion: Matko Króla i Boga, chwalebna Bogurodzico, ześlij oczyszczenie grzechów tym, którzy w wierze i miłości Ciebie zawsze sławią w pochwalnych pieśniach.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Jakub zobaczył drabinę na wysokościach umocnioną i nauczył się Twego obrazu, Oblubienico Dziewicza, przez Ciebie bowiem Bóg stał się wspólny ludziom, najczystsza Władczyni.

Teraz, Dziewico, otrzymaliśmy przez Ciebie zbawienie wieczne i gorliwie wołamy do Ciebie: Raduj się, Oblubienico Boga, i Twoją światłością rozradowani w pieśniach Ciebie sławimy, Chwalebna.

Jedyną Ciebie Oblubieniec pośród cierni znalazł krynice, Dziewico, jaśniejąca blaskiem czystości i światłością dziewictwa, i jako Oblubienicę przyjął, Najczystsza.

Pieśń 6

Hirmos: Pływając w poszumie życiowych trosk, pogrążony przez grzechy ze mną podróżujące i będąc rzucony bestii niszczącej dusze, jak Jonasz wołam do Ciebie, Chryste: Uratuj mnie ze śmiertelnej głębi.

Wspomniały Ciebie dusze zamknięte w otchłani porzuconych sprawiedliwych i modliły się o Zbawienie do Ciebie: Daj je mieszkańcom otchłani przez swój krzyż, przychodząc jako Łaskawy.

Ku Twojej duchowej i nie ręką ludzką uczynionej świątyni, zburzonej przez cierpienia, lękał się spojrzeć chór Apostołów, lecz wbrew nadziei pokłonił się, wszędzie głosząc zmartwychwstanie.

Teotokion: Obraz Twego niewypowiedzianego zrodzenia, Najczystsza, Dziewico, Oblubienico Boga, ze względu na nas któż z ludzi powiedzieć może? Jakże Bóg, nieopisane Słowo, zjednoczywszy się z Tobą, z Ciebie stał się ciałem?

Inny kanon.

Hirmos: Jonasz z wnętrza otchłani zawołał: „Wyprowadź ze zniszczenia życie moje”, my zaś do Ciebie wołamy: „Wszchemocny Zbawco, zmiłuj się nad nami”.

Dobrowolnie podwyższony zostałeś na krzyżu, Zbawco, wraz z niewoliłeś władzę i na krzyżu przygwoździłeś, zapis grzechów, o Dobry.

Z martwych powstałeś, Zbawco, władczo wskrzeszając rodzaj ludzki, dałeś nam życie i niezniszczalność jako Przyjaciel człowieka.

Teotokion: Do tego, którego zrodziłaś w nieopisany sposób, Boga naszego, nie przestawaj modlić się do Niego, Bogurodzico, o wybawienie z nieszczęść

śpiewających Tobie, zawsze czysta Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie zmartwychwstania.

Obrazy Pisma i prorocze widzenia jawnie Ciebie głosiły, chcącą zrodzić Łaskawcę wszystkich stworzeń, Czysta, która często i w różny sposób wspomagasz wiernie śpiewających Tobie.

Dawno temu dzięki chytremu atakowi zabójcy ludzi pierwszy stworzony Adam odpadł od rajskiej Bożej słodyczy, ale nieznająca męża znowu go podniosła rodząc Tego, który wybawi nas z przestępstwa.

Ten, który pragnieniem Bożym, stwórczą mocą wszystko powołał z nicości, z łona Twego, Czysta, wyszedł i będących w ciemnościach śmierci mającymi w Bogu swe źródło oświecił błyskawicami.

Kontakion, ton 7: Nie może już władza śmierci utrzymać ludzi, Chrystus bowiem zstąpił, krusząc i niszcząc jej moce. Związana zostaje otchłań, prorocy zgodnie radują się, Zbawca stanął mówiąc do mających wiarę: Wyjdźcie, wierni, ku zmartwychwstaniu.

Ikos: Dzisiaj w dole zadrżała otchłań, otchłań i śmierć przed jednym z Trójcy, ziemia zatrzęsła się, zaś bramy otchłani widząc Ciebie przeraziły się, całe stworzenie z prorokami weseląc się śpiewa Tobie, Wybawcy, pieśń zwycięstwa, Bogu naszemu, który teraz zniszczył moc śmierci. Zawołajmy i zakrzyknijmy do Adama, i do pochodzących od Adama: Drzewo znowu Ciebie wyprowadzi. Chodźcie, wierni, ku zmartwychwstaniu.

Pieśń 7

Hirmos: Piec ognisty młodzieńcy dawno temu okazali toczącym rosę, jedynego Boga opiewając i mówiąc: Wywyższany, chwalebny ojców Bóg.

Przez drzewo uśmiercony został Adam gdy dobrowolnie przekroczył przykazanie, przez posłuszeństwo zaś Chrystusowe znowu jest odnaleziony, ze względu bowiem na mnie krzyżowany jest chwalebny Syn Boży.

Ciebie, Chryste, powstałego z grobu, całe stworzenie opiewa, Ty bowiem rozkwitłeś życie będącym w otchłani, zmarłym dałeś zmartwychwstanie, będącym w ciemnościach sławną światłość.

Teotokion: Raduj się, córo zniszczalnego Adama, raduj się, jedyna Oblubienico Boga, raduj się, przez którą zostało odpędzone zniszczenie, któraś zrodziła Boga, do którego módl się, Czysta, o zbawienie nas wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Do pieca ognistego wrzucone czcigodne dzieci ogień na rosę przemieniły, śpiewając tak wołały: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Ty, któryś na drzewie krzyża stąpił oścień śmierci i włócznią swego boku zniszczył zapis przestępstwa Adama, błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Ty, którego bok został przebity i kroplami Bożej krwi oczyścił ziemię splamioną krwią kultu bożków, błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych.

Teotokion: Przed zajaśnieniem słońca zajaśniał światu Chrystus, Rodzicielko

Boga, wybawiający z ciemności i oświecający poznaniem Boga wszystkich wołających: Błogosławiony jesteś Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

W różnorodnych szatach, Ciebie, mającą pozłoczone sprzęty, umiłował Stwórcą Twój i Pan, Dziewico, wywyższany ojców Bóg i chwalebny.

Oczyszczający kamień dawno temu przyjął Izajasz, Córo, widząc w tym znak zrodzenia Twego, wywyższanego ojców Boga i chwalebnego.

Prorocy dawno temu widząc znaczące obrazy Twego Bożego zrodzenia radośnie śpiewając wołali: Wywyższany ojców Bóg i chwalebny.

Pieśń 8

Hirmos: Niespalanym przez ogień okazał się na Synaju krzew, objawiając Boga jękającemu się i wolno mówiącemu Mojżeszowi, a trzech młodzieńcy niezwykłą Bożą gorliwość w ogniu okazali śpiewając: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Przeczysty Baranek-Słowo został zabity za świat i zakończył składanie ofiar według Zakonu, oczyściwszy z grzechu jako Bóg zawsze wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Niezniszczalne nie było przed męką przyjęte przez Stworzyciela ciało nasze, po męce i zmartwychwstaniu stało się niedostępnym zniszczeniu i odnawia śmiertelnych, wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Twoje czyste i nieskalane zrodzenie, Dziewico, oczyści skalanie i brud świata, gdyż stałaś się przyczyną naszego pojednania z Bogiem, Przeczysta, przeto Ciebie, Dziewico, wszystkie dzieła błogosławią i wywyższają na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Jedynemu niemającemu początku Królowi Chwały, którego błogosławią niebieskie moce i drżą zastępy anielskie, śpiewajcie kapłani, ludzie błogosławcie Go na wieki.

Temu, który dobrowolnie przecierpiał męki, zechciał być przygwożdżonym do krzyża i zniszczył moce otchłani, śpiewajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Temu, który zniszczył władzę śmierci, z grobu w chwale zmartwychwstał i zbawił rodzaj ludzki, śpiewajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Jedynemu Łaskawcy, Przedwiecznemu Słowu, w dniach ostatecznych zrodzonemu z Dziewicy, który rozwiązał dawną klątwę, śpiewajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie zmartwychwstania.

Cudowną światłością zrodzenia Twego świat oświeciłaś, Rodzicielko Boga, prawdziwego Boga w objęciach Twoich nosiłaś, który oświeca wiernych zawsze wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pobożnie opiewamy łono Twoje, Czysta, które pomieściło Boga wcielającego się w niewypowiedziany sposób i które daje poznanie Bożego

oświecenia wszystkim zawsze wołającym wiernym: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pełnymi światła światłości Twego blasku, Rodzicielko Światłości, uczyniłaś śpiewających Tobie, czysta Bogurodzico. Okazałaś się bowiem mieszkaniem Światłości oświecającej światłością wołających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, z: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Rodząca niezniszczalność i najchytrzejszemu Słowu ciało dająca, Matko nieznająca męża, Dziewico Bogurodzico, przybytku niemającego granic nieogarnionego Stworzyciela Twego, Ciebie wywyższamy.

Wy, którzy przypisujecie Bóstwu cierpienie, zamilknijcie wszyscy obco mędrkujący, Pana Chwały bowiem ciałem ukrzyżowano, nie ukrzyżowano zaś natury Bożej, albowiem w dwóch naturach jedyne wywyższamy.

Wy, którzy nie wierzycie w cielesne zmartwychwstanie, idąc do grobu Chrystusa nauczcie się, że zostało uśmiercone i znowu zmartwychwstało ciało Dawcy życia na umocnienie wiary w ostateczne zmartwychwstanie, w którym mamy nadzieję.

Triadikon: Nie Boże trójce, ale Hipostazy, ani też jedną osobę i bóstwa nie czcimy, i odrzucamy tak dzielących. My zaś odważnie głosimy zjednoczenie dwóch natur, które wywyższamy.

Inny kanon.

Hirmos: Matka Boża i Dziewica, rodząca i dziewicą znowu będąca, nie jest to rzecz natury, lecz Bożej łaskawości, przeto jako jedyną godną Bożych cudów Ciebie zawsze uwielbiamy.

Światłość ze Światłości, Ojcowskie jaśnienie chwały, Przedwiecznie jaśniejący w ciemnościach ludzkiemu życiu zajaśniał Chrystus i rozegnał przesładującą nas ciemność. Jego to, wierni, nieustannie wywyższamy.

Widząc w Chrystusie cierpienia cielesne i moc Bóstwa, mędrkujący o jednej złożonej naturze niechaj się zawstydzą, On bowiem jako człowiek umiera i powstaje jako Stwórca wszystkiego.

Miro jest dla martwych, dla żywego zaś śpiew, łzy umierającym, Życiu zaś wszystkich przynieście pieśń niewiasty, do której głosiciel zmartwychwstania zawołał, ogłaszając zmartwychwstanie Chrystusa.

Teotokion: Nie znam poza Tobą innego Boga, woła do Ciebie Kościół: Spośród niewiernych narodów mnie wybrałeś jako swoją Oblubienicę, daj przeto, Słowo, wiernym zbawienie, zrodzonym Twymi modlitwami, Łaskawco.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Radości wiecznej orędowniczką i wesela okazałaś się zawsze Dziewico, Córo, rodząc Wybawiciela dla czczących Go w prawdzie i duchu Bożym jako Boga wybawiającego.

Dawid, Twój Praojciec, Przeczysta, śpiewając nazywa Ciebie arką świątyni Bożej, mieszczącą w nadprzyrodzony sposób Boga będącego w łonie Ojcowskim. Jego to, wierni, nieustannie wywyższamy.

Zaprawdę przewyższyłaś całe stworzenie, Córo, Stwórcę bowiem wszystkich cielesnie nam zrodziłaś, przeto jako Matka jedynego Władcy odnosisz nad wszystkimi pierwotne zwycięstwo.

Po katabasji mała ektenia. Także: **Święty Pan Bóg nasz. Następnie eksapostilarion jutrzni.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 7:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Chrystus powstał z martwych rozbiwszy więzy śmierci, głosząc ziemi wielką radość, śpiewajcie, niebioso, Bożą chwałę.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy, pokłońmy się świętemu Panu Jezusowi, jedynemu bezgrzesznemu.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Nie przestaniemy kłaniać się zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem wybawił nas z nieprawości naszych, święty Pan Jezus objawił zmartwychwstanie.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Cóż oddamy Panu za wszystko, co nam uczynił? Dla nas Bóg pośród ludzi, dla zniszczonej natury Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, dla niewdzięcznych Łaskawca, dla niewolników Wyzwoliciel, dla tych, którzy siedzieli w ciemnościach Słońce Sprawiedliwości, na krzyżu niecierpiętlivy, w otchłani światłość, w śmierci życie, zmartwychwstanie dla upadłych. Do Niego zawołajmy: Boże nasz, chwała Tobie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 7:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Bramy otchłani skruszyłeś, Panie, śmierci władzę zniszczyłeś wielką mocą Twoją i wskrzesiłeś umarłych, którzy od wieków spali w ciemnościach, przez Boże i chwalebne zmartwychwstanie Twoje, jako Król wszystkich i Bóg Wszechmocny.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Przyjdźcie, rozradujmy się w Panu i rozweselmy się w Jego zmartwychwstaniu, albowiem wyrwał martwych z nierozzerwalnych więzów otchłani i dał światu, jako Bóg, życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Dlaczego odrzuciliście kamień węgielny, o wielce nieprawi żydzi? To jest Ten, którego Bóg postawił na Syjonie, który z kamienia wytoczył na pustyni wodę i nam wytacza ze swego boku nieśmiertelność. On jest kamieniem, który oderwał się od góry dziewiczej bez żądy mężczyzny. Syn Człowieczy przychodzi do Starodawnego na obłokach niebieskich, jak powiedział Daniel, i wieczne jest Jego królestwo.

Chwała. Stichera Ewangelii. I teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś, wielka doksologia.

Także troparion zmartwychwstania:

Dzisiaj zbawienie świata, śpiewamy powstałemu z grobu Przywódcy życia naszego. Zniszczył bowiem śmiercią śmierć, dał nam zwycięstwo i wielkie

miłosierdzie.

Ektenie i rozesłanie.

TON 8

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do **Panie, wołam do Ciebie** dodajemy dziesięć sticher i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 8:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Wieczorną pieśń i duchową służbę Tobie, Chryste, przynosimy, albowiem zechciałeś zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Panie, Panie, nie odrzucaj nas od Twego oblicza, ale zechciej zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Raduj się święty Syjonie, matko Kościołów, przybytku Boga, Tyś bowiem pierwszy przyjął odpuszczenie grzechów przez zmartwychwstanie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 8:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Słowo Boga, zrodzone przed wiekami, w czasach ostatecznych dobrowolnie wcieliło się w nieznaną małżeństwa, przecierpiał śmiertelne ukrzyżowanie i dawno temu uśmierconego człowieka zbawił swoim zmartwychwstaniem.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez któreś uwolnił ród Adama z cierpień otchłani i dał światu jako Bóg życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Chwała Tobie, Chryste Zbawco, Synu Boży Jednorodzony, przygwożdżony do krzyża i powstały z grobu trzeciego dnia.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Sławimy Ciebie, Panie, który dobrowolnie dla nas przecierpiałeś krzyż i kłaniamy się Tobie, Wszechmocny Zbawco. Nie odrzucaj nas od Twego Oblicza, lecz usłysz i zbaw nas zmartwychwstaniem Twoim, Przyjacielu człowieka.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 4:

Prosomion: Jako mężni.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Anielskie chóry Ciebie, Matko Boża, sławią, bowiem Boga zrodziłaś, Przczysta, który jest zawsze współistotny Ojcu i Duchowi, i anielskie zastępy powołał z niebytu swoim pragnieniem. Módl się do Niego, aby zbawił i oświecił dusze tych, którzy Ciebie prawowiernie jako Bogurodzicę wysławiamy.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Modłę się i przypadam do Ciebie jako do źródła uświęcenia, szczerolotej arki oświecanej duchem Bożym. Oddaną żądzę i przeklętą duszę moją oświeć, Bogurodzico, wybawiając mnie z gorzkiej męki biesowskiej i pokazując mi drogę zbawienia bez żadnych zgorszeń.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Kiedy ustawione zostaną trony i otwarte księgi, czyny oskarżone, i każdy stanie obciążony i obnażony, cały drżąc z obawy przed gniewem Boga i Jego sprawiedliwym osądzeniem, wtedy oszczędź mnie, Władczyni, godnego wszelkiej męki, i wyrwij z wszelkiego sądu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Król niebieski z przyjaźni do człowieka pojawił się na ziemi i żył z ludami. Od Dziewicy bowiem czystej otrzymał ciało i z Niej przyszedł na ziemię. Jeden jest Syn, różny co do natur, ale nie co do Hipostazy. Przeto głosimy, że On jest zaprawdę doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem, Chrystus, nasz Bóg, do którego módl się, Matko Oblubienico Dziewicza, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Wejście. Pogodna światłości. Prokimenon dnia: Pan zakrólował, i ciąg dalszy jak zwykle.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 8:

Wstąpiłeś na krzyż, Jezu, który zstąpiłeś z niebios. Przyszedłeś bowiem na śmierć, Życie nieśmiertelne, do będących w ciemnościach Światłość prawdziwa, do upadłych zmartwychwstanie wszystkich, nasze oświecenie i Zbawco nasz, chwała Tobie.

Także inne stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Sławimy Chrystusa powstałego z martwych, duszę bowiem i ciało przyjąwszy, cierpienia od niej odciął, gdy bowiem przezczystą duszą swoją zstąpił do otchłani, wtedy zniewolił otchłań. W grobie zaś zniszczenia nie doznało święte ciało Zbawiciela dusz naszych.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

W psalmach i pieśniach sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez które uwolniłeś nas od cierpień otchłani i jako Bóg zesłałeś życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

O niedościgniony Władco wszystkich, Stwórco niebios i ziemi, który cierpiąc na krzyżu mnie wytoczyłeś niecierpiętność. Pogrzeb zaś przyjąwszy i zmartwychwstawszy w chwale, wskresiłeś Adama wszechmocną ręką. Chwała Twemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia, przez które dałeś nam życie wieczne i oczyszczenie grzechów jako jedyny Łaskawy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Oblubienico dziewicza, któraś Boga w niewypowiedziany sposób poczęła w ciele, Matko Boga Najwyższego, przyjmij modlitwy sług Twoich, Najczystsza, wszystkim dając oczyszczenie grzechów. Teraz przyjmując nasze modlitwy módl się o zbawienie nas wszystkich.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz:

Troparion zmartwychwstania, ton 8:

Z wysokości zstąpiłeś, Łaskawco, przyjąłeś pogrzeb na trzy dni, aby nas uwolnić od cierpień, życie i zmartwychwstanie nasze, Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, który dla nas zrodziłeś się z Dziewicy i ukrzyżowanie przecierpiałeś, Dobry, śmiercią zrzuciwszy śmierć i zmartwychwstanie objawiłeś jako Bóg, nie gardź tymi, których stworzyłeś ręką

Twoją. Okaż Twoją przyjaźń do człowieka, Miłosierny, przyjmij Tę, która zrodziła Ciebie, Bogurodzicę, modlącą się za nami, i zbaw, Zbawco nasz, ludzi, którzy stracili wszelką nadzieję.

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg**, troparion zmartwychwstania: **Z wysokości zstąpiłeś, dwa razy. Chwała, i teraz.**

Teotokion: **Ty, który dla nas zrodziłeś się z Dziewicy. Także zwykła recytacja Psalterza.**

Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 8:

Powstałeś z martwych, Życie wszystkich, i jaśniejący anioł zawołał do niewiast: Przestańcie płakać, głoscie apostołom i wołajcie śpiewając, albowiem zmartwychwstał Chrystus Bóg, który zechciał jako Bóg zbawić rodzaj ludzki.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Powstawszy zaprawdę z grobu, nakazałeś sprawiedliwym niewiastom głosić Apostołom zmartwychwstanie, jak i jest napisane, a szybki Piotr stanął przed grobem i widząc w nim światłość uląkł się. Przeto zobaczywszy całuny, a nie Boże ciało w nich leżące, z wiarą zawołał: Chwała Tobie, Chryste Boże, albowiem zbawiasz wszystkich, Zbawco nasz, jesteś bowiem jasnością Ojca.

Chwała, i teraz. Teotokion: Opiewajmy bramę niebios i arkę, najświętszą górę, świetlisty obłok, niebieską drabinę, duchowy raj, Ewy wybawienie, ziemi całej wielki skarb, albowiem w Niej stałeś się dla świata odpuszczeniem dawnych grzechów. Przeto zawołajmy do Ciebie: Módl się do Syna Twego i Boga, aby dał odpuszczenie grzechów pobożnie kłaniającym się świętemu zrodzeniu Twemu.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci zmartwychwstania, ton 8:

Zbawco, ludzie opieczętowali Twój grób, anioł odsunął kamień od wejścia, niewiasty widziały powstałego z martwych i one głosiły uczniom Twoim na Syjonie, albowiem zmartwychwstałeś, Życie wszystkich, i rozwiązałeś więzy śmierci: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Pogrzebalną mirrę przyniosły niewiasty i usłyszały z grobu anielski głos: Przestańcie płakać i zamiast bólu przyjmijcie radość, zawołajcie śpiewając: Oto zmartwychwstał Pan, który jako Bóg zechciał zbawić rodzaj ludzki.

Chwała, i teraz. Teotokion, który śpiewamy stojąc, z bojaźnią i pobożnie:

Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie, aniołów chóry i ludzki ród. O święta świątynio i raju duchowy, dziewictwa chlubo, w Ciebie wcielił się Bóg i Dziecięciem był przedwieczny Bóg nasz. Wnętrznosci bowiem Twoje tronem uczynił i łono Twoje większym było od nieba. Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie.

Hypakoe, ton 8: Niewiasty z wonnościami stojąc przed grobem Dawcy życia szukały pośród martwych nieśmiertelnego Boga i przyjąwszy od anioła zwiastowaną radość, głosiły Apostołom: Oto zmartwychwstał Chrystus Bóg,

dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 8:

Antyfona 1:

Od młodości mojej wróg mnie kusi, słodyczą pali mnie, a ja mając w Tobie nadzieję, Panie, zwyciężam go.

Nienawidzący Syjonu niech będą jako trawa jeszcze przed wyrwaniem, gdyż Chrystus Bóg zniszczy ich w męczarniach.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi, którym wszystko żyje, światłości ze światłości, wielkiemu Bogu, śpiewajmy Jemu, Ojcu i Słowu.

Antyfona 2:

Serce moje niechaj okryje się bojaźnią Twoją i pokornie rozważa, abym wywyższając się nie odpadł od Ciebie, Szczodry.

Ci, którzy mają nadzieję w Panu, nie ulękną się wtedy, gdy wszyscy będą sądzeni i męczeni.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha każdy, kto rzeczy Boże widzi i prorokuje, czyni najwyższe cuda, śpiewając w Trzech Osobach jednemu Bogu. Chociaż bowiem i potrójnie jaśniej, jednej natury jest Bóstwo.

Antyfona 3:

Wzywam Ciebie, Panie, zważ, nakłoń dla mnie ucha Twego gdy wołam, i oczyść, zanim mnie stąd zabierzesz.

Do swojej matki ziemi odchodzi każdy, znowu jest rozwiązany, przyjąwszy męki lub cześć świętych.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha teologia, jedność Trójświęta, Ojciec bowiem bez początku, z Niego rodzi się Syn Przedwieczny i Duch współtronujący, z Nimi tożsamy w naturze, od Ojca jaśniejący.

Antyfona 4:

Cóż teraz jest dobre lub cóż jest piękne? Aby bracia żyli razem, takim bowiem Pan obiecał życie wieczne.

Z natury swojej, która zdobi krynice traw, nakazuje, że nie należy o nic się troszczyć.

Chwała, i teraz. Przez Ducha Świętego, jasności przyczyną utrzymywany jest świat cały. Bóg bowiem Duch jest Ojcu i Synowi współistotny i współpanujący.

Prokimenon, ton 8: Pan zakrólował na wieki, Bóg twój, Syjonie z pokolenia na pokolenie. **Stichos:** Chwal, duszo moja, Pana, będę chwalić Pana w życiu moim. **Wszystko, co oddycha, Ewangelia zmartwychwstania.** Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy. **Psalm 50.**

Kanon ku czci zmartwychwstania. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Faraona przesładowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu laska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Jakże nie dziwić się wszechmocnemu Bóstwu Chrystusa? Z cierpień bowiem tocząc wszystkim wiernym niecierpiętlivość i niezniszczalność, z boku zaś świętego źródło nieśmiertelności kapiące, a z grobu życie zawsze będące.

Anioł godny Boga teraz zjawił się niewiastom, nosząc świetliste obrazy

naturalnej niematerialnej czystości i głosząc światłość zmartwychwstania:
Zmartwychwstał Pan!

Teotokion: Rzeczy sławne mówią o Tobie w pokoleniach i pokoleniach, Boga Słowo bowiem w łonie ogarnęłaś, czystą zaś pozostając, Bogurodzico Mario. Przeto wszyscy Ciebie czcimy, po Bogu opiekunkę naszą.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Rozwarły się bramy boleści i przerazili się odźwierni otchłani widząc, że w głębię otchłani zstąpił Ten, który na wysokościach całą przewyższa naturę.

Zadziwiły się chóry anielskie widząc na tronie ojcowskim posadzoną upadłą ludzką naturę, zamkniętą w otchłaniach ziemi.

Teotokion: Ciebie, Oblubienico Dziewicza, Matko, nieustannie sławią chóry anielskie i ludzkie, Stwórcę bowiem wszystkich jako Dzieciątko nosiłaś w swoich objęciach.

Kanon ku czci Bogurodzicy.

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławiał.

Przezczysta Bogurodzico, Ty zrodziłaś w sposób przekraczający naturę zawsze będące wcielone Słowo Boże, przeto śpiewamy Tobie.

Dziewica rodzi Chrystusa, winną latorośl, Życionośnego Pana, który toczy dla całego świata krople słodczy zbawienia.

Bogurodzico, ród Adama podniesiony przez Ciebie do przewyższającego rozum szczęścia, godnie Ciebie sławi.

Katabasja: Otworzę me usta i napelnię się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i wyśpiewam, radując się, Jej wejście do świątyni.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Adam został osądzony za spożycie grzechu i zbawczym cierpieniem Twego ciała został usprawiedliwiony, Chryste, sam bowiem nie byłeś winny śmiertelnego ukąszenia, Bezgrzeszny.

Światłość zmartwychwstania zajaśniała będącym w ciemności i siedzącym w cieniu śmierci, Bóg mój Jezus, i swoim Bóstwem mocno związawszy naczynia otchłani, rozbił je.

Teotokion: Okazałaś się większą od Cherubinów i Serafinów, Bogurodzico, Ty bowiem jedyna przyjęłaś do Twego łona nieogarnionego Boga, Najczystsza. Przeto Ciebie, Czysta, wszyscy wierni, w pieśniach sławimy.

Inny kanon.

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórcu, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Wcześniej odrzuciłem przykazanie, Panie, i wygnałeś mnie od siebie, ale we mnie wcieliwszy się przez posłuszeństwo nauczyłeś i w siebie wcieliłeś ukrzyżowaniem.

W Mądrości wszystko wiedząc, Panie, rozumem Twoim umocniłeś

otchłanie i uczyniłeś godnymi zmartwychwstania przez uniżenie Twoje, Słowo Boże, tych, którzy są stworzeni na Twój obraz.

Teotokion: Panie, który cieleśnie wcieliłeś się w Dziewicę, objawiłeś się ludziom i mogli widzieć Ciebie, a Ją okazałeś prawdziwą Bogurodzicą i pomocą wiernych, jedyny Przyjacielu człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Daj nam pomoc przez Twoje modlitwy, Najczystsza, chytrą odpierając okrutne napaści.

Bogurodzico, Tyś była naprawieniem błędu Pramatki Ewy, rodząc światu Przywódcę życia, Chrystusa.

Przepasz mnie mocą, Najczystsza, albowiem zaprawdę Boga zrodziłaś w ciebie, Ojca hipostatyczną moc.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś Iona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Tyś mnie, wroga, bardzo umiłował, Tyś przez przedziwne wyniszczenie zstąpił na ziemię, Łaskawy Zbawco, ostatniej mej hardości nie odrzuciłeś i przebywając na wysokości przeczystej Twojej chwały poprzednio czi pozbawionego wysławiłeś.

Któż to nie ulęknie się, Władco, widząc cierpieniem niszczącego śmierć, przed krzyżem uciekające zniszczenie i przez śmierć otchłani pozbawioną bogactwa, Bożą mocą Twoją, ukrzyżowanego. Przedziwna to rzecz, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Tyś jest wiernych pochwałą, Oblubienico Dziewicza, Tyś jest orędowniczką, Tyś ucieczką chrześcijan, murem warownym i przystanią. Do Syna bowiem Twego modły zanosisz, Najczystsza, i wybawiasz z nieszczęść tych, którzy w wierze i miłości znają Ciebie jako czystą Bogurodzicę.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławiłem Twoje Bóstwo.

Do krzyża przygwoździli Ciebie dzieci przestępców Zakonu, Chryste Boże, przez który zbawiłeś, jako Łaskawy, sławiących Twoje cierpienia.

Powstałeś z grobu i wszystkich martwych będących w otchłani wskrzesiłeś i oświeciłeś jako Łaskawca sławiących Twoje zmartwychwstanie.

Teotokion: Do Boga, którego zrodziłaś, przeczysta Mario, módl się, aby dał sługom Twoim przebaczenie grzechów.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ty, która zrodziłaś kłosa życiodajny, nieorana niwo, dający światu życie, Bogurodzico, zbawiaj śpiewających Tobie.

Wszyscy głosimy Ciebie najczystsza, Bogurodzico, oświeceni przez Pana, zrodziłaś bowiem Słońce Sprawiedliwości, zawsze Dziewico.

Oczyść naszą niewiedzę jako bezgrzeszny i daj pokój Twój światu, Boże, dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Przecierpiałeś ubranie w purpurę przed męką Twoją, Zbawco, wyśmiany pokrywasz obnażenie pierwszego stworzonego, nie mające podobieństwa, i nagi przygwożdżony zostałeś ciałem do krzyża, Chryste, zwlekając szatę śmiertelności.

Ty z pyłu śmierci podniosłeś moją upadłą naturę, zmartwychwstając i czyniąc ją niestarzejącą się, Chryste, okazałeś znowu jako królewski obraz, błyszczący niezniszczalnym życiem.

Teotokion: Najczystsza, ponieważ masz matczyną odwagę wobec Syna Twego, przeto prosimy, abys nie odrzuciła orędowania za nami, Twoimi krewnymi, albowiem Ciebie jedyną, my chrześcijanie, przedkładamy Władcy jako modlitewne oczyszczenie.

Inny kanon.

Hirmos: Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.

Mocą krzyża Twego, Chryste, kieruj nami, do Ciebie bowiem przypadamy, abys obdarzył nas pokojem, Przyjacielu człowieka.

Kieruj życiem naszym, Boże nasz, opiewających Twoje zmartwychwstanie i daj nam pokój, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Ubłagaj, Czysta, Syna Twego i Boga naszego, Oblubienico Dziewicza, Mario Przeczysta, aby zesłał nam, wiernym, wielkie miłosierdzie.

Inny kanon.

Hirmos: Czuwając od poranku wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Utul burzę żądź moich, któraś Boga zrodziła, Żywiciela i Pana.

Przy zrodzeniu Twoim, Przeczysta Dziewico, posługują chóry aniołów i zgromadzenia ludzi.

Mario, Bogurodzico, Oblubienico Dziewicza, nadzieje wrogów uczyn marnością i śpiewających Tobie rozraduj.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyść mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Przez drzewo silnie powalił mnie przywódca zła, Ty zaś, Chryste, podniesiony na krzyżu, powaliłeś silnego i zawstydziłeś go, upadłego zaś podniosłeś.

Ty łaską otoczyłeś Syjon, zajaśnawszy z nowego grobu Stary Testament dopełniłeś jako Łaskawy, Bożą Twoją krwią, i teraz króluj w nim na wieki.

Teotokion: Niech zostaniemy wybawieni z okrutnych grzechów przez modły Twoje, czysta Rodzicielko Boga, i niech otrzymamy, Przeczysta, Bożą Światłość, w Ciebie w niewypowiedziany sposób wcielonego Syna Bożego.

Inny kanon.

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem smutki moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modłę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Ręce rozpostarłeś na krzyżu uleczając dobrowolnie wyciągniętą w Edenie rękę pierwszego człowieka, z własnej woli zakosztowałeś żółci i zbawiłeś, Chryste, jako wszechwładny tych, którzy sławią Twoje cierpienia.

Wybawca od śmierci zakosztował dawnego osądzenia, aby tym zniszczyć królestwo zniszczenia i zstąpiwszy do otchłani Chrystus zmartwychwstał, i jako wszechmocny zbawił opiewających Jego zmartwychwstanie.

Teotokion: Nie przestawaj modlić się za nami, przeczysta Bogurodzico Dziewico, albowiem Ty jesteś wiernych umocnieniem. Nadzieją i miłością Twoją umacniamy się, i sławimy w niewypowiedziany sposób wcielonego w Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Szatę podaj mi jasną, który przyodziewasz się światłością jak szatą, wielce miłościwy Chryste, Boże nasz.

Ogłaszamy Ciebie, wierni, Bogurodzico, świątynią Bożą i arką, pałacem uduchowionym i bramą niebios.

Niszczyciel grobów, jako Bóg, najwyższej czci godne zrodzenie Twoje, Mario, Oblubienico Dziewicza, wielbiony jest bowiem z Ojcem i Duchem.

Słowo Boże Ciebie, Bogurodzico, okazało zrodzonym z ziemi niebieską drabiną, przez Ciebie bowiem zstąpiło do nas.

Kontakion, ton 8:

Prosimion: Jako początki.

Powstałeś z grobu, martwych podźwignąłeś i Adama wskrzesiłeś, Ewa raduje się w Twoim zmartwychwstaniu i tryumfują krańce ziemi z Twego powstania z martwych, wielce miłosierny.

Ikos: Wielce cierpliwy, który zniewoliłeś królestwo otchłani i martwych wskrzesiłeś, niewiasty niosące wonności spotkałeś i zamiast smutku przyniosłeś im radość, i Apostołom Twoim okazałeś zwycięskie swoje znamiona, Zbawco, Dawco życia i Oświecenie stworzeń, Przyjacielu człowieka, przeto świat raduje się z Twego powstania z martwych, wielce miłosierny.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego nigdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Chwalebne wyniszczenie Boże, bogactwo Twego ubóstwa, Chryste, zadziwia aniołów, widząc Ciebie przygwożdżonego do krzyża, aby zbawić z wiarą wołających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

W Boskim Twym zstąpieniu światłością napełniłeś otchłań i odpędzona została przedtem prześladowcza ciemność. Z niej powstałi odwieczni więźniowie, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Triadikon: Wszystkich Pana, jedynego Syna Jednorodzonego chwalebne Ojca błogosławimy i głosimy jedyne, znając pochodzącego od Ojca Ducha prawego, współistotnego i współwiecznego.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Tróję płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, proroczy Boże, na drzewie bowiem zostałeś podniesiony i przywołałeś wszystkich z wiarą wołających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Powstałeś z grobu jak ze snu, Szczodry, wszystkich wybawiłeś od zniszczenia, stworzenie przyjmuje wiarę głoszoną przez Apostołów zmartwychwstania: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Równe Rodzicowi, współmocne i współwieczne Słowo w łonie Dziewicy z Ojca błogosławieństwa i Ducha staje się człowiekiem: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

W dziewicze wcielony łono objawił się na zbawienie nasze, przeto znając Twoją Matkę jako Bogurodnicę, prawowiernie wołamy: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zrodziłaś laskę z pokolenia Jessego, Dziewico błogosławiona, owoc przynosząc, kwiat zbawczy z wiarą wołających do Syna Twego: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Mądrością i mocą Bożą napełniła wszystkich hipostatyczna Mądrość Najwyższego, Bogurodrico, z wiarą Tobie śpiewających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Boża moc Jezusowego Bóstwa w nas pobożnie zajaśniała, ciałem bowiem zakosztował za wszystkich śmierci krzyżowej i zniszczył moc otchłani. Jego to dzieci nieustannie błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ukrzyżowany powstał, a pełen pychy upadł, upadły i skruszony poprawił się, zniszczenie zostało odrzucone i niezniszczalność zakwitła, życie bowiem pochłonęło to, co było martwe, dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Triadikon: Trójświatliste Bóstwo jednym jaśnieje promieniem z jednej trójhipostatycznej natury: Rodzic bez początku, wspólnej Jemu natury Słowo Ojca i królujący współistotny Duch, dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Zwyciężyły oprawcę i były płomieniem łaski Twojej, do przykazań Twoich bardzo przyłgnęły dzieci, wołając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Na drzewie dla mnie ręce wyciągnąłeś obnażony, wzywając mnie, abym swoją nagość przykrył mądrze na Boży sposób: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wieki.

Z głębin otchłani dźwignąłeś mnie, upadłego, i uczciłeś wspaniałą chwałą tronu Rodziciela: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie Pana i wywyższajcie Go na wieki.

Teotokion: Jesteś, Dziewico, córką upadłego Adama, Boga zaś Matką, który odnowił ludzką naturę: Jego to opiewają wszystkie dzieła jako Pana i wywyższają na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Króla niebios, któremu śpiewają wszystkie wojska anielskie, chwalcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wygaś skierowane na nas rozpalone i ogniste strzały wrogów, albowiem Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

W nadprzyrodzony sposób zrodziłaś, Dziewico, Stwórcę i Zbawcę, Boga Słowo, przeto Tobie śpiewamy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Oświeciwszy Ciebie i uczyniwszy jaśniejącą promieniami, wcielona w Ciebie nieprzystępna Światłość okazała Ciebie świecą na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, ze stichosem: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Ulękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Twoja Boża i nie mająca początku natura jest prosta, a stała się złożoną przez przyjęcie ciała, w sobie samym ją uczyniłeś, Słowo Boże, i cierpiełeś jako człowiek będąc niecierpiętliwym Bogiem, przeto Ciebie w dwóch naturach nierozdzielnych i niepomieszanych wywyższamy.

Będąc Ojcu równym według Bożej natury, według natury byłeś też człowiekiem, uniżyłeś się do Boga Najwyższego sługi i powstałeś z grobu dając zrodzonym z ziemi łaskę Ojca, którego według natury Boga i Władcę z Tobą wszyscy wywyższamy.

Teotokion: O Dziewico, Matko Boża, okazałaś się rodzącą w ciele w nadprzyrodzony sposób Boga Słowo, które Ojciec zrodził z serca swego przed wszystkimi wiekami jako Łaskawy, Syna, którego teraz czcimy jako większego od ciała, chociaż przyoblekł się w ciało.

Inny kanon.

Hirmos: Każda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego unżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przyczystą Bogurodzicę wierni uwielbiamy.

Wiemy o Tobie, że jesteś Bożym Synem według natury, poczętym w łonie Bogurodzicy, który dla nas stał się człowiekiem i widząc Ciebie na krzyżu w ludzkiej cierpiącego naturze, niecierpiętliwego zaś jako będącego Bogiem wywyższamy.

Zniszczona została smutna ciemność, z otchłani zajaśniało bowiem Słońce Sprawiedliwości oświecając wszystkie krańce ziemi, jaśniejący Boską światłością niebieski człowiek, ziemski Bóg, którego w dwóch naturach wywyższamy.

Pokonuj, zwyciężaj i króluj, Synu Bogurodzicy, lud izraelski karząc, walczący z nami, jako oręż niezwyciężony dając przychodzącym do Ciebie krzyż

z włócznieą.

Inny kanon.

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z bezielesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Radością i weselem napełniona jest pamięć Twoja, przychodzącym toczysz uleczenie i tym, którzy pobożnie głoszą Ciebie Bogurodzicą.

Śpiewamy psalmy, Łaski Pełna, i przynosimy Tobie okrzyk “Raduj się”, Ty bowiem wszystkim wytoczyłaś radość.

Piękny wyrósł owoc Twój, Bogurodzico, nie zniszczenia wszystkich orędownik, ale życia, w wierze Ciebie wywyższamy.

Po katabasji mała ektenia i: **Święty Pan Bóg nasz. Następnie eksapostilarion jutrzni.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 8:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwala ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Panie, chociaż stałeś przed sądem, sądzony przez Piłata, to jednak nie odstąpiłeś od tronu z Ojcem na nim zasiadając i powstałeś z martwych świat wyzwoliwszy z niewoli wroga jako Szczodry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Panie, jako oręż przeciwko diabłu dałeś nam krzyż Twój, drży bowiem i trzęsie się nie mogąc spoglądać na Jego moc, albowiem martwych wskrzesza i śmierć zniszczył, przeto kłaniamy się Twemu pogrzebowi i zmartwychwstaniu.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Panie, chociaż jako martwego w grobie położyli Cię żydzi, to jako Króla śpiącego żołnierze Ciebie strzegli i jako Życia skarbnicę opieczętowali pieczęcią, ale zmartwychwstałeś i dałeś niezniszczalność duszom naszym.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Anioł Twój, Panie, głosząc zmartwychwstanie przestraszył strażę, niewiastom zaś zwiastował mówiąc: Po cóż szukacie żywego pośród umarłych? Zmartwychwstał jako Bóg i dał życie światu.

Inne stichery Anatoliosa, ton 8:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Cierpiałeś na krzyżu, niecierpiętlivy w Bóstwie, pogrzebanie przyjąłeś na trzy dni, aby nas uwolnić z wrogiej niewoli, i zwyciężywszy śmierć nas ożywiłeś, Chryste Boże, Twoim zmartwychwstaniem, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Kłaniam się i sławię, i opiewam, Chryste, Twoje powstanie z grobu, przez które wyzwoiliłeś nas z nie do ruszenia więzów otchłani i dałeś światu jako Bóg życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Twój opieczętowny grób, który przyjął Życie, strzegli przestępcy Zakonu ze strażą. Ty zaś jako nieśmiertelny Bóg i najpotężniejszy, zmartwychwstałeś trzeciego dnia.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Gdy doszedłeś, Panie, do bramy otchłani i ją skruszyłeś, zniewolony tak

zawołał: Któż jest Ten, który nie zostaje osądzony w otchłaniach ziemi i jak jeniec może zniszczyć śmiertelne więzienie? Przyjąłem Go jako martwego i drzę jako przed Bogiem. Wszechmocny, zmiłuj się nad nami.

Chwała. Stichera Ewangelii. **I teraz.** Teotokion: **Błogosławiona jesteś.** Wielka doksologia.

Także troparion zmartwychwstania:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny wielce Miłosierny.

Także ektenie i rozesłanie.

EKSAPOSTILARIONY I EOTINONY

Eksapostilariony autorstwa cesarza Konstantyna.

Eotinony autorstwa cesarza Leona Filozofa.

EWANGELIA 1:

Eksapostilarion 1, ton 1: **Z** uczniami wejdźmy na górę Galilejską, aby w wierze zobaczyć Chrystusa, który mówi: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Przyjmijmy, jak naucza wszystkich chrzcić w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha, i jak obiecuje pozostać z uczniami aż do skończenia świata.

Teotokion, ton 1: **Z** uczniami radowałaś się, Bogurodzico Dziewico, gdy zobaczyłaś Chrystusa zmartwychwstałego z grobu trzeciego dnia, jak i przepowiedział. Objawił się Apostołom nauczając i ukazując rzeczy lepsze, i nakazując chrzcić w Ojcu, Synu, i Duchu, abyśmy mieli wiarę w Jego zmartwychwstanie i sławili Ciebie, Dziewico.

Eotinon 1, ton 1: **W** drodze do swego wniebowstąpienia Pan stanął przed uczniami idącymi na górę i pokłonili się Jemu. Dał im władzę, aby nauczali wszędzie i głosili wszystkim stworzeniom pod niebem Jego powstanie z martwych i wniebowstąpienie. Obiecał im, że na wieki pozostanie z nimi, On, który jest samą prawdą, Chrystus Bóg i Zbawiciel dusz naszych.

EWANGELIA 2:

Eksapostilarion 2, ton 2: Ujrzawszy odwalony kamień niewiasty niosące wonności rozradowały się, gdyż spostrzegły w grobie siedzącego młodzieńca, który im powiedział: Patrzcie, Chrystus zmartwychwstał, powiedzcie o tym Piotrowi i uczniom. Niech idą na górę Galilejską, tam im się objawi, jak to powiedział swym przyjaciołom.

Teotokion, ton 2: Anioł przyniósł Dziewicy swoje pozdrowienie, Chryste, sprzed Twego poczęcia. Anioł odwalił kamień od Twego grobu, dając zamiast smutku znaki niewypowiedzianej radości. Inny zaś na miejscu śmierci głosi Ciebie, Dawcę życia, i Ciebie wielbi, głosząc niewiastom i uczniom zmartwychwstanie.

Eotinon 2, ton 2: Niewiasty niosące wonności przyszły z Marią i gdy wąpiły czy będą mogły spełnić swe pragnienie, ujrzały kamień odsunięty i Boski młodzieniec utulił ból ich serca. Powiedział bowiem, że powstał Jezus Pan. Przeto powiedzcie uczniom to polecenie, aby szli do Galilei i zobaczyli Go, powstałego z martwych jako Dawcę życia i Pana.

EWANGELIA 3:

Eksapostilarion 3, ton 3: Niech nikt nie wąpi, że zmartwychwstał Chrystus, albowiem objawił się Marii, a potem był widziany, gdy szedł na wieś. Objawił się jeszcze jedenastu uczniom siedzącym przy stole i posłał ich, aby chrzcili, po czym wzniósł się na niebo, skąd i przyszedł, umacniając głoszenie słowa wieloma znakami.

Teotokion, ton 3: Słońce, Tyś zajaśniało dzisiaj z grobu jak Oblubieniec z

komnaty weselnej, zniewoliłeś otchłań i zniszczyłeś śmierć, dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła, ześlij nam światłość, światłość, która oświeca serca i dusze, światłość, która wszystkich kieruje na ścieżki Twoich nakazów i na drogę pokoju.

Eotinon 3, ton 3: Uczniowie nie wierzyli Marii Magdalenie, gdy głosiła im zmartwychwstanie i objawienie Chrystusa, i ganili ją z powodu zatwardziałości swych serc, ale umocnieni przez znaki i cuda, zostają posłani, aby głosić. A Ty, Panie, wzniosłeś się do przedwiecznej światłości Ojca, oni zaś głosili wszędzie słowo, potwierdzając je cudami. Przeto tym oświeceni, sławimy Twoje powstanie z martwych, Panie, Przyjacielu człowieka.

EWANGELIA 4:

Eksapostilarion 4, ton 4: Jaśniejąc łaskami widzimy stojących w życiodajnym grobie mężów w błyszczących szatach i niewiasty niosące wonności upadłe na twarze. Przyjmijmy zmartwychwstanie Władcy nieba, przybiegnijmy do grobu Życia z Piotrem i zadziwiwszy się dokonaniem, ujrzyjmy Chrystusa.

Teotokion, ton 4: Panie, który głosiłeś radość, smutek Prarodzców przemieniłeś, wnosząc w świat radość Twego zmartwychwstania. Przeto, Dawco życia, przez Tę, która Ciebie zrodziła, ześlij światłość Twych łask, oświecając nasze serca, byśmy Tobie śpiewali: Bogoczłowieku, Chwała Twemu zmartwychwstaniu, Przyjacielu człowieka.

Eotinon 4, ton 4: Wczesnym rankiem niewiasty przyszły na Twój grób, Chryste, ale nie znalazły upragnionego ciała. Widząc przeto ich niepokój obecni tam mężowie w błyszczących szatach powiedzieli do nich: Dlaczego Żywego szukacie pośród umarłych? Powstał, jak i sam przepowiedział; dlaczego nie wspomnacie Jego słów? Uwierzywszy więc głóście to, co ujrzeliście, ale uczniowie myśleli, że to nie jest prawda, tak dalecy byli od zrozumienia, jednak Piotr biegnie do grobu i zobaczywszy wysławi Twoje cuda, nawrócony przez Ciebie.

EWANGELIA 5:

Eksapostilarion 5, ton 5: Chrystus, Życie i Droga, powstał z martwych, Kleofasowi i Łukaszowi towarzyszył w drodze i dał się im poznać w Emaus przy łamaniu chleba. Ich dusze i serca były gorące, gdy mówił do nich w drodze i tłumaczył Pisma, że miał cierpieć. Z nimi wołamy: Zmartwychwstały, zjawiłeś się Piotrowi!

Teotokion, ton 5: Opiewam niezmierzone Twoje miłosierdzie, Stwórco mój, który wyniszczyłeś siebie, aby zstąpić i zbawić okaleczoną ludzką naturę. Jako Bóg zechciałeś urodzić się z czystej Dziewicy, według mojej natury, i zstąpić aż do otchłani, chcąc mnie zbawić. Dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła, Władco szczodrobliwu.

Eotinon 5, ton 5: Jakże mądre są Twe zrządzienia, Chryste! Jakże Ty jedynie poprzez puste całuny pozwoliłeś zrozumieć Piotrowi Twoje powstania? Idąc rozmawiałeś z Łukaszem i Kleofasem, ale rozmawiając nie objawiłeś im, Kim jesteś. Przeto i wyrzucają Tobie niewiedzę jako jednemu z mieszkańców

Jeruzalem, ale Ty przekreślając zupełnie ich plany, wszystko czynisz na pożytek stworzenia i odkrywasz im prorocтва o sobie, a kiedy błogosławiłeś chleb, pozwoliłeś im się poznać, chociaż i przedtem serca ich rozpałały się do poznania Ciebie. A Twoim uczniom, zebranych w Wieczerniku, jawnie już głosiłeś Twoje zmartwychwstanie, przez które zmiłuj się nad nami.

EWANGELIA 6:

Eksapostilarion 6, ton 6: Zbawco, pokazując, że jesteś człowiekiem według natury, stanąłeś pośrodku uczniów powstawszy z grobu, spożyłeś pokarm i uczyłeś ich chrztu pokuty. A gdy wzniosłeś się do niebieskiego Ojca, obiecałeś uczniom zesłać Pocieszyciela, Najwyższy Bogu i Człowieku, chwała Twemu zmartwychwstaniu!

Teotokion, ton 6: Stwórca stworzenia i Bóg wszystkich przyjął ludzkie ciało z Twojej przeczystej krwi, Najświętsza Dziewico, i moją uleczoną naturę uczynił nową, Ciebie pozostawiając czystą przed i po zrodzeniu. Przeto z wiarą wysławiamy Ciebie, wołając: Raduj się, Władczyni świata!

Eotinon 6, ton 6: Chryste, Ty jesteś zaprawdę Bożym pokojem dla ludzi, Ty, który dajesz uczniom pokój po zmartwychwstaniu. Napełniłeś ich bojaźnią, gdyż myśleli, że widzą ducha, ale Ty rozproszyłeś bojaźń ich dusz, pokazawszy swoje ręce i nogi, a gdy jeszcze wątpili, skosztowałeś pokarmu i wspominając nauki otworzyłeś im rozum, aby zrozumieli Pisma. Obiecałeś im też Obietnicę Ojca, i pobłogosławiwszy ich odszedłeś do nieba. Przeto wraz z nimi kłaniamy się Tobie, Panie, chwała Tobie!

EWANGELIA 7:

Eksapostilarion 7, ton 7: Kiedy Maria powiedziała, że zabrali Pana, Piotr wraz z drugim uczniem Chrystusa, którego Pan miłował, pobiegł do grobu. Przybiegli obaj i ujrzeni tylko leżące w głębi całuny, i oddzielnie leżącą chustę. Przeto zachowali milczenie aż do ujrzienia Pana.

Teotokion, ton 7: Jakże wielkie i sławne rzeczy uczyniłeś dla mnie, Chryste wielce miłosierny! Z młodej Dziewicy urodziłeś się niewypowiedzianie i krzyż podjąłeś, i śmierć przecierpiałeś, zmartwychwstałeś w sławie i naszą naturę uwolniłeś od śmierci. Chwała, Chryste, Twojej sławie, chwała mocy Twojej!

Eotinon 7, ton 7: Jeszcze ciemno i wczesnie, dlaczego Mario stoisz przy grobie, tyle ciemności mając w myślach? Ty przyszłaś zobaczyć miejsce, gdzie był złożony Jezus, pytasz o to. Ale widząc całun i chustę, jak uczniowie biegnący do grobu, znalazłaś zmartwychwstanie, a my wspominamy Pisma o tym, i z nimi, i przez nich uwierzywszy, sławimy Ciebie, Chryste, Dawco życia.

EWANGELIA 8:

Eksapostilarion 8, ton 8: Maria zdziwiła się, dwóch aniołów ujrzawszy w grobie, i nie poznawszy Chrystusa, pytała Go jako ogrodnika: Panie, gdzie położyłeś ciało mego Jezusa? A gdy na Jego słowo poznała w Nim samego Zbawcę, usłyszała: Nie dotykaj mnie, odchodzę do Ojca, powiedz o tym braciom.

Teotokion, ton 8: Dziewico, Ty zrodziłaś w niewypowiedziany sposób jednego z Trójcy, w dwóch naturach i dwóch wolach, ale jednego w Osobie. Módl się zawsze do Niego za tych, którzy z wiarą Ciebie wywyższają, aby zostali wybawieni ze wszelkich napaści wrogów, albowiem wszyscy do Ciebie teraz przybiegamy, Władczyni, Bogurodzico.

Eotinson 8, ton 8: Maria nie nadaremno przelewa łzy, bowiem staje się godną, aby pouczali ją aniołowie, i aby ujrzała samego Jezusa, ale ma jeszcze ziemskie myśli, przeto zostaje oddalona od dotknięcia Chrystusa, ale zostaje posłana jako Twoja wysłanka, aby uczniom nieść dobrą nowinę i Twój powrót do dziedzictwa Ojca. Wraz z nią i nas uczynь godnymi ujrzenia Ciebie, Władco Panie.

EWANGELIA 9:

Eksapostilarion 9, ton 5: Gdy wszedłeś przy drzwiach zamkniętych, napełniłeś Apostołów Duchem Świętym, tchnąwszy pokój i powiedziałaś im, że mogą wiązać i rozwiązywać grzechy, a po ośmiu dniach pokazałeś swój bok i rękę Tomaszowi, a my z nim wołamy: Ty jesteś mój Pan i mój Bóg!

Teotokion, ton 5: Gdy swego Syna ujrzałaś zmartwychwstałego z grobu po trzech dniach, Oblubienico Boga, Dziewico Najświętsza, odrzuciłaś wszelki ból, który podjęłaś jako Matka widząc Go cierpiącym. Radością napełniłaś się z Jego uczniami, czcisz Go i wielbisz. Przeto i teraz wybaw tych, którzy wyznają Ciebie jako Bogurodzicę.

Eotinson 9, ton 5: Oto w czasach ostatecznych, w późny sobotni wieczór, stanąłeś, Chryste, przed swymi przyjaciółmi i jeden cud umacniając drugim, przez Twoje wejście przy zamkniętych drzwiach, umacniasz wiarę w Twoje powstanie z martwych. Napełniłeś uczniów radością i Duchem Świętym, dałeś im władzę odpuszczania grzechów. Nie zostawiłeś też Tomasza pogrążonym w burzy niewiary. Przeto i nam daj prawdziwy rozum i odpuszczenie grzechów, Łaskawy nasz Panie!

EWANGELIA 10:

Eksapostilarion 10, ton 6: Ongiś Morze Tyberiadzkie natchnęło Tomasza na połów ryb wraz z synami Zebedeusza, Natanaelem, Piotrem i dwoma innymi. Gdy wrzucili swoje sieci z prawej strony, na rozkaz Chrystusa, złowili wiele ryb. Piotr poznał Pana i rzucił się ku Niemu do wody. Oto już trzeci raz Pan objawił się im i pokazał chleb, i rybę na węglach.

Teotokion, ton 6: Dziewico, módl się do Pana, powstałego z grobu po trzech dniach, za tymi, którzy Tobie śpiewają i z miłością błogosławią. Ty jesteś bowiem ucieczką zbawienia i Orędowniczką przed Nim. Jesteśmy Twoim dziedzictwem i sługami Twoimi, Bogurodzico, wszyscy oczekujemy Twojej opieki.

Eotinson 10, ton 6: Po zstąpieniu do otchłani i powstaniu z martwych, uczniowie cierpieli z powodu rozłąki z Tobą, Chryste, i co było naturalne, powrócili do pracy, znowu do łodzi i do sieci, ale nic nie złowili. Ale Ty, Panie, zjawiłeś się jako Władca wszystkich i poleciłeś zarzucić sieci z prawej strony, a Twoje słowo szybko przyniosło owoc, wielką ilość ryb i przedziwną wieczerzę, przygotowaną

na brzegu. Uczniowie wzięli w niej udział, a nas uczynić teraz godnymi cieszyć się duchowo, Panie, Przyjacielu człowieka!

EWANGELIA 11:

Eksapostilarion 11, ton 8: Po Twym Boskim zmartwychwstaniu trzykrotnie zapytałeś Piotra, Panie: Czy miłujesz mnie? i uczyniłeś go najwyższym pasterzem Twoich owiec. A Piotr ujrzawszy idącego ucznia, którego Jezus miłował, zapytał Pana: A co z nim? On odpowiedział: Jeśli chcę, aby pozostał aż przyjdę, co tobie do tego, Piotrze, mój przyjacielu?

Teotokion, ton 8: O straszna tajemnico, o przesławny cud, przez śmierć została zupełnie śmierć zgubiona. Któż więc nie zaśpiewa i któż nie pokłoni się Twemu zmartwychwstaniu, Słowo, i Tej, która w czystości zrodziła Ciebie w ciele, Bogurodzicy. Przez Jej modlitwy wszystkich wybaw od Gehenny.

Eotinon 11, ton 8: Zbawco, gdy objawiłeś siebie swoim uczniom, powierzyłeś Szymonowi pasienie owiec jako zapłatę za miłość, szukając opieki nad owczarnią po zmartwychwstaniu. Przeto i powiedziałeś: Jeżeli miłujesz mnie, Piotrze, paś baranki moje, paś owce moje. On zaś wskazując na przyjaciela, zapytał o umiłowanego ucznia. Dla ich modlitw, Chryste, ochroń Twą owczarnię od wilków szukających jej zguby.

Spis treści

TON 1.....	3
TON 2.....	17
TON 3.....	28
TON 4.....	39
TON 5.....	51
TON 6.....	64
TON 7.....	77
TON 8.....	89
EKSAPOSTILARIONY I EOTINONY	101

Wersety:

- 1. Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu**
- 2. Chwała, Panie, świętemu krzyżowi Twemu i
zmartwychwstaniu**
- 3. Najświętsza Bogurodzico, zbaw nas!**
- 4. Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie**